

Nefndasvið Alþingis
Velferðarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík: 17.12.2018
Tilvísun: 201812-0027

Efni: Frumvarp til laga um þungunarrof, 393. mál.

Alþýðusamband Íslands styður eindregið þau meginmarkmið frumvarpsins að gera tímabærar og nauðsynlegar breytingar á lögum með það fyrir augum að tryggja og undirstrika réttinn til sjálfsforræðis kvenna yfir líkama sínum og tryggja að sjálfsforræði kvenna sé virt með öruggum aðgangi að heilbrigðisþjónustu fyrir þær konur sem óska eftir þungunarrofi.

Virðingarfyllst,

Magnús M. Norðdahl hrl.,
lögfræðingur ASÍ.

Til nefndasviðs Alþingis

Sent á netfangið nefndasvid@althingi.is

16. janúar 2019

Efni: Umsögn um
Frumvarp til laga um þungunarrof
Þingskjal 521 — 393. mál
Stjórnarfrumvarp

Andlegt þjóðarráð bahá'ía á Íslandi þakkar að hafa fengið sent til umsagnar Frumvarp til laga um þungunarrof. Þótt boð um umsögn virðist aðeins til málamynda þar sem gert er ráð fyrir að frumvarpið öðlist lagagildi aðeins viku eftir að umsagnarfresti lýkur og hverfandi líkur eru á að umsögn svo seint fram komin hefði áhrif á löggjöfina, erum við engu að síður þakklát fyrir að vera boðið að koma sjónarmiðum okkar á framfæri.

Meginatriði frumvarpsins

Það er ljóst að nýjum lögum er fyrst og fremst ætlað að rýmka möguleika kvenna til fóstureyðinga/þungunarrofs og tryggja sjálfsforræði þeirra. Í raun eru engar hömlur settar fyrir slíku inngripi innan fullra 22 vikna óski kona ekki að fæða það barn sem hún gengur með.

Um leið er gerð veigamikil orðalagsbreyting í umfjöllun um málefnið þar sem orðið fóstureyðing er látið víkja fyrir orðinu þungunarrof og er því ætlað færa fókusinn yfir á konuna fremur en á fóstrið.

Mótsagnakennd viðhorf

Viðhorf samfélagsins til lífs á fósturskeiði eru mótsagnakennd. Oft er talað um fóstur sem hluta af líkama konunnar þótt um sé að ræða annan líkama með eigið líffærakerfi og genamengi, þ.e. annan einstakling. Aðrir hugsa um bumbubúann, afkvæmi sitt, af miklum kærleika allt frá því að þeir vita af tilvist hans.

Flest ef ekki öll trúarbrögð miða við að líf manneskjunnar hefjist við getnað enda hefst þar vöxtur hennar og þroski. Fóstur er einfaldlega lifandi og þungunarrof felur í sér að það sé deytt. Mótsagnakennd viðhorf samfélagsins verða hvað augljósust þegar kemur að þeim tíma sem tæpt er hvort litli líkaminn geti lifað áfram utan líkama móðurinnar. Tímamörkin milli þess þegar talið er rétt og leyfilegt að eyða fóstri og þess að allt sé lagt í sölurnar til að bjarga dýrmætu mannlífi eru að mást út.

Í greinargerð frumvarpsins segir að lífslíkur fyrirbura hafi stöðugt verið að batna, viðmið lífvænleika fósturs sé nú talið 21 vika og 6 dagar og talið líklegt að það færist enn neðar. Engu að síður er lagt til að þungunarrof sé frjálst út 22. viku.

Sjónarmið bahá'í trúarinnar um mannlíf

Sjónarmið bahá'í trúarinnar um mannlíf byggist á því að líf mannsins hefjist við getnað. Augljóslega gengur það gegn slíku sjónarmiði að taka mannlíf, jafnvel þótt það sé óþroskað og enn í móðurkviði. Engu að síður er viðurkennt að upp geti komið tilvik sem réttlæti inngrip í alvarlegum tilfellum, s.s. ef lífi móður er hættu búin, eitthvað mikið er að fósturinu eða ef móðurinni hefur verið nauðgað. Í slíkum tilvikum er það á ábyrgð foreldranna (móðurinnar einnar hafi henni verið nauðgað) að meta bestu fánlegu ráðgjöf fagfólks og taka ákvörðun út frá eigin samvisku.

Niðurstaða

Í þeim brýnu aðstæðum sem fóstureyðing kann að vera nauðsynleg eða réttlætanleg er lagt upp með það í bahá'í trúnni að foreldrar (í ákveðnum tilvikum móðirin ein) beri ábyrgð á að meta ráðgjöf sérfræðinga, ekki að foreldrarnir séu ofurseldir utanaðkomandi ákvörðunum. Að því leyti tókum við undir það markmið laganna að tryggja sjálfsforræði kvenna við ákvarðanir í þessum aðstæðum.

Á hinn bóginn hörmum við það lífsviðhorf sem liggur að baki þeirri skýru og einbeittu stefnumörkun að fóstureyðing sé ekki aðeins valfrjáls og örugg í brýnum tilvikum heldur almennt sjálfsgöð og jafnvel léttvæg. Látið er að því liggja að inngripið snúist um líkama konunnar og sé einkamál hennar en horft fram hjá því að fóstur er nýr einstaklingur sem að öllu eðlilegu ætti að eiga öruggt skjól í líkama móðurinnar. Ekki er horft til siðferðilegra viðhorfa s.s. um réttindi fósturs til lífs og ekki er svo mikið sem ýjað að rétti föður til samráðs um afdrif afkvæmis síns.

Aðgengi að getnaðarvörnum er gott á Íslandi, menntun og velsæld eru með því sem best gerist í heiminum og samfélagið ætti að geta tryggt öllum mæðrum og börnum öruggt líf. Það er umhugsunarefni að þrátt fyrir það skuli u.þ.b. fimmtu hverri þungun ljúka með fóstureyðingu.¹ Við núverandi þjóðfélagsaðstæður er ólíklegt að brýn þörf reki mæður til þessara úrræða í svo ríkum mæli en líklegra að niðurstaðan ráðist af almennu viðhorfi um að mannlíf á fósturskeiði sé minna virði en eftir fæðingu fáeinum vikum síðar. Það viðhorf fær óneitanlega fótfestu í lagaramma þar sem leyft er, jafnvel fram yfir miðja meðgöngu að deyða ófætt barn í móðurkviði af hvaða ástæðu sem er eða af engri sérstakri ástæðu.

Við gerum okkur grein fyrir að lífið er ekki svarthvítt. Þótt sumt sé augljóslega rétt og annað augljóslega rangt er fjölmargt sem liggur þar á milli og hver og einn þarf að grandskoða ólíka þætti, aðstæður og sjónarmið – og loks samvisku sína – til að komast að niðurstöðu. Fóstureyðingar eða þungunarrof eru þannig ekki eingöngu tæknilegs og líffræðilegs eðlis heldur viðkvæmt málefni sem snýr að sjálfum grunnrökum lífsins. Þótt ekki sé hægt að lista upp einfalda reglu um rétt viðbrögð í öllum tilvikum hefði verið mikilvægt að löggjöfin endurspegladi dýpri virðingu fyrir mannlífi á öllum stigum þess.

Andlegt þjóðarráð bahá'ía á Íslandi

¹ Samkvæmt tölum Hagstofu Íslands og Embættis Landlæknis voru fæðingar árið 2017 4.071 og fóstureyðingar 1.044 talsins: <https://www.hagstofa.is/utgafur/frettasafn/mannfioldi/faedingar-2017/>
https://www.landlaeknir.is/servlet/file/store93/item34996/Talnabrunnur_Mai_2018_.pdf

April McKnight Frigge

Jan. 23, 2019

Umsögn um frumvarp til laga:
Þungunarrof - 393. mál, lagafrumvarp
149. löggjafarþing 2018–2019

Planned Parenthood lýsir venjulegri aðferð við fóstureyðingu þegar fóstrið er meira en 16 vikur þannig: „Notuð er sognál til að taka ‚þungunarvefinn‘ (enska: ‚pregnancy tissue‘) varlega úr legi þínu. Einnig er mögulegt að gera skurðaðgerð sem kallast curette til að fjarlægja vef sem er eftir í legi þínu.”

Af hverju er svokallaður "þungunarvefur", skyndilega kallað "ungbarn" einu sekúndu eftir það fæðist? Var barnið eitthvað annað en barn tveimur sekúndum fyrr? Hálf tíma fyrr? Hálfum mánuði fyrr? Níu mánuðum fyrr...?

Sérhver fruma í líkama fóstursins / barnsins lýsir yfir að það sé manneskja - afleiðing af sameiningu sæðisfruma við egg. Já, sæði og egg eru upprunnir frá líkama karls og konu, en sitt í hvoru lagi, hvorki sæði né egg geta vaxið í eitthvað annað En um leið og sæðisfruma er sameinuð eggi, hefur manneskja orðið til - ekki fiskur eða lamb eða páskalilja eða birkitré, heldur manneskja - og lífsferill hennar frá einni frumu til fullorðinsára er hafin.

Ekki gleyma því að þú varst einu sinni einnar-frumu manneskja ... 12 vikna gamall fósturvísir ... 22 vikna gamall fóstur .. nýfætt barn, barn, unglingur, fullorðinn. Ætti einhver að eiga rétt á því að ákveða að binda enda á lífsferil annars eftir 22 vikur með sognál eða skurðaðgerð?

Kv,

April Frigge. 100460-2979

Umsögn um lagafrumvarp frá 2018, nr: 393. mál á 149. löggjafarþingi

Hér að neðan eru nokkrar athugasemdir er varða frumvarp til laga um þungunarrof. Orðin fóstur og barn eru notuð til jafns, óháð hversu langt gengin þau kunna að vera.

- Það skortir tilfinnanlega að tiltaka að þunguðum konum skuli veittar upplýsingar um og þær hvattar til að skoða aðra valkosti, einkum ættleiðingar, sem bera með sér meiri virðingu fyrir lífi allra viðkomandi. Rétt væri að í stuðningsviðtali væri farið vel yfir það góða velferðarkerfi og stuðningsnet sem við búum við á Íslandi, og leggja áherslu á þá gleði og lífsfyllingu sem barneignir hafa í för með sér. Tiltaka ætti að stuðningsviðtal skyldi miða að því að fá konur til þess að skoða aðra mögulega og draga úr líkum á því að þær óski eftir fóstureyðingu.
- Það er nauðsynlegt að taka skýrt fram að ekki skuli fara með líkama ófæddra barn á ómannúðlegan hátt, þau skulu ekki limlest á nokkurn hátt, og að líkamsleifar þeirra skuli ekki undir nokkrum kringumstæðum verða að söluvöru, eins og tíðkast víða.
- Það þarf að taka fyrir að ófædd börn séu deydd á grundvelli kyns, eða annarrar genasíunar.
- Það vantar alla umfjöllun um hvernig draga skuli úr tíðni fóstureyðinga.
- Það vantar alla umfjöllun um réttindi barnsins, sem á sinn líkama – líkama sem er aðskilinn líkama móður, sem hefur ólíkt DNA-mengi, og getur aldrei talist hluti af líkama móður (þó hann dvelji tímabundið í honum).
- Það er afar óeðlilegt að fóstureyðingar séu gjaldfrjálsar, umfram aðra heilbrigðisþjónustu. Eðlilegra og sjálfsgöðara væri að þessi almennt ónauðsynlega framkvæmd væri greidd að fullu af þeim sem óskar eftir henni.
- Skv. 16. gr. Barnaverndarlaga er hverjum manni skylt að gera barnaverndarnefnd viðvart ef ástæða er til að ætla að heilsu eða lífi ófædds barns sé stefnt í hættu. Það er því hrópandi ósamræmi að í einum lagabálknum sé einstaklingum leyft að deyða ófædda einstaklinga, en í hinum skuli hverjum manni skylt að gera viðvart um slíkt.
- Lífvænleiki ófæddra barna veltur á tækni og þekkingu sem stöðugt fleytir fram og breytist. Það er ótækt að ætla að svara siðferðislegri grundvallarspurningu um rétt ófæddra barna til lífs með vísun í tækniþekkingu sem sífellt breytist.
- Það er fráleitt að faðir barns hafi ekki kost á því að koma því til bjargar. Einfalt væri að setja kerfið þannig upp að faðir hefði kost á því að koma í veg fyrir því að barn hans sé deytt, gegn því að hann taki sjálfur fulla ábyrgð á því að sjá fyrir, og ala barnið upp.
- Það er mikill misskilningur að á Íslandi ríki víðtæk samfélagssátt um fóstureyðingar, en sá stóri hluti fólks sem er fylgjandi rétti ófæddra barna til lífs, og styður ekki fóstureyðingar, er klárlega ekki nógu hávær.

Arnrún Sveina Kevinsdóttir

24 janúar 2019

Umsögn vegna frumvarps númer 393 um þungunarrof. Beint til aðstandenda frumvarpsins og Velferðarnefndar.

Ég geri ekki mikið af því að tjá mig í skrifum opinberlega, en nú kom að því.

Ástæðan er nýtt frumvarp sem á að leggja fyrir alþingi um breytingatillögu á nafninu “fóstureyðing” í “þungunarrof”. Þetta hljómar fyrir mér eins og verið sé að finna finna orð yfir þessa sorglegu aðgerð.

Einnig liggur fyrir, að leyfa fóstureyðingar upp að 22 vikum. Ég viðurkenni fúslega að mér varð flökurt þegar ég las þetta og ég gat einhvern veginn ekki horft framan í fólkið á myndinni sem hélt á frumvarpinu fyrir framan blaðamenn. Það sem ýtti að síðustu undir þessi skrif var grein í DV sem segir frá Emelíu, sem fæddist fyrir tímann eða á 23 viku og lifir í dag.

Aðrar sögur fylgdu í kjölfarið, stúlka sem fæddist á 22 viku og lifir, tvíburar sem fæddust á 22 viku og lifa.

Hvað segir þetta okkur? Að þessir litlu einstaklingar séu ekki jafn lifandi innan sem utan móðurkviðar? Má grípa fram í fyrir litlu kríli sem kúrir þar rótt og á síns einskis ills von? Hjartað slær, litlar hendur og fætur hreyfa sig, næringin flæðir í gegnum naflastrenginn til þess að þessi litli einstaklingur geti vaxið og dafnað.

Af hverju megum við fullorðna fólkið ráða hvort þau lifa eða deyja?

Það skelfir mig að læknavísindin tjái okkur að þetta séu ekki einstaklingar heldur fóstur og þar með má ákveða örlög þeirra (þ.e.a.s. innan móðurkviðar-allt annað viðhorf ríkir utan hans á sama deginum!)

Það er engin lógík þarna á ferð.

Það sem einnig er sorglegt að mínu mati í þessum málum er þegar konur setja sig á þann stall að ráða öllu varðandi það að halda fóstri eða ekki. Þótt það fái að dafna og þroskast í móðurkviði konunnar, þá ætti hún ekki að vera sú eina sem ræður allri för. Það er oftast faðir til staðar og svo ófædda barnið. Ég hef aldrei skilið þessa afstöðu og mun aldrei skilja hana. Það er ósanngjarnt og eigingjarnt þegar kona heldur því fram, að “þetta sé hennar líkami og hún ráði hvað gerist þar”. Það er fátt sem reiðir mig en þetta viðkvæði gerir það fyrir allan pakkann. Börn eru hluti af föðurnum líka annars væru þau ekki í móðurkviði.

Ef hann myndi vilja eiga barnið, ætti það að vera sjálfsagður hlutur og ef við myndum snúa dæminu við, að feður gengju með barnið, myndi konan vera sáttt við að hann eyddi því án þess að vita hvað hún vildi gera?

Ég er hreinlega ekki viss.

Þegar börn sem eru komin á þann aldur að verða forvitin og vilja vita hvaðan þau koma og hvernig þau urðu til, þá er þeim sagt hvernig ferillinn er, það fylgir örugglega aldrei sögunni að ef foreldrar vilja ekki eignast þau, þá sé þeim bara eytt.

Ég veit um feður sem eiga í stríði við að fá að umgangast börnin sín og sumir vilja að börnin þeirra fæðist. Að konan eigi að ráða öllu er algjörlega ófært, bæði varðandi fóstureyðingu og að meina feðrum umgengnisrétt við börnin sín.

Ég veit að ég mun sennilega fá að heyra þetta frá lesendum:

Nauðganir.

Vanheilsa móður.

Vanheilsa fósturs.

Unglingsstúlkur sem geta ekki séð barninu farborða.

Þau sem ekki vilja eignast barn.

Og áreiðanlega sitthvað fleira.

Eigum við þá að ræða slys, sjúkdóma, fötlun, fjölskyldumissi, fjárhagshrun, að missa vinnuna eða heimili okkar hérna megin móðurkviðar?

Það eru allavega engin frumvörp til um að losa sig við það fólk.

Þessir ömurlegu hlutir gerast en við tökum á þeim, finnum lausnir!

ALÞINGI! FINNIÐ LAUSNIR SEM ERU AÐRAR EN ÞESSAR: AÐ EYÐA BARA OG EYÐA LITLUM ÓFÆDDUM BÖRNUM.

Það eru til lausnir á öllum málum. Það þarf bara að finna þær. Við megum ekki firra okkur ábyrgð á því sem lífið réttir okkur. Tökumst á við hlutina á réttan hátt, ekki í eigingirni heldur sanngirni.

Ég ætla ekki að fara djúpt inn í getnaðarvarnir (sem enginn skortur er á) nema að ég veit að sumar unglingsstúlkur gera ráð fyrir fóstureyðingu ef þær verða þungaðar. Ég veit um nokkur þannig dæmi.

Manneskjan hefur tekið sér mikið vald yfir litlum einstaklingum sem gætu orðið flugmenn, hjúkrunarkonur, ballerínur, lögfræðingar, löggur og svo framvegis.

Af [Doktor.is](https://doktor.is/):

Á aðeins tólf vikum þroskast það (fóstrið) úr því að vera einfaldur frumuklasi yfir í fullmótað fóstur. Öll líffæri myndast á þessum tólf vikum, þar á meðal er hjartað byrjað að slá á fjórðu meðgönguviku!

Halló, er einhver að hlusta. Sónarinn sýnir hreyfingar á þessum tíma.

Fóstrið bregst við hljóðum og regla kemst á svefn og vöku.

Taugaendar fóstursins eru nægilega þróaðir til að það finni fyrir því sem snertir hendur þess.

Fóstrið getur vaknað við hreyfingar móðurinnar.

Vika 22:

“Mundu að ef samdrættirnir verða kröftugir, sárir eða mjög tíðir skaltu hafa samband við lækni eða ljósmóður því mögulega gæti þetta verið merki um yfirvofandi fyrirburafæðingu.

Einnig er athyglisvert hvernig Wikiorðabók þýðir nafnorðið “fóstur”:

fóstur (hvorugkyn); sterk beyging

[1] [uppeldi](#)

[2] [barn í móðurkviði](#)

Við megum ekki loka augunum fyrir þróun lífsins, svona verða börn til, svona var mannkyninu ætlað að fjölga sér.

Læknar berjast fyrir lífi þeirra barna sem fæðast fyrir tímann og jafnvel geta vísindin í dag gert ýmislegt til að bjarga litlu lífi innan móðurkviðar.

Ein móðir harmar dauða fósturs (barns) meðan önnur harmar fæðingu þess.

Þetta er allt svo öfugsnúið!.

Árný Björg Blandon

kt. 2912482179

Nefndasvið Alþingis, nefndasvid@althingi.is

Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof, þingskjal: 521 – 393. mál

Sendandi: Biskup Íslands

Dagsetning 24. 1. 2019

Frumvarp til laga um þungunarrof, á þingskjali 521 - 393. mál, ber með sér róttækar breytingartillögur, sem ég tel að séu mjög umhugsunarverðar.

Athugasemdir mínar rita ég sem kristin kona og biskup Íslands.

Ég styð þann hluta frumvarpsins um að konur taki sjálfar hina erfiðu ákvörðun sem hér er til umfjöllunar. Það eitt og sér er framför frá því sem var.

Ég hef heyrt á mörgu fólki í kirkjunni að þeim þykja tillögur þessa frumvarps ganga of langt. Tvennt er það helst í frumvarpinu sem ég tel sérstaklega umhugsunarvert.

Annars vegar sú breyting á hugtakanotkun sem lögð er til, þar sem hugtakið *þungunarrof* er nú notað í stað þess sem áður var, *föstureyðing*. Hið nýja hugtak vísar á engan hátt til þess lífs sem sannarlega bærir undir belti og er vísir að nýrri mannveru. Samkvæmt kristinni trú okkar er lífið heilagt, náðargjöf sem Guð gefur og Guð tekur. Það er hlutverk mannsins að varðveita það og vernda eftir fremsta megni og bera virðingu fyrir mannhelginni, sköpuninni og skaparanum. Það er misvísandi að nota þetta nýja hugtak í þessu viðkvæma samhengi, þar sem hugtakið vísar ekki til þessa vaxandi nýja lífs.

Hins vegar sú breyting á tímarammanum sem lögð er til, þ.e.a.s. að þungunarrof verði heimilt fram að 22. viku, sbr. 4. gr. frumvarpsins. Dæmin þekkjum við þar sem börn hafa fæðst eftir það skamma meðgöngu, braggast og lifað. Samfélag okkar hefur á undanförunum áratugum fundið jafnvægi á milli hinna ólíku sjónarmiða um rétt hinnar verðandi móður yfir eigin líkama og rétt fösturs til lífs, þrátt fyrir þær mótsagnir sem því fylgir. Þar sem 12 vikna tímaramminn hefur verið studdur sjónarmiðum heilbrigðisvísinda, mannréttinda og í framkvæmd sem bestri þjónustu félagsráðgjafa og annarra fagstétta við þær faglegustu aðstæður sem völ er á. Hinar nýju tillögur raska því jafnvægi, að mínu mati, og vekja jafnvel upp á ný grundvallar spurningar, sem við ættum auðvitað alltaf að spyrja okkur að varðandi mannhelgina og framgang lífs hér í heimi.

Ég óskaði eftir því við Siðfræðistofnun Háskóla Íslands að stofnunin myndi vinna álit á frumvarpinu út frá þeim forsendum sem stofnunin byggir á. Ég vona að Alþingi berist umsögn um frumvarpið frá Siðfræðistofnun.

Réttindabaráttan kvenna heldur áfram og vil ég taka þátt í henni og leggja henni lið, enn eigum við konur langt í land. Ég efast stórlega um að þetta frumvarp hafi eitthvert vægi í þeirri baráttu.

Virðingarfullt,

Agnes M. Sigurðardóttir, biskup Íslands.

Ég er meðmæltur frumvarpi sem heimilar þungunarrof fram til loka 22. viku. Mér finnst það ógeðslegt að leyfa ekki konum sjálfum að taka ákvarðanir um eigin líkama og það stríðir ekki gegn sannfæringu minni.

Virðingarfyllt

Daníel E. Arnarsson
280290-2629

11.1.2019

Frumvarp til laga um þungunarrof, 393. mál.

Stuðningsmenn fóstureyðinga segja að "Konan hefur óskoraðan umráðarétt yfir eigin líkama."

Það gæti verið rétt ef það væri aðeins hennar eigin líkami sem verið væri að tala um. Það er hins vegar ekki, heldur er um lítið barn að ræða, sem er að vaxa inni í líkama móðurinnar, en er ekki hluti af líkama móðurinnar. Barnið hefur sitt eigið hjarta sem slær, sitt eigið blóð í æðum og sína eigin erfðavísa sem eru ekki þeir sömu og móðurinnar. $1+1=2$.

Bein fóstureyðing er ekki nógu gott við upphaf 21. aldar. Við hlytum að geta gert betur en að vera að taka líf annarra sem eru "í móðurlífi.

Denis O'Leary.

1402612039

Til: Alþingis Íslendinga

Frá DÍA Mat -- félagi um díalektíska efnishyggju
Reykjavík, 23. janúar 2019

Umsögn um 393. mál, lagafrumvarp á 149. löggjafarþingi 2018–2019 (frumvarp um breytingu á lögum um þungunarrof/fóstureyðingar)

DÍA Mat -- félag um díalektíska efnishyggju fagnar umræðu og áformum um rýmkaðan rétt kvenna til að enda þungun. Félagið er hlynnt því að konur þurfi ekki samþykki félagsráðgjafa eða lækni til að mega rjúfa þungun og það er líka hlynnt því að ólöggráða stúlkur geti látið rjúfa þungun án þess að þurfa að segja foreldrum sínum frá því. Félagið ætlar ekki að öðru leyti að veita efnislega umsögn um frumvarp það sem liggur fyrir Alþingi.

Í svo mikilvægu og um leið svo viðkvæmu máli sem þessu skiptir miklu að vandað sé til verka og að hlustað sé á þær raddir sem líklegastar eru til að ráða heilt. Þar er nærtækt að benda á t.d. vísindamenn og á baráttufólk fyrir mannréttindum. Hins vegar er erfitt að sjá hvaða erindi félög eiga í þessa umræðu, sem byggja skoðanir sínar á hjátrú og hindurvitnum.

Trúarbrögð ættu ekki að hafa áhrif á hvernig landinu er stjórnað, og alls ekki á hvernig mannréttindum er háttað. Þau svara því ekki á hvaða viku sé hæfilegt að þungunarrof megi fara fram. DÍA Mat skorar því á þingmenn að láta ekki umsagnir sértrúarsafnaða, hvorki stórra né lítilla, hafa áhrif á störf sín, hvorki í þessu máli né öðrum.

Fyrir hönd stjórnar DÍAMats -- félags um díalektíska efnishyggju,

Vésteinn Valgarðsson,
forstöðumaður

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 24. janúar 2019

Efni: Umsögn Femínistafélags Háskóla Íslands um frumvarp til laga um þungunarrof - þingmál
393/149, þingskjal 521.

Femínistafélag Háskóla Íslands fagnar endurskoðun laga um fóstureyðingar frá 1975 og styður uppfærða hugtakanotkun úr fóstureyðing yfir í þungunarrof. Sérstaklega teljum við mikilvægt í uppfærðum lögum að tímarammi laganna sé miðaður við 22.viku þungunar í ljósi þess að nýjar aðstæður og upplýsingar geta komið fram seint á meðgöngu. Rof svo seint eru sjaldgæf en heimildir til þeirra eru nauðsynlegar fyrir þær konur sem það þurfa.

Sjálfsákvörðunarréttur kvenna yfir eigin líkama er með þessu lögum virtur og er stórt skref í áttina að því að styrkja stöðu kvenna á Íslandi.

Virðingarfyllst,

Fyrir hönd Femínistafélags Háskóla Íslands,
Sandra Kristín Jónasdóttir, Silja Ástudóttir, Elísabet Ólöf Björgvinsdóttir, Margrét Steinunn
Benediktsdóttir, Birta Rós Antonsdóttir og Sólveig Daðadóttir.

Akureyri, 22.1. 2019

Til Velferðarnefndar Alþingis

Erindi: Umsögn frá Félagi íslenskra fæðinga- og kvensjúkdómalækna (FÍFK) um frumvarp um þungunarrof, þingskjal 521-393.mál.

FÍFK fagnar endurskoðun laga nr 25 frá 1975 „um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fóstureyðingar og ófrjósemisaðgerðir“ og að fá tækifæri til að gefa umsögn um endurskoðunina.

Við teljum til góðs að skipta upp lögum nr 25 frá 1975 og fögnum að hér er komið fram frumvarp sem fjallar sérlega um þungunarrof.

FÍFK hefur nú þegar gefið tvær umsagnir um þessa endurskoðun. Sú fyrri var send til sérlegrar nefndar um endurskoðunina og sú seinni til Velferðarráðuneytisins í september 2018 vegna draga að því frumvarpi sem nú er lagt fram. Báðar umsagnirnar fylgja með hér að neðan.

FÍFK lýsir yfir ánægju með frumvarpið enda má sjá í greinargerð með frumvarpinu að fyrrnefndar umsagnir FÍFK hafi verið hafðar til hliðsjónar við gerð frumvarpsins. Þó er nauðsyn að skoða nánar 7.grein.

Í 7gr. segir að aðgerðir vegna þungunarrofs skuli gerðar undir handleiðslu sérfræðings á sviði kvenlækninga. Ef greinin verður að lögum óbreytt kemur hún í veg fyrir, eins og staðan er á Íslandi í dag, að hægt sé að uppfylla 6. gr um að tryggja aðgang að heilbrigðisþjónustu vegna þungunarrofs í öllum heilbrigðisumdæmum landsins. Hér er sérlega vísað til Ísafjarðar og Neskaupsstaðar þar sem almennir skurðlæknar gera aðgerðir á meðgöngu og í fæðingu svo sem tæmingu á legi vegna fóstureyðinga, fósturláta og framkvæma keisaraskurði. Ef þetta ákvæði yrði samþykkt verður einnig að telja vafasamt að leyfa þungunarrof með lyfjum á þessum svæðum því sumar konur þurfa tæmingu á legi í tenslum við slíkt ferli og þá yrði mjög langt til næsta staðar þar sem starfar sérfræðingur í kvensjúkdómum sem getur gert viðeigandi læknisaðgerð með tæmingu á legi. Ef þessar takmarkanir taka gildi hlýtur það einnig að tákna að læknisaðgerð með tæmingu á legi vegna fósturláts skuli einungis gerð af sérfræðingi í kvensjúkdómum.

FÍFK telur ekki ástæðu til að takmarka á þennan hátt að einungis sérfræðingar í kvensjúkdómum megi gera þungunarrof með læknisaðgerð. Því er lagt að greininni verði breytt á eftirfarandi hátt.

7. gr.

Framkvæmd þungunarrofs.

Þungunarrof með læknisaðgerð skal framkvæmt á sjúkrahúsi eða á heilbrigðisstofnun undir handleiðslu sérfræðings á sviði kvenlækninga **eða sérfræðings í almennum skurðlækningum með reynslu og þjálfun í tæmingu á legi**. Þá er heimilt að framkvæma þungunarrof með lyfjagjöf á starfsstöðvum lækna sem landlæknir hefur eftirlit með, sbr. lög um landlækni og lýðheilsu, fram að lokum 12. viku þungunar.

Virðingafyllst,

Fyrir hönd FÍFK
Alexander K Smárason formaður

Reykjavík, 7. júní 2016

Nefnd um endurskoðun laga nr. 25/1975

Sóley S. Bendar, formaður

Varðandi: Endurskoðun laga nr. 25/1975

Félag íslenskra fæðinga- og kvensjúkdómalækna fagnar því að nú eigi að ráðast í heildarendurskoðun á lögum nr 25/1975.

Fæðinga- og kvensjúkdómalæknar hafa mikla þekkingu á því sviði læknisfræðinnar sem lögin fjalla um og hefur FÍFK því áhuga á að koma með faglegar ábendingar sem geta nýst við endurskoðun laganna.

Lögin er nú yfir 40 ára gömul og er því komin löng reynsla af þeim ramma sem þau hafa sett um starfsemi sem tengist ófrjósemisaðgerðum og fóstureyðingum. Í ljósi þess verða skoðanir félagsins og tillögur um úrbætur sem hér eru settar fram byggðar að miklu leyti á reynslu félagsmanna svo og faglegu áliti á því hvernig best er að tryggja örugga og faglega þjónustu til framtíðar.

Fræðslukaflar laganna hefur breiðari skírskotun og munu væntanlega margir gefa faglegar ábendingar um hann auk okkar.

LÖGIN HAFA REYNST VEL

Samdóma álit okkar er að lögin hafa í heild reynst vel samfara örum þjóðfélagsbreytingum og framförum í læknisfræði. Meðgöngurof hafa verið um 950 á ári síðustu 15 ár og ný aðferð við meðgöngurof hefur engu breytt. Veruleg fækkun þungana (fæðinga og meðgöngurofa) hefur sést í hópi 15-19 ára og hefur verið svo í um 10 ár. Má ætla að fræðsla um getnaðarvarnir og notkun þeirra, tilkoma frjálsrar sölu neyðargetnaðarvarnar og bætt þjónusta eigi þar þátt.

Tölur í Talnabrunni Landlæknis sýna að konur koma snemma til meðgöngurofs þ.e. flestar innan 12 vikna. Konur greina sjálfar þungun snemma þar sem gæði og aðgengi þungunarprófa hefur batnað.

RETTUR TIL AÐ TAKA SJÁLFSTÆÐAR ÁKVARÐANIR

Ýmis viðhorf eru nú ríkjandi eins og sjálfstæður ákvörðunarréttur kvenna yfir eigin líkama, sem áttu ekki greiða leið inn í lagaumgjörðina 1975. Þau viðhorf voru engu að síður áberandi í umræðunni fyrir 40 árum og eru því ekki ný og voru t.d. tekin til greina í lagasetningu í Svíþjóð á sama tíma.

Það er því sjálfsagt framfaraskref að þessi viðhorf verði til grundvallar við lagasetningu. Þá er átt við að konan hafi sjálf fullan rétt til að taka ákvörðun um framtíð sína, heilsu og líkama og með ráðgjöf og aðstoð fagfólks ef þörf er á. Þannig sé ekki gert ráð fyrir að sérfræðingar hafi betri hugmyndir um aðstæður konu og því ekki þeirra að taka ákvörðun. Þannig yrði meginreglan að ákvörðun um meðgöngurof yrði ákvörðun konunnar einnar og staðfest með hennar undirskrift.

KAFLASKIPT LÖG - FRÆÐSLA

Þar sem óskað er eftir heildarendurskoðun laganna er ekki nauðsynlegt að líta á hverja lagagrein fyrir sig heldur heildarmyndina. Lögin eru nú kaflaskipt. Þetta gefur tilefni til að endurmeta hvort allir þessir kaflar heyri saman. Okkar álit er að það mætti skoða og er t.d. fæðslukaflinn e.t.v. betur settur sem sér lög þar sem mætti taka á kynfræðslu og kynheilbrigði almennt yfir æviskeiðið og fyrir bæði kynin. Þar mætti setja inn ákvæði um æskilega fræðslu á getnaðarvörnum, framboð og kostnað því þau mál snerta alla en ekki eingöngu fólk sem sækir þá þjónusu sem lögin fjalla um. Fræðslu varðandi sérþætti sem tengjast aðgerðum eins og ófrjósemisaðgerðum eða meðgöngurofi mætti byggja inn í lagagreinar sem snerta þessi mál.

FÓSTUREYÐING

FÍFK styður þá breytingu að tala um meðgöngurof í stað fóstureyðingar til að koma áherslunni á konuna en ekki á fóstrið.

RÉTTUR OG FRAMKVÆMD

Faglegt álit FÍFK er að sett skuli í lög að mat konunnar á eigin högum, heilsufars-, félagslegum- eða andlegum ráði um ákvörðun til meðgöngurofs, enda hafi það verklag gengið mjög vel. Þetta hefur skv. núgildandi lögum verið í framkvæmd að 16 vikum með góðum árangri. Ætti enginn annar en konan sjálf að koma að undirritun umsóknar þar sem hún tekur og ber ábyrgð á umsókn. Undantekning væri ef um sérstök veikindi er að ræða eða ósjálfráða einstakling.

Eftir 16 vikna meðgöngu hefur ákvörðunin áfram verið konunnar en ýmis sérfræðiaðstoð veitt til mats á heilsu fósturs og/eða móður.

94,4% meðgöngurofs eru fyrir 12 vikur en 4,1% eru á tímabilinu 13-16 vikur. Meginþorri þeirra sem velja meðgöngurof á tímabilinu 13-16 vikur skv. skýrslu frá Fæðingaskráningunni árið 2014 er í kjölfar skimunar. Árið 2014 voru 72 konur skim-jákvæðar og eftir frekari rannsókn hjá 60 konum völdu 26 meðgöngurof. Öll fóstur voru með byggingagalla eða litningagalla. Á þessum tíma þungunar ætti sami grunnur að vera til ákvörðunar og fyrir þ.e. sjálfsákvörðunarréttur og sjónarmið konunnar sem veit sjálf mest og best um sitt líf, líkama og hagi.

Eftir 16 vikur hefur nær eingöngu verið heimilt meðgöngurof af læknisfræðilegri ástæðu skv. núgildandi lögum. Eru 1,5% meðgöngurofa framkvæmd eftir 16 vikna meðgöngu.

Í skýrslu Fæðingaskráningarinnar 2014 eru skráð 11 meðgöngurof í kjölfar 20 vikna ómunar en þar greindust alls 62 fóstur með byggingagalla. 20 vikna ómun er skoðun sem býðst í hefðbundinni mæðravernd þegar konur hafa valið að ala barn og meirihluti kvenna velur þessa skoðun.

Ekki er hægt að draga aðra ályktun af þessum tölum en að sú ráðjöf og meðferð sem í boði er styðji vel við ákvörðun um áframhaldandi meðgöngu þrátt fyrir greiningu á byggingagalla. Í skýrslunni er möguleiki að skoða nánar hvers eðlis greiningar voru hjá þeim sem völdu meðgöngurof og alvarleika þeirra.

FÍFK sér ekki ástæðu til að vísa málum eftir 16 vikna meðgöngu til nefndar eins og verið hefur nema ef einhver sjúkdómur eða aðstæður gera konu ófæra um að taka ákvörðun.

TÍMAMÖRK

FÍFK telur því fulla ástæða til að styðja lagabreytingu sem byggir á sjálfsákvörðunarrétti konunnar yfir eigin líkama til að ákveða meðgöngurof þar til fóstur sem hún gengur með nær lífvænleika.

Eigi að síður á að hvetja konur almennt til að koma eins snemma og auðið er og að þeir sem sinni þessum málum hafi aðstöðu til að sinna málum faglega og tímanlega.

TIL FREKARI GLÖGGVUNAR

Lífvænleiki er nú skilgreindur við 22 vikur og í alþjóðlegum viðmiðunum er talað um burðarmálsdauða eftir 22 vikur. Meðgöngu sem er lokið eftir 22 vikur til dæmis vegna slæmrar meðgöngueitrunar er í dag því fæðing og skráist sem fæðing en ekki meðgöngurof og ætti að falla utan laga um meðgöngurof. Hins vegar má vera að þessi mörk muni breytast í framtíð með enn betri umönnun fyrirbura og því mætti íhuga að setja reglugerð við hvaða meðgöngulengd skuli miða lífvænleika.

Í þessu samhengi má benda á að 1975 hefðu mörk um lífvænleika verið miklu hærri en 22 vikur.

Það er flókið og erfitt að meta lífvænleika eftir 22 vikur. Við höfum komist vel af án sérstakra laga um það efni og sjáum ekki ástæðu til að hafa það með í þessum lögum.

Ávallt koma margir læknar að ráðgjöf í slíkum málum þar sem líf fósturs/ófædds barns á meðgöngu og/eða móður eru í hættu og fellur starfsemin í einu og öllu undir sömu lög og önnur læknisverk.

ALDUR

FÍFK telur ekki ástæðu til að takmarka sjálfstæðan rétt konu til meðgöngurofs við ákveðin neðri mörk í aldri eins og nú er. Ef um ungan aldur er að ræða eru önnur lög sem þarf að taka tillit til sem tryggja rétt ungmennis til stuðnings og aðstoðar. Sérlega er hér mikilvægt að ekki verði afturför þannig að réttur ungra kvenna 16-18 ára verði ekki skertur frá því sem er í dag.

KOSTNAÐUR

Meðgöngurof verði áfram án endurgjalds. Þetta ákvæði hefur gefist vel og skapar jafnræði.

ÝMISLEGT

Í núgildandi lögum er framkvæmd tengd ákveðnum stofnunum. FÍFK telur ekki ráðlegt að binda slíkt í lög.

Aftur á móti er æskilegt að lögin setji ramma um það hverjir sinni mati og meðferð þegar kona sækir um meðgöngurof eða einstaklingur um ófrjósemisaðgerð. FÍFK telur að læknir með þekkingu á meðferð, aðgerðum og meðferð hvers kyns fylgikvilla ætti að sjá um þessa þætti. Í því felst að veita sem besta þjónustu hverju sinni með faglegum undirbúningi með viðeigandi rannsóknnum og almennri þjónustu varðandi getnaðarvarnir og ráðgjöf hverju sinni og má fela það öðrum fagaðila. Eins er æskilegt að tryggja í lögum að ráðgjöf um niðurstöður skimana, túlkun rannsókna í kjölfar þeirra og mat á horfum fósturs standi til boða konu/pörum hjá þeim sem besta þekkingu hafa hverju sinni.

Sjálfsákvörðunarréttur konunnar þarf að ráða við framkvæmd og skipulag. Þar er m.a. átt við þætti laganna sem lúta að umsókn, eyðublaði og ástæðu umsóknar. Er okkar álit og tilmæli að konan ein sækir um meðgöngurof með sinni undirskrift einni eftir upplýst samþykki og viðeigandi fræðslu um meðferð og eftirfylgni.

Mismunandi sjónarmið hafa komið fram hjá félögum FÍFK varðandi gerð eyðublaðs en ekki er víst að binda þurfi útfærslu þess og gerð í lög.

- A. Engra skýringa er þörf fyrir meðgöngurofi á eyðublaði því konan veit sína ástæðu sjálf en staðfestir vilja sinn og ábyrgð með undirskrift. Konan metur sjálf aðstæður sínar í heild og það er frjálst val og skiptir ekki máli hvort niðurstaða konunnar grundvallist á félagsstöðu hennar, hvort henni var nauðgað eða heilsa hennar eða fóstur í hættu. Eyðublaðið hindrar ekki frekari upplýsingaöflun sé hennar þörf og má skrá slíkt í sjúkraskrá.
- B. Til að tryggt sé að konur fái sem besta þjónustu og réttur hennar virtur er æskilegt að fagrýni sé til staðar og til þess þarf að afla upplýsinga og þá á umsóknareyðublaði.
 1. Meðgöngulengd. Mikilvægt er að strax komi í ljós ef konur eru ekki fá að þjónustu nógu snemma þannig að meðgöngurof sé gert seinna á meðgöngu en æskilegt er.
 2. Í gátlista geti konan sagt til hvort hún hafi fengið nægjanlegar upplýsingar um ástand sitt eða fósturs, mögulega valkosti og hvort henni hafi verið boðið að hitta félagsráðgjafa. Einnig hvort hún hafi fengið nægjanlegar upplýsingar um aðgerð og getnaðarvarnir.
 3. Ef það er talið æskilgt að konan gefi upp ástæður meðgöngurofs svo sem, félagslegar aðstæður, heilsufarslega ástæðu móður eða fósturs er mikilvægt að konan geti einnig merkt við persónulegar ástæður án frekari spurninga.

Læknir þarf að staðfesta mat á meðgöngulengd með bestu faglegu aðferð hverju sinni og þannig koma að umsókn. Annað er lýtur að umsóknareyðublaði, varðveislu þess og skráningu má leysa á fleiri en einn veg og ætlum við ekki að hafa frekari skoðun á því að sinni.

ÓFRJÓSEMISAÐGERÐIR

Ófrjósemisaðgerðir verði heimilar fyrir bæði kyn frá 18 ára aldri. Umsóknin sé einföld og undirrituð af þeim sem sækir um. Ekki er þörf á undirskrift læknis til samþykkis ef viðkomandi uppfyllir skilyrði. Útfærsla á hagkvæmri leið til þess að aðgerðarlæknir fullvissi sig um staðfesta umsókn má leysa á ýmis konar máta.

Ef einstaklingur undir 18 ára eða forráðamaður hans óskar eftir aðgerð fellur það undir ýmis önnur lög eins og barnaverndarlög og þarf þá sérúrlausn með viðeigandi fagfólki. Engu að síður mætti taka til skoðunar tilmæli um að reyna afturkræfa langtíma getnaðarvörn sem fyrsta úrræði að ef um unga konu er að ræða.

Ekki þarf að binda aðgerð við ákveðna stofnun en við lækna sem hafa viðeigandi menntun. Flestum félögum FÍFK finnst réttmætt að hafa þessar aðgerðir áfram gjaldfrjálsar og er það í samræmi við þá margræddu og einróma skoðun FÍFK að getnaðarvarnir séu ódýrar og helst gjaldfrjálsar.

NEFND

Eins og fram kemur að ofan hefur ekki verið fjallað um nefnd þá sem verið hefur í lögnum frá 1975. FÍFK telur að nefnd sem tekur ákvörðun í máli konu sem sækir um meðgöngurof ekki vera í samræmi við þá virðingu fyrir sjálfsöðum rétti konu til að taka eigin ákvarðanir. Væri þarna um skerðingu á réttindum að ræða en lagabreyting nú ætti að vera rammi um réttindi en ekki takmarkanir eða sérfræðingsúrskurði.

Sama gildir fyrir einstakling sem sækir um ófrjósemisaðgerð.

Undantekning væri við aðstæður þar sem einstaklingur er ófær um ákvarðanatöku vegna alvarlegs heilsubreysts eða annarra aðstæðna. Þá kæmi til greina nefndarálit í málinu en samsetning nefndar færi eftir eðli málsins hverju sinni. Er það því uppástunga að það væri í verkahring landlæknis að skipa hæft fagfólk hverju sinni til að fjalla um slík undantekningarmál.

GETNAÐARVARNIR

FÍFK telur að ekki skuli fjalla sérlega um ráðgjafarþjónustu eða getnaðarvarnir í þessum lögum en ítrekar að getnaðarvarnir ættu að vera vel niðurgreiddar eða endurgjaldslausar. Ákvæði vantar í núgildandi lögum um kostnaðarþátttöku í getnaðarvörnum hjá félagslega bágstöddu fólki en þess er oft þörf skv. reynslu FÍFK og er brýnt að bæta úr hvort sem það er sett í lög eða komið í framkvæmd á annan hátt.

<http://www.althingi.is/lagas/137/1975025.html>

<http://www.althingi.is/thingstorf/thingmalalistar-eftir-thingum/ferill/?ltg=96&mnr=130>

http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/abortlag-1974595_sfs-1974-595

<http://www.socialstyrelsen.se/statistik/statistikefteramne/aborter>

<http://www.landlaeknir.is/um-embattid/frettir/talnabrunnur/>

<https://www.velferdarraduneyti.is/media/Skyrslur/skyrsla.um.fostureyd..pdf>

https://www.rcog.org.uk/globalassets/documents/guidelines/abortion_guideline_summary.pdf

Virðingarfyllt

Alexander Kr Smárason

Formaður FÍFK

Akureyri 24.9.2018

Þórunn Oddný Steinsdóttir lögfræðingur
Velferðarráðuneytinu.

Sæl Þórunn

Við í félagi íslenskra fæðinga og kvensjúkdómalækna, FÍFK, þökkum fyrir tækifærið að gefa okkar umsögn um drög að nýjum lögum um þungunarrof.

Sami hópur og samdi greinargerð á sínum tíma um endurskoðun á lögum um þungunarrof fór yfir drögin og skrifaði eftirfarandi greinargerð.

Álit FÍFK á drögum að frumvarpi til laga um þungunarrof.

FÍFK sendi inn ráðleggingar til stjórnvalda byggðar á faglegri skoðun og mati áður en hafist var handa um endurskoðun laganna frá 1975. Viljum við vinsamlega vísa í þetta álit á ný. Lestur frumvarps til nýrra laga eru vonbrigði þar sem lítil sem engin breyting er í raun frá því verklagi sem nú er tíðkað upp að 16 viku, en mun þrengri stakkur skorinn varðandi framkvæmd eftir 18 vikur.

Álit okkar hefur ekki breyst. Það ætti að vera markmið með endurskoðun og nýjum lögum að heilsa og réttur skjólstæðings sé í forgrunni og færður til nútíma verklags, viðhorfa og vinnubragða.

Ef lítið á tillögurnar lið fyrir lið gerum við eftirfarandi athugasemdir.

1. gr.

Breyta þarf orðalaginu óráðgerð þungun. Óráðgerð þungun segir ekkert til um framhald þungunar. Kona getur valið að rjúfa þungun þrátt fyrir ráðgerða þungun. Þetta orðalag stangast á við tilgang laganna sem er að auka frelsi og val kvenna á eigin forsendum. Orðið er gildishlaðið og vekur upp neikvæða mynd af konum og á ekki heima í svona lögum. Mælum við með að það verði fjarlægt í [1. gr.](#) og á örum stöðum þar sem það kemur fyrir í lögnum og greinagerð.

Betra væri að markmið laganna væri orðað enn meir á þá vegu að það undirstriki rétt kvenna til að ráða yfir eigin líkama, heilsu og framtíð með ákvörðun sinni og skuli það tryggt í lögum þessum.

Aðgangur að þjónustu hefur ekkert með sjálfsforræði að gera, heldur er framkvæmdaatriði til að koma til móts við sjálfsforræði einstaklings. Aðgengi að bestu heilbrigðisþjónustu hverju sinni er tryggt í öðrum lögum og ætti ekki að þurf að taka fram sérstaklega.

Vonandi er átt við að sjálfsforræði kvenna sé virt og tryggt með lögum þessum og hvergi megi vera hindranir sem komi í veg fyrir það, hvorki viðhorf eða þættir er lúta að framkvæmd.

Síðar í þessari grein er e.t.v. er tryggara að það standi bæði sjúkdóma og slysa.

2. gr.

Við teljum að liður 3. geti fallið niður.

Ef lögin eiga að tryggja rétt konu til þungunarrofs að 18 vikum að hennar ósk, þarf ekki að vera sérákvæði sem fjallar um refsivert athæfi. Það kemur engum við frekar en aðrar ástæður. Það er ekki heldur á valdi neins heilbrigðisstarfsmanns að sýn fram á það. Dómsvaldið eitt hefur þetta á færi sínu.

Ef lögin verða samþykkt eins og þau eru nú sett fram, mætti velta fyrir sér refsiverðri háttsemi og þungunarrofi milli 18-22vikna. Eins og tillögur eru fram settar þá er þungunarroff bannað nema líf konunnar eða fósturs sé í hættu eftir 18vikur og ætti refsiferð háttsemi ekki að falla undir það, nema ef sett er undantekningarákvæði, sem er þá sérstakt ef eina undantekningaákvæðið væri mögulega fyrir óskaddað fóstur.

4. gr.

Í þessari grein er kjarni málsins.

Þessi grein veldur miklum vonbrigðum og er ekki til þess að auka rétt kvenna frá því sem nú er. Þvert á móti er lagt er til að réttur kvenna til þungunarrofs vegna mjög alvarlegra fósturvandamála þar sem fóstur/barn er lífvænlegt sé takmarkaður frá því sem nú er. Hér má nefna vatnshöfuð, klofinn hrygg, litningafrávik, hjartagalla og mörg fleiri vandamál þar sem börn geta lifað af en verið með mjög alvarlega líkamlega eða/eða andlega fötlun.

Verði þessi drög að lögum mun það gera áður erfiða vinnu sérfræðinga sem greina sjúkdóma og meðfædda galla enn erfiðari. Það getur verið mjög erfitt eða ómögulegt vita nákvæmlega hverjar horfurnar eru fyrir tiltekið fóstur/barn.

Ef lögin miða við 18vikur er breyting sáralítill frá því sem nú er þar sem fyrri heimild miðaðist við 16vikur. Afar fátítt er að sjúkdómar komi fram einmitt á þessum 2 vikum sem bætt er við þ.e. milli 16-18vikur. Aftur á móti koma alvarlegir gallar fram hjá hópi kvenna við 20 vikna fósturskimun og lítill hluti þeirra velur þungunarroff. Það er mikilvægt að hafa í huga að samkvæmt tölum frá 2014 sem nefndar eru í greinagerð FÍFK voru 62 alvarlegir líffæragallar greindir við 20 vikur og völdu 11 að ljúka þungun. (11/62).

Tillaga okkar í FÍFK er því eins og í fyrri greinargerð að miða skuli við val konunnar fram að lífvænleika eins og er skilgreindur á hverjum tíma. Hér mætti setja inn í greinargerðina að í dag við gildistöku laganna sé lífvænleiki skilgreindur við 21viku + 6 daga en gæti breyst í náninni framtíð. Síðan þyrfti að skilgreina hver getur breytt skilgreiningu á lífvænleika eins og er notaður í þessum lögum.

Ef þær takmarkanir sem hér eru lagðar til, eru til að verja rétt fatlaðs fólks með því að taka út lagaákvæði sem leyfa þungunarroff á grunni líkinda um fötlun, munu þær skerða sjálfsákvörðunarrétt þungaðra kvenna. Við teljum eðlilegri leið að því markmiði að þungaða konan hafi ákvörðunarvaldið eins og hún hefur í raun haft undanfarin ár. Hún mun alltaf þurfa að bera ábyrgð á ákvörðunum sínum og þá að annast hið fatlaða barn ef ákvörðunin er á þann veg.

Ljóst er að úrræði í kjölfar skimunar við 20 vikur meðgöngu munu breytast og hafa veruleg áhrif á hóp fólks sem á skilið að fá val við úrlausn sinna mál er varða heilsu og framtíð. Ef lögin verða að veruleika stendur þessi hópur framí fyrir einhliða úrlausn. Lögin og túlkun þeirra verður lakari en verið hefur. Ef þetta ákvæði er sett til að hindra þungunarroff í ákveðnum tilvikum eins og t.d. við þrístæðu 21 (ca. 2/ári) þá er verið að koma til móts við mun færri einstaklinga, en alla þá sem lögin annars næðu til. Sá hópur eru allir þeir einstaklingar sem hafa nýtt ákvæði í núverandi lögum (11 árið 2014) og valið þungunarroff vegna alvarlegs fæðingagalla og allir sem ættu eftir að gera það.

Þessi hópur er þögull og hefur ekki með sér félagsskap, en samt sem áður verður að taka tillit til hans við gerð laganna. Miðað við núverandi tillögu munu fæðast börn með alvarlega sköpulagsgalla og fyrirséða þjáningu.

9. gr.

Úrskurðarnefnd.

Er rétt að eftirlitsaðili með heilbrigðisstofnunum sé einn af þeim sem sitji í nefndinni?

Betur færi á ef t.d. barnalæknir/nýburalæknir kæmi þar inn en að nefndin starfi undir eftirliti landlæknis.

Erfitt er að sjá fyrir hvenær væri hægt að leita til þessarar nefndar. Kona sem fer í skimun 20 vikur og sést verulega gallað fóstur sem er ekki í fyrirsjáanlegri lífshættu á rétt að fá mat hjá færustu læknum á hverjum tíma. Hver situr þá í nefndinni? Hver verða úrræði nefndarinnar?

10. gr.

Ekki er ráðlegt að ganga á rétt einstaklinga þegar kemur að mjög viðkvæmum persónulegum málum heldur virða lögin sem fyrir eru. Þetta eru lög sem eiga að styrkja rétt kvenna til að ráða sjálfar og er því mikilvægt að hér standi..... á ópersónugreinanlegu formi.

Ef greinin verður óbreytt er verið að ganga á rétt sem nú þegar er tryggður í lögum

Varðandi greinagerðina með lögnum er margt þar sem miðast við þessa takmörkun sem þar er sett með viðmiði að 18 vikur. Við styðjum það ekki og vísum í fyrri greinagerð okkar og góða tölfræði þar og fagleg rök.

Í greinagerðinni er vísað til annarra landa, t.d. norðurlanda og þau tekin sem viðmið. Þessi samanburður er í algeru ósamræmi við þá hugsun að lögin séu endurskoðuð og bætt og færð í takt við nútíma hugsun og réttindi svo ekki sé talað um tækniþróun og læknávisindi. Lögin sem vitnað er í eru öll margra áratuga gömul og þarfnast endurskoðunar. Þau mótast því af viðhorfi til kvenna, ákvörðunum um eigin heilsu og framtíð sem átti við fyrir mörgum áratugum síðan.

Það getur oft verið erfitt að vera brautryðjandi. Það kallar á kjark og þor og sú ákvörðun að hefja þessa endurskoðun fyrst norðurlanda verður að vera okkur til sóma og öðrum sem á eftir koma til fyrirmyndar og konum til framdráttar en ekki afturför eða stöðnun.

Virðingarfyllst,
f.h. vinnuhóps á vegum FÍFK

Ósk Ingvarsdóttir

Alexander K Smárason formaður FÍFK

Nefndasvið Alþingis
Sent rafrænt á nefndasvid@althingi.is

Reykjavík, 30. janúar 2019

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof, 339. mál.

Félagsráðgjafafélag Íslands (FÍ) fagnar framkomnu frumvarpi um þungunarrof. Í 8. grein frumvarpsins kemur fram að skylt sé að bjóða upp á stuðningsviðtal fyrir og eftir þungunarrof og að öll fræðsla og ráðgjöf í tengslum við þungunarrof skuli veitt á óhlutdrægan hátt og byggjast á gagnreyndri þekkingu með virðingu fyrir mannréttindum og með mannlega reisn að leiðarljósi.

Félagsráðgjafafélag Íslands fagnar því að áhersla sé lögð á ráðgjöf og fræðslu í frumvarpi þessu en saknar þess að ekki sé meiri umræða um hvernig skuli tryggja ráðgjöf og stuðning, á landsvísi. Félagsráðgjafar hafa sinnt þessari ráðgjöf allt frá árinu 1975 og jafnvel enn fyrr, og hefur reynslan sýnt hve mikilvæg hún er fyrir einstaklinginn og fjölskylduna.

Félagsráðgjafafélag Íslands vill benda á að nauðsynlegt er að tryggja aðgengi að félagsráðgjöfum á heilsugæslustöðvum og heilbrigðisstofnunum um land allt í ljósi þess að meirihluti þungunarrofa er af félagslegum ástæðum og því mikilvægt að þeir fagaðilar sem ráðgjöf og stuðning veita í aðdraganda og eftir þungunarrof séu með faglega þekkingu þar að lútandi.

Félagsráðgjafafélag Íslands er reiðubúið að fylgja þessari umsögn eftir.

Virðingarfyllst,
fyrir hönd Félagsráðgjafafélags Íslands
María Rúnarsdóttir, formaður.

Umsögn um frumvarp til laga:

Þungunarrof - 393. mál, lagafrumvarp 149. löggjafarþing 2018–2019

Stjórn Frelsisflokksins kt. 680617-0230, vill koma með eftirfarandi athugasemd við nýtt frumvarp um fóstureyðingar:

Stjórn Frelsisflokksins fordæmir harðlega hið nýja frumvarp um svokallað "þungunarrof". Við berum virðingu fyrir lífinu og viljum varðveita það. Þar gildir einu hvort um er að ræða fædda eða ófædda einstaklinga. Það að breyta lögum í þá veru að fóstureyðingar verði leyfðar fram að 22. viku finnst okkur algerlega ábyrgðarlaust, vanhugsað og teljum það alvarlegan skynsemisskort. Tíðni fóstureyðinga á Íslandi er hlutfallslega há. Að lengja tíma fóstureyðinga til 22. viku er á allan hátt neikvætt, þjóðhagslega óhagkvæmt og mannskemmandi. Íslendingum sem og öðrum Evrópubúum fer fækkandi, fæðingartíðni á hverja konu á Íslandi er nú um 1.7% sem er mikil lækkun og koma þar ýmsir þættir að, m.a. aukið aðgengi að fóstureyðingum sem óhjákvæmilega yrði ef frumvarpið yrði samþykkt. Það misbýður algerlega siðferðiskennd okkar að börn í móðurkviði séu bútuð í sundur á kvalafullan hátt fram að 22. viku. Barnið/fóstrið er komið með fullt sársaukaskyn og aðgerðin tekur nokkurn tíma. Þetta er glæpsamlegt og algerlega óverjandi og sýnir mannvonsku á versta stigi. Við förum fram á að skylda ætti allan þingheim til að horfa á myndband sem sýnir framkvæmdina frá 16. til 22. viku áður en greidd eru atkvæði um frumvarpið. Á sama tíma eru pör/hjón að kosta til miklum peningum í að ættleiða börn og fara til þess jafnvel hinum megin á hnöttinn, það þurfa þau að greiða úr eigin vasa á meðan skattpeningum hins almenna borgara er eytt í dráp á ófæddum einstaklingum, er ekki eitthvað ósamræmi í þessu? Nær væri einnig að hvetja konur til að ganga með börn til ættleiðingar og styrkja þann málaflokk. Afleiðingar fóstureyðinga hafa verið rannsakaðar og komið hefur í ljós að konum er mjög hætt við þunglyndi, vímuefnanotkun, hjónaskilnaðir aukast og fjölskyldur splundrast með tilheyrandi afleiðingum fyrir hin börnin sem þeim tilheyra og aukinni áhættuhegðun þeirra. Þetta veldur því að meiri kostnaður verður í heilbrigðiskerfinu vegna aukinnar lyfjanotkunar, innlagna á geðdeildir og annarrar þjónustu sem konur þurfa eftir þann harmleik sem fóstureyðing er. Á allan hátt er þetta því böf, sama hvernig litið er á málin. Við mótmælum því að almennu fé skattborgara sé eytt í verknaðinn og krefjumst þess að frumvarpið verði sett í þjóðaratkvæði, þar sem það yrði fellt. Það er aldrei lausn að deyða líf, heldur veldur það öðrum vandamálum. Barnið verður aldrei hluti af líkama konunnar því það hefur sitt eigið DNA og er því algerlega sjálfstæður einstaklingur.

Við veljum því lífið og mótmælum harðlega auknu svigrúmi til dráps á ófæddum börnum í móðurkviði á kvalafullan og glæpsamlegan hátt!

Hér er myndband sem sýnir 2. Trimester fóstureyðingu, skylduáhorf, svo þið sjáið alvarleikann í að mæla með þessu frumvarpi. Þetta er þó aldrei eins og að horfa á upptöku af raunverulegri fóstureyðingu en talar skýrt! Notið ímyndunaraflað: https://youtu.be/jgw4X7Dw_3k

F.h. Stjórnar Frelsisflokksins kt. 680617-0230

Vogatungu 70, 270 Mosfellsbæ

Gunnlaugur Ingvarsson, kt: 181155-3889

Guðmundur Jónas Kristjánsson, kt: 130549-3069

María Magnúsdóttir, kt: 230860-7349

Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof

Mál nr. S-127/2018

Nú liggur fyrir Alþingi nýtt frumvarp til fóstureyðinga með útvíkkuðum heimildum til loka 22. viku, þegar fóstur er rúmlega hálf vaxið í móður kviði.

Sem lækni tel ég mér skylt að mæla gegn þessu, því mér finnst óverjandi að eyða lífi í móður kviði, sérstaklega þegar um er að ræða barn með fullmótuð líffæri sem aðeins á eftir að vaxa. Ég skil satt að segja ekki hvert við erum komin.

Ég hélt við værum flest á móti því að taka líf manneskju, en svo virðist ekki vera lengur. Því sérhvert fóstur hefur sérstakt erfðamengi og er manneskja hvernig sem málið er hugsað.

Lífinu sem er eytt, er til að mynda annað hvort líf drengs eða stúlku. Það er ekki hægt að komast hjá þeim dómi að fóstureyðing sé í raun aftaka mannlegs lífs.

Algengt andsvar er að spyrja, hvort konan eigi ekki að hafa yfirráðarétt yfir eigin líkama. Svarið við því hlýtur að vera játandi, en takmarkast af því að hún þurfi ekki að taka annað líf til að ráða yfir sér. Því fóstur í móður kviði er ekki hennar líf, heldur líf annarrar manneskju með annað erfðamengi, taugakerfi, blóðrás, hjarta og öll líffæri.

Öll líffæri hafa myndast á fyrsta þriðjungi meðgöngu í 13 viku og er því ekki um fósturvísi að ræða lengur. Hjartsláttur sést við ómskoðun á 6-7 viku.

Það er gæfa að eignast barn, og þótt það virðist óvelkomið í byrjun, mun barnið sjálft, verund þess og líf breyta aðstæðum foreldris í blessun og gæfu og vekja fögnuð, sama hversu á horfðist í fyrstu. Þessa visku höfðu menn hér áður fyrir, en höfum við tapað henni?

Mikilvægur þáttur í þessari sýn er að við erum síðað kristið samfélag og við eigum alls ekki að þola að lífi barna sé fórnað að geðþóttu foreldris. Ekkert réttlætir það í raun, nema að lífi móður sé stefnt í hættu. Mín skoðun er sú að ef við höfum fallist á þetta áður, sé það vegna þess að við höfum samþykkt blekkingu, sem vinnur gegn lífinu og veldur ómældum hörmungum, nú eða síðar. Athugið að við þekkjum ekki veg lífsins út í hörgul, við getum aðeins staðið föst á ákveðnum grundvallargildum. Eitt þeirra er að verja lífið.

Við eigum auðvitað að standa föst gegn fóstureyðingum, öll sem einn. Allir lífsins menn og konur; allir með góðan huga. Látum dýrkendur dauðans fara aðra leið, en þeir verða þá að gera það sjálfir.

Fósturmorð eru heiðin forneskja, rétt eins og útburður sem við getum ekki verið þekkt fyrir. Fóstureyðingar eru heldur ekki læknaaðgerð í neinum venjulegum skilningi og þær brjóta gróflega gegn læknaeiðnum sem allir læknar undirgangast. Eina undantekningin er að verið sé að bjarga lífi.

Ríkið getur því ekki haft það að stefnu að lífláta vaxandi barn í móður kviði að vilja annarrar manneskju og gildir einu þótt um móður þess sé að ræða. Það er siðferðilega óverjandi. Það er skaðlegt einnig. Og hverja skaðar það? Móðirin tekur líf og það skilur eftir sig spor hjá henni sjálfri, jafnvel þótt hún afneiti því. Því hún gleymir því aldrei; innsta verund hennar, sálin sleppir ekki af því takinu. Samfélagið fær einnig á sig skömm og fóstureyðingar spilla sameiginlegu siðferði okkar. Líf okkar allra verður spillt og skítugt. Það er engin leið að bæta fyrir svona gerning ef maðurinn iðrast ekki og tal um velsæld, ríkidæmi og framfarir verður hjóm eitt, þegar þetta finnst í farangri okkar.

Það hlýtur einnig að teljast vafasamt að láta almenning greiða fyrir fóstureyðingar, því það flytur ábyrgð og kostnað yfir á alla þegna landsins, eins og almenn sátt ríki um þær eins og hvern annan saklausan tanndrátt.

Það er svipað með önnur brot á lögmálum lífsins, að einstaklingurinn verður sjálfur að fullu og öllu að bera ábyrgð á gerðum sínum. Og standa klár við lokadóm. Ábyrgð okkar hinna er að hafa varað við. Ég tel að við séum á siðferðilegum villigötum með þessu nýja frumvarpi sem útvíkkar heimildir fyrir dráp á vaxandi barni í móður kviði.

Guðmundur Pálsson sérfræðingur í heimilislækningum (sign)

191259-2549

Heilsugæslulæknir í Reykjavík

Kvisthaga 21

107 Reykjavík

24. Janúar 2019

Guðni Þór Práanderson

Það sem mig langar að gera með eftirfarandi athugasemd, er að útskýra þá kúgunartilfinningu sem þetta mál veldur stórum hluta þjóðarinnar, sýna fram á mótrök gegn grundvallarhugsun frumvarpsins og að vekja athygli ykkar á þeirri hættu sem verið er að búa til.

Flestir sem hafa sæmilega sterka siðferðiskennd finna að það er ekki rétt að valda fósturi dauða. T.d. er væntanlega ólöglegt að deyða fóstur konu *án* hennar samþykkis? Eða ef við ímyndum okkur að vísindamenn kæmust að því að ákveðin tíðni af útvarpsbylgjum myndi valda fósturláti, væri sterkt ákall um algjört bann eða verulega takmörkun á þeim bylgjum.

Þetta kom fram í máli ráðherra þar sem hún mælti fyrir frumvarpinu; að þessi ákvörðun væri alltaf þungbær (þ.e. siðferðislega erfið því konan vissi að það væri eitthvað rangt við þetta).

Kúgunin sem fólk finnur fyrir er veruleg og lýsir sér í ritskoðun og endalausum áróðri um að þeir sem ekki styðji málið séu gamaldags og á móti öllum kvenréttindum.

T.d. aðstoðaði ég mína konu við að þýða grein sem hún skrifaði til upplýsingar um fóstureyðingar og við reyndum að fá birta í fjölmiðlum, en þeir einfaldlega þorðu ekki að birta hana af ótta við femínista, reyndar ákváðu tvö stærstu blöð landsins að láta prófessor í kvenlækningum (mjög sterkan hagsmunaaðila) dæma hvort birta ætti greinina.

Hún sendi þessa grein inn sem athugasemd við sama mál (Marie Legatelois)

Grundvallarhugsunin sem kemur fram í rökstuðningi laganna virðist vera sú að

- 1) Fóstur sé hluti af líkama konu (eða etv. að hún hafi rétt til þess að úthýsa því og deyða)
- 2) Fóstureyðing sé heilbrigðisþjónusta
- 3) Málið leiði til aukinnar hamingju og frelsunar kvenna

Varðandi það hvort fóstur sé líkami konunnar; þá er óumdeilanlegt að fóstur er í líffræðilegum skilningi sjálfstæður, mennskur einstaklingur frá getnaði.

Úthýsing sem leiðir óhjákvæmilega til dauða, eða innri aflífun, er í raun sambærileg við mann sem hefur barn á heimilinu en ákveður að hætta alfarið að sinna því þar til það sveltur til bana, til þess að auka eigin frelsi.

Efri mörkin byggja lauslega á þeim tíma sem fóstur verður fyrst lífvænlegt utan líkama konu, en líkur eru á því að tækniframfarir á næstu árum leiði til þess að hægt verði að bjarga fyrirburum sífellt fyrir

(og til að greina vandamál sífellt fyrr). Til þess að lögin verði ekki úrelt á nokkrum árum þyrfti ekki að vera ákvæði í lögnum sem tryggir að viðmiðunaraldur fósturs lækki m.v. bestu mögulegu tækni?

Að skilgreina fóstureyðingu sem heilbrigðisþjónustu er öfugsnúið og býr til ýmis vandamál.

Fóstureyðing er í sárafáum tilfellum heilbrigðari valmöguleiki fyrir konu heldur en fæðing. Það eru vissulega til tilfelli þar sem áframhaldandi meðganga er lífshættuleg konu og barni, en þá er fóstureyðing óumdeilanlega skásti kostur sem er í boði.

Það er áhætta fólgin í aðgerðinni, fyrir konuna og næstu meðgöngur og svo það sé aftur tekið fram er einfaldlega verið að útrýma möguleika mennsks einstaklings á lífi og heilsu.

Þá eru heilbrigðisstarfsmenn settir í stöðu sem stríðir gegn Hippókratesareiðnum. Þeir hafa beina hagsmuni af því að framkvæma fóstureyðingar, en eiga á sama tíma að veita hlutlæga og ítarlega fræðslu og gera það sem þeir geta til að konan þiggi ekki þjónustu sem þeir munu fá greitt fyrir að veita? Svona fyrirkomulag getur ekki talist nægilega hlutlægt; væri t.d. sniðugt að leyfa tóbaksfyrirtækjum að stjórna tóbaksforvörnum?

Að þjónustan sé gjaldfrjálst er e.t.v. ekki alveg sambærilegt við það að tóbak væri niðurgreitt af ríkinu, en þýðir að hvati til að ganga með er minni en ella, sérstaklega því stuðningur við konur til að fæða barn (jafnvel gefa til ættleiðingar) er miklu minni en kostnaður við að eiga og ala upp barn (svo ekki sé talað um tapaðar vinnustundir).

Síðast en ekki síst þýðir þetta að stór hópur fólks sem hefur andstyggð á þessum verknaði er þvingað til greiða fyrir fóstureyðingar annarra.

Það gefur fólki í raun réttláta ástæðu til að segja sig úr lögum við íslensku valdstjórnina.

Ráðherra leggur í sínum rökstuðningi áherslu á rétt konunnar til að taka sjálfstæða aðkvörðun og að í þeim tilfellum sem ákvörðunin sé fóstureyðing eigi enginn að efast um að það sé sú ákvörðun sem muni leiða hana til mestrar hamingju, öryggis og frelsis.

Hér koma upp vandamál sem Marie Legatelois talar um í greininni sinni, vil ég sérstaklega benda á eftirfarandi:

Rannsóknir sýna að helstu ástæður sem konur gefa fyrir fóstureyðingum eru fjárhagslegar, þrýstingur frá fjölskyldu/maka og þrýstingur vegna samfélagsviðmiða.

Það þýðir að í flestum tilfellum er fóstureyðing kúgunarverkfæri gegn konum, rétt eins og sá jarðvegur sem knýr þær í þessa átt. Í því samhengi bendi ég á samtökin Feminists for Life (<http://www.feministsforlife.org>), sem viðhengi við þessa athugasemd.

Að lokum vil ég benda á þá fordæmishættu sem lögin myndu setja. Hættan á að virðing fyrir rétti manneskju til lífs týnist algjörlega, að hinir sterkustu megi gera það sem þeir vilja í krafti styrks síns.

Siðmenningar sem feta þessa braut hafa iðulega tortímt sjálfum sér; samfélög eru best dæmd á því hvernig þau koma fram við sína veikustu meðlimi.

21. janúar 2019

Fyrirspurn vegna frumvarps númer 393 um þungunarrof.

Fyrirspurninni er beint til aðstandenda frumvarpsins og Velferðarnefndar.

Rúmlega 43 ár eru liðin frá því að lög nr. 25/1975 um fóstureyðingar tóku gildi. Nýtt frumvarp fellir út orðið fóstureyðing. Það orð þýðir að fóstur sem er fjarlæggt úr legi konu er eytt. Í stað orðsins „fóstureyðing“ kemur orðið „þungunarrof“. Frumvarpið segir ekkert um, hvað verði um fósturinn sem eru fjarlægð með þungunarrofi. Siðferðislega séð er mikilvægt að eftirfarandi spurningum verði svarað og svörin gerð opinber.

Hvað verður um fósturinn sem að fjarlægð verða við þungunarrof?

Hver á eignarrétt á líkómum þeirra?

Hvernig skilgreinið þið fóstur út frá lagalegum og siðferðislegum forsendum?

Til eru lög um dýravernd og barnavernd, eru til lög um fósturvernd?

Er eitthvað vafamál um að fóstur sé einstaklingur með eigið erfðamengi og eigin líkama?

Vitið þið til þess að fóstur séu notuð sem hráefni í lyfja og snyrtivöruiðnaði eða í aðra framleiðslu?

Hvaða lög gilda á Íslandi um slíkt?

Eru núna, eða má ætla að fjárhagsleg verðmæti verði í framtíðinni í fósturum, sem að fjarlægð hafa verið úr konum?

Ef svo er, eru þá ný lög um þungunarrof að opna fyrir þann möguleika, að líkamar kvenna verði nýttir til framleiðslu á fósturum í hagnaðarskyni?

Hvaða lög eru í gildi um möguleg viðskipti á mannsfósturum og afurðum unnum úr mannsfósturum?

Með fyrirfram þökk,

Guðrún Sæmundsdóttir
230762-5979
Kjartan Birgisson
020860-4809

Reykjavík, 23. janúar 2019

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof.

Undirritaðar fagna og styðja heilshugar frumvarp heilbrigðisráðherra um þungunarrof þar sem í því felst aukinn sjálfsákvörðunarréttur kvenna yfir eigin lífi og líkama. Rétturinn til þungunarrofs er og hefur verið stór hluti af baráttu kvenna fyrir jafnrétti og kvenfrelsi. Að sama skapi hefur verið mikil andstaða við að konur hafi sjálfsákvörðunarrétt í þessum efnum, eins og endurspeglast að mörgu leyti í gildandi lögum um fóstureyðingar. Í þeim er aðgengi kvenna takmarkað með margvíslegum hætti, konur eru háðar samþykki utanaðkomandi aðila ásamt því að mælst er til þess að maðurinn komi að ákvarðanatökunni. Þrátt fyrir að reynt hafi verið að auka sjálfsákvörðunarrétt kvenna að sumu leyti í framkvæmd laganna, eru takmarkanir of miklar og brýn nauðsyn að útvíkka lögin og færa ákvörðunartökuna alfarið í hendur þeirra kvenna sem óska eftir þungunarrofi.

Með því frumvarpi sem nú liggur fyrir á Alþingi fá konur loksins sjálfsákvörðunarrétt um þungunarrof fram að lokum 22. viku meðgöngu ásamt því að stúlkur eru ekki háðar samþykki foreldra eða forráðamanna. Hvorutveggja eru stór framfaraskref fyrir jafnrétti kynjanna og kvenfrelsi.

4. gr. Mikilvægt er að ákvæði 1. mgr. 4. gr., um að heimilt sé að rjúfa þungun konu, að hennar beiðni, til loka 22. viku, verði samþykkt óbreytt. Eins og fram kemur í greinargerð frumvarpsins, er þörf á heimild til þungunarrofs allavega fram að lokum 22. viku af margvíslegum ástæðum og nauðsynlegt er að lögin endurspegli það. Enginn er betur til þess fallin að taka þá ákvörðun en viðkomandi kona og enginn annar en hún sjálf ætti að hafa vald eða rétt til að taka þá ákvörðun. Þessi framkvæmd er mikil framför frá gildandi lögum um fóstureyðingar og er jafnframt besta leiðin til að tryggja konum sjálfsákvörðunarrétt í samræmi við ýmsa mannréttindasáttmála og samning Sameinuðu þjóðanna um afnám allrar mismununar gegn konum ásamt því að vera í samræmi við samning Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks.

Í umræðum um frumvarpið hafa komið fram ýmis sjónarmið varðandi lengd þess tímabils sem konur hafa aðgengi að þungunarrofi. Í því samhengi finnst okkur mikilvægt að benda á að ef sá réttur væri takmarkaður við 18 vikur er um skerðingu að ræða frá gildandi lögum og sá tímafrestur er ekki nægjanlegur til að uppfylla þarfir kvenna fyrir þungunarrof, eins og glöggst má sjá í umfjöllun um umsagnir um frumvarpsdrögin í greinargerð frumvarpsins þar sem ýmsar fagstéttir benda á mikilvægi rýmri tímamarka. Taki frumvarpið breytingu í meðförum þingsins er mikilvægt að sá réttur sem konur hafa nú þegar verði ekki skertur með neinu móti.

5. gr. Við teljum jafnframt sérlega mikilvægt að ákvæði 5. gr. þar sem tiltekið er að stúlkur þurfi ekki samþykki foreldris eða forráðamanna verði að lögum, enda á enginn að geta þvingað barn, frekar en fullorðnar konur, til að eignast barn gegn þess vilja.

Önnur ákvæði. Við teljum jafnframt mikilvægt að ýmis önnur ákvæði frumvarpsins nái fram að ganga, t.a.m. aðgengi að þungunarrofi í öllum heilbrigðisumdæmum sem og að aðgengi að þungunarrofi sé gjaldfrjáls til að tryggja konum aðgengi að þungunarrofi óháð búsetu eða efnahag.

Við vonum að Alþingi beri gæfu til að samþykkja frumvarpið með ofangreindum ákvæðum og stígi þannig stórt skref í átt að jafnrétti með því að tryggja konum sjálfsákvörðunarrétt yfir eigin lífi og líkama.

Virðingarfyllt,

Gyða Margrét Pétursdóttir, dósent í kynjafræði
Katrín Anna Guðmundsdóttir, kynjafræðingur

Heilbrigðisráðuneytið

Minnisblað

Viðtakandi: Velferðarnefnd
Sendandi: Heilbrigðisráðuneyti
Dagsetning: 18.02.2019
Málsnúmer: HRN19020029
Bréfalykill: 06.60.12

Efni: Minnisblað að beiðni velferðarnefndar um frumvarp til laga um ófrjósemisaðgerðir

Með tölvupósti, dags. 5. febrúar sl., óskaði velferðarnefnd eftir minnisblaði frá heilbrigðisráðuneytinu um nánar tiltekin atriði er varða frumvarp til laga um ófrjósemisaðgerðir, sem lagt var fram á haustþingi 2018.

Óskað var eftir svörum við eftirfarandi:

„Í 2. mgr. 3. gr. frumvarpsins er fjallað um ófrjósemisaðgerðir á einstaklingum sem eru ólöggráða fyrir æsku sakir. Ekki er í frumvarpinu fjallað um ófrjósemisaðgerðir á einstaklingum sem hafa verið sviptir lögræði og gætir því nokkurrar óvissu um hvort aðgerðir á þeim einstaklingum séu með öllu óheimilar án samþykkis eða hvort tiltaka þyrfti í frumvarpinu að sömu (ströngu) skilyrði eigi við um þá sem eru ólöggráða og eldri en 18 ára [1]. Þá veltir nefndin því einnig fyrir sér hvort ástæða sé til þess að gera sérstakar kröfur hvað varðar sérfræðipækkingu þeirra lækna sem taka ákvörðun um ófrjósemisaðgerðir, m.t.t. einstaklinga sem glíma við þroskaskerðingar, seinfærni eða geðsjúkdóma [2]. Þá hefur nefndin velt því upp hvort ástæða sé til að fjalla sérstaklega um fræðslu einstaklinga, og eftir atvikum lögráðamanns, þegar aðgerðir eru framkvæmdar á grundvelli 2. mgr. gr. [3]

Að lokum hefur komið fram sú athugasemd að betur færi á því að 5. gr. laganna myndi vísa sérstaklega til laga um sjúkraskrár, nr. 55/2009. Óskað er eftir afstöðu ráðuneytisins til þess hvort ástæða sé til að tilgreina þau lög einnig í 5. gr.“ [4]

[1] Við gerð frumvarpsins var litið svo á að afnema þyrfti allar heimildir gildandi laga til að framkvæma ófrjósemisaðgerð á fötludum einstaklingi án samþykkis, fyrst og fremst til þess að uppfylla þær kröfur sem fram koma í samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (23. gr. og 25. gr.). Þannig gera löginn ráð fyrir að óheimilt sé að framkvæma ófrjósemisaðgerð á einstaklingum, ef að samþykki liggur ekki fyrir. Hvað ólöggráða einstaklinga varðar þá gilda lögræðislögin um slík tilvik, en í ákvæði 58. gr. koma fram heimildir lögráðamanns og segir þar að lögráðamaður sjálfræðissviðs manns geti ekki ákveðið að hann skuli vistaður á stofnun gegn vilja sínum nema lífi eða heilsu hans sé hættu búin að mati læknis. Í lögskýringargögnum kemur fram að heimildin sé bundin við stofnanir sem reknar eru á grundvelli laga um heilbrigðisþjónustu, laga um málefni fatlaðra eða heimili og stofnanir sem reknar eru samkvæmt lögum um vernd barna og ungmenna (síðar barnaverndarlög). Í þessu samhengi verður þó að taka mið af því að lögráðamaður hefur einungis heimildir til að taka nauðsynlegar ákvarðanir um þá persónuhagi sem hinn sjálfræðissvipti er ófær um að taka sjálfur og segir í athugasemdum við 58. gr. frumvarpsins að leggja beri áherslu á orðalagið nauðsynlegar ákvarðanir og með því sé fyrst og fremst átt við þær ákvarðanir sem eru nauðsynlegar til þess að sjálfræðissviptingin nái tilgangi sínum. Ekki þótti ástæða til að tiltaka þetta sérstaklega í lögnum. Þó væri hægt að vísa í lögræðislögin í 3. gr. frumvarpsins hvað varðar lögræðissvipta, til að taka af allan vafa um þetta atriði. Ákvæði sem þetta þarf eðli málsins samkvæmt að túlka þröng þar sem meginregla frumvarpsins er skýr, þ.e. að ekki skuli framkvæma aðgerðir sem þessar nema með samþykki einstaklingsins.

[2] Samkvæmt frumvarpinu er óheimilt að framkvæma ófrjósemisaðgerð á einstaklingi vegna þroskaskerðingar, seinfærni eða geðsjúkdóma. Ófrjósemisaðgerð á einstaklingi með slíkar raskanir þyrfti að koma til vegna beiðni

viðkomandi, ef um lögráða einstakling er að ræða, eða byggja á heimild lögræðislaga. Til þess að læknir geti lagt mat á ófrjósemisaðgerð hjá einstaklingi með fötlun á borð við þroskaskerðingu, seinfærni eða geðsjúkdóma, þarf hann að búa yfir þeirri sérþekkingu sem þarf til að meta slíkt. Í 13. gr. laga nr. 34/2012 um heilbrigðisstarfsmenn er fjallað um faglegar kröfur og ábyrgð, þ.e. skyldur heilbrigðisstarfsmanns til að sýna sjúklingi virðingu og sinna störfum sínum af árverkni og trúmennsku í samræmi við faglegar kröfur sem gerðar eru á hverjum tíma. Í 3. mgr. kemur fram að heilbrigðisstarfsmaður beri ábyrgð á greiningu og meðferð sjúklinga sem til hans leita og í 4. mgr. segir að heilbrigðisstarfsmaður skuli virða faglegar takmarkanir sínar og leita eftir aðstoð eða vísa sjúklingi til annars heilbrigðisstarfsmanns eftir því sem nauðsynlegt og mögulegt er, svo sem ef hann telur sig ekki geta veitt honum viðeigandi heilbrigðisþjónustu. Heilbrigðisstarfsmönnum er samkvæmt fyrrgreindu ákvæði laga um heilbrigðisstarfsmenn alltaf ætlað að búa yfir þeirri sérþekkingu sem þarf hverju sinni til að taka ákvarðanir um heilbrigðisþjónustu sjúklings.

[3] Mætti bæta inn í ákvæðið að fræða skuli lögráðamann í tilviki 2. mgr. 3. gr.

[4] Lög um sjúkraskrár falla undir „annarra laga eftir því sem við á“ í ákvæðinu og óþarft að mati ráðuneytisins að mæta því inn.

Með tölvupósti, dags. 5. febrúar sl., óskaði velferðarnefnd eftir minnisblaði frá heilbrigðisráðuneytinu um nánar tiltekin atriði er varða frumvarp til laga um ófrjósemisaðgerðir, sem lagt var fram á haustþingi 2018.

Óskað var eftir svörum við eftirfarandi:

„Í 2. mgr. 3. gr. frumvarpsins er fjallað um ófrjósemisaðgerðir á einstaklingum sem eru ólöggráða fyrir æsku sakir. Ekki er í frumvarpinu fjallað um ófrjósemisaðgerðir á einstaklingum sem hafa verið sviptir lögræði og gætir því nokkurrar óvissu um hvort aðgerðir á þeim einstaklingum séu með öllu óheimilar án samþykkis eða hvort tiltaka þyrfti í frumvarpinu að sömu (ströngu) skilyrði eigi við um þá sem eru ólöggráða og eldri en 18 ára [1]. Þá veltir nefndin því einnig fyrir sér hvort ástæða sé til þess að gera sérstakar kröfur hvað varðar sérfræðiþekkingu þeirra lækna sem taka ákvörðun um ófrjósemisaðgerðir, m.t.t. einstaklinga sem glíma við þroskaskerðingar, seinfærni eða geðsjúkdóma [2]. Þá hefur nefndin velt því upp hvort ástæða sé til að fjalla sérstaklega um fræðslu einstaklinga, og eftir atvikum lögráðamanns, þegar aðgerðir eru framkvæmdar á grundvelli 2. mgr. gr. [3]

Að lokum hefur komið fram sú athugasemd að betur færi á því að 5. gr. laganna myndi vísa sérstaklega til laga um sjúkraskrár, nr. 55/2009. Óskað er eftir afstöðu ráðuneytisins til þess hvort ástæða sé til að tilgreina þau lög einnig í 5. gr.“ [4]

[1] Við gerð frumvarpsins var litið svo á að afnema þyrfti allar heimildir gildandi laga til að framkvæma ófrjósemisaðgerð á fötludum einstaklingi án samþykkis, fyrst og fremst til þess að uppfylla þær kröfur sem fram koma í samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (23. gr. og 25. gr.). Þannig gera lögin ráð fyrir að óheimilt sé að framkvæma ófrjósemisaðgerð á einstaklingum, ef að samþykki liggur ekki fyrir. Hvað ólöggráða einstaklinga varðar þá gilda lögræðislögin um slík tilvik, en í ákvæði 58. gr. koma fram heimildir lögráðamanns og segir þar að lögráðamaður sjálfræðissviðs manns geti ekki ákveðið að hann skuli vistaður á stofnun gegn vilja sínum nema lífi eða heilsu hans sé hættu búin að mati læknis. Í lögskýringargögnum kemur fram að heimildin sé bundin við stofnanir sem reknar eru á grundvelli laga um heilbrigðisþjónustu, laga um málefni fatlaðra eða heimili og stofnanir sem reknar eru samkvæmt lögum um vernd barna og ungmenna (síðar barnaverndarlög). Í þessu samhengi verður þó að taka mið af því að lögráðamaður hefur einungis heimildir til að taka nauðsynlegar ákvarðanir um þá persónuhagi sem hinn sjálfræðissvipti er ófær um að taka sjálfur og segir í athugasemdum við 58. gr. frumvarpsins að leggja beri áherslu á orðalagið nauðsynlegar ákvarðanir og með því sé fyrst og fremst átt við þær ákvarðanir sem eru nauðsynlegar til þess að sjálfræðissviptingin nái tilgangi sínum. Ekki þótti ástæða til að tiltaka þetta sérstaklega í lögunum. Þó væri hægt að vísa í lögræðislögin í 3. gr. frumvarpsins hvað varðar lögræðissvipta, til að taka af allan vafa um þetta atriði. Ákvæði sem þetta þarf eðli málsins samkvæmt að túlka þröng þar sem meginregla frumvarpsins er skýr, þ.e. að ekki skuli framkvæma aðgerðir sem þessar nema með samþykki einstaklingsins.

[2] Samkvæmt frumvarpinu er óheimilt að framkvæma ófrjósemisaðgerð á einstaklingi vegna þroskaskerðingar, seinfærni eða geðsjúkdóma. Ófrjósemisaðgerð á einstaklingi með slíkar raskanir þyrfti að koma til vegna beiðni

viðkomandi, ef um lögráða einstakling er að ræða, eða byggja á heimild lögræðislaga. Til þess að læknir geti lagt mat á ófrjósemisaðgerð hjá einstaklingi með fötlun á borð við þroskaskerðingu, seinfærni eða geðsjúkdóma, þarf hann að búa yfir þeirri sérþekkingu sem þarf til að meta slíkt. Í 13. gr. laga nr. 34/2012 um heilbrigðisstarfsmenn er fjallað um faglegar kröfur og ábyrgð, þ.e. skyldur heilbrigðisstarfsmanns til að sýna sjúklingi virðingu og sinna störfum sínum af árverkni og trúmennsku í samræmi við faglegar kröfur sem gerðar eru á hverjum tíma. Í 3. mgr. kemur fram að heilbrigðisstarfsmaður beri ábyrgð á greiningu og meðferð sjúklinga sem til hans leita og í 4. mgr. segir að heilbrigðisstarfsmaður skuli virða faglegar takmarkanir sínar og leita eftir aðstoð eða vísa sjúklingi til annars heilbrigðisstarfsmanns eftir því sem nauðsynlegt og mögulegt er, svo sem ef hann telur sig ekki geta veitt honum viðeigandi heilbrigðisþjónustu. Heilbrigðisstarfsmönnum er samkvæmt fyrrgreindu ákvæði laga um heilbrigðisstarfsmenn alltaf ætlað að búa yfir þeirri sérþekkingu sem þarf hverju sinni til að taka ákvarðanir um heilbrigðisþjónustu sjúklings.

[3] Mætti bæta inn í ákvæðið að fræða skuli lögráðamann í tilviki 2. mgr. 3. gr.

[4] Lög um sjúkraskrár falla undir „annarra laga eftir því sem við á“ í ákvæðinu og óþarft að mati ráðuneytisins að mæta því inn.

**Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof
149. löggjafarþing 2018-2019
Þingskjal 521 — 393. mál**

Reykjavík, 24. janúar 2019

Ég vil lýsa yfir eindregnum stuðningi við fyrirbyggjandi frumvarp um þungunarrof og tel það vera mikla og þarfa réttarbót. Bakslag hefur orðið undanfarin ár í kvenréttindum og baráttu fyrir sjálfsákvörðunarrétti kvenna víðs vegar um heiminn og er mjög gleðilegt að íslensk stjórnvöld hafi við þær aðstæður ákveðið að leggja fram framsækið og réttsýnt frumvarp um eitt mikilvægasta lýðheilsumál kvenna, rétt þeirra til að taka eigin ákvarðanir um líkama sinn.

Í umsögn sinni bendir Skurðlæknafélag Íslands á að ákvæði 7. gr. frumvarpsins um hverjir megi framkvæma þungunarrof séu óþarflega ströng og komi í veg fyrir að aðgengi verði að þessari þjónustu á ákveðnum stöðum á landsbyggðinni. Félag íslenskra fæðinga- og kvensjúkdómalækna tekur í sama streng í sinni umsögn. Ég tek undir þessar áhyggjur og hvet löggjafann til að samþykkja breytingartillögu þessara fagfélaga.

Einnig tek ég undir athugasemd Mannréttindaskrifstofu Reykjavíkur við 9. gr. frumvarpsins þar sem bent er á að þjónustan ætti ekki eingöngu að vera gjaldfrjálts fyrir sjúkratryggðar konur hérlandis heldur einnig fyrir konur sem komið hafa til landsins í leit að alþjóðlegri vernd.

Virðingarfyllt,
Herdís H. Schopka
200274-5209

Hjálpræðisherinn

Alþjóðleg afstöðu yfirlýsing

Fóstureyðingar

1. Yfirlýsing um efnið

Fóstureyðing er skilgreind sem aðgerð eða önnur aðferð til að enda þungun áður en fóstrið er lífvænlegt. Þessi skilgreining lýsir “framkallaðri eða valinni endingu þungunar (fóstureyðingu)” og er það sem þessi yfirlýsing fjallar um. Þessu efni ætti ekki að rugla saman við “skyndilegan fósturmissi” eða “fósturlát” þegar meðganga endar af “náttúrlegum” völdum.

Hvert ár uppgötva yfir 210 milljónir kvenna um allan heim að þær séu þungaðar. Af þessum þungunum munu um 80 milljónir ekki ná fullri meðgöngu. Af þeim, er bundinn endi á um 42 milljónir þungana með framkallaðri fóstureyðingu þar sem um 20 milljónir þeirra eru ólöglegar.

2. Yfirlýsing um afstöðu

Hjálpræðisherinn trúir því að allt fólk sé skapað í Guðs mynd og sé þess vegna einstakt og óendanlega verðmætt. Mannlegt líf sé heilagt og að allt fólk eigi að koma fram við af virðingu og reisu. Hjálpræðisherinn lítur svo á að við frjóvgun byrji mannlegt líf. Við trúum að samfélagið beri ábyrgð á því að annast hvert annað, og sérstaklega vernda og stuðla að velferð viðkvæms fólks, þar með talið ófæddra barna.

Hjálpræðisherinn trúir því að lífið sé gjöf frá Guði og að við séum ábyrg gagnvart Guði þegar við tökum líf. Vegna þessa, hefur Hjálpræðisherinn áhyggjur af fyrirframgefnu samþykki varðandi fóstureyðingar, sem endurspeglar ófullnægjandi umhyggju fyrir viðkvæmum manneskjum þar með talið þeim ófæddu. Við trúum ekki að genatísk frávík sem eru skilgreind í ófæddum börnum sem munu vera lífvænleg í lengri tíma eftir fæðingu séu næg ástæða til að enda þungun.

Hjálpræðisherinn viðurkennir hræðilegar og flóknar kringumstæður sem krefjast erfiðra ákvarðana þegar kemur að meðgöngu. Ákvarðanir ætti að taka eftir bæn og mikla umhugsun, þar sem tekið er inn í myndina hinn mikla þrýstingur sem óvænt þungun kann að hafa í för með sér. Það er ábyrgð allra sem málinu tengjast að gefa foreldrum ófædda barnsins, sérstaklega konunni, viðeigandi sálgæslu, læknisaðstoð og aðra ráðgjöf. Hjálpræðisherinn trúir því að ending þungunar geti aðeins átt sér stað þegar

- áframhaldandi þungun ógni lífi móðurinnar eða
- rökstudd greining hefur sýnt fram á óeðlileg frávík sem ljóst er að muni aðeins leiða til mjög lítilla lífslíka eftir fæðingu

Að auki, þá eru nauðgun og sifjaspell grimmilegur gjörningur sem brýtur konur niður bæði líkamlega og andlega. Við þær aðstæður þarf að meta

hvert mál fyrir sig þegar kemur að fóstureyðingu þar sem framhald þungunar getur verið framlenging á ofbeldinu. Hjálpræðisherinn staðfestir og styður fagfólk sem kemur að umhyggju þungaðra kvenna sem af trúarlegum eða siðferðilegum ástæðum telja sig ekki geta tekið þátt í fóstureyðingum.

3. Undirstöðuatriði, staðreyndir og upplýsingar

Fóstureyðing er ekki nýtt fyrirbæri

Framkallað fósturlát- ákvörðun sem tekin er til að enda meðgöngu er ekki ný athöfn. Í gegnum söguna hefur það verið skráð í fornum kínverskum og egypskum samfélögum og einnig rómverskum og grískum. Mynstur framkvæmdra fóstureyðinga er ótrúlega svipað um allan heim og í gegnum aldir. Þegar konur hafa staðið frammi fyrir óvelkomnum þungunum hafa sumar þeirra valið fóstureyðingu- burtséð frá trúarlegum eða löglegum skoðunum og oft tekið mikla áhættu.

Konur leita eftir fóstureyðingu af flóknum ástæðum

Ekki ætti að líta á fóstureyðingu sem fljótlegt svar við óþægilegri eða óvelkominni þungun. Ekki er hægt að líta á þær mörgu og flóknu ástæður þess að konur leita eftir fóstureyðingu sem léttvægar eða vanhugsaðar. Hvert einstakt dæmi sýnir fjölda erfiðleika sem konur standa frammi fyrir í lífsgöngu sinni, stríð eða þekkt kynbundið ofbeldi. Margar ástæður fyrir því að konur velja ekki eða geta ekki varið sig gegn óáætlaðri þungun er vegna menningarlegra, félagslegra og fjárhagslegra þátta.

Nauðgun sem stríðsvopn

Nauðgun, þvingað vandi og önnur form kynferðislegs ofbeldis gerast á stríðstímum, ekki aðeins sem val hvers einstaks hermanns heldur einnig sem hernaðarleg taktík til að auðmýkja og vanvirða óvininn. Skráð dæmi eru mörg þúsund. Þær konur sem verða þungaðar í aðstæðum sem þessum minna stöðugt á hernaðarlega vanhæfni samfélags síns.

4. Biblíuleg og guðfræðileg undirstöðuatriði

Fjöldi Biblíulegra og guðfræðilegra undirstöðuatriða hafa áhrif á afstöðu Hjálpræðishersins til fóstureyðinga.

Heilagleiki lífsins

Hjálpræðisherinn trúir á heilagleika mannlegs lífs. Mannkynið var skapað í Guðs mynd (1. Mós 1:27). Allt fólk- án undantekninga- hafi gildi, og eigi sérstakan stað í sköpun hans (Sálm 8:5), án tillits til aldurs, kyns, kynþáttar, trúar, heilsu eða félagslegrar stöðu, eða möguleika þeirra á því að ná árangri. Biblían gerir það ljóst að mannlegt líf sé heilagt: Það er Guð sem gefur lífið (Post 17:25) og Guð sem ákveður hvenær það endar (Sálm 104:29). Ritningargreinar um líf saklausra manneskja er sérstaklega staðfest (Jes 59:7, Jer 22:3)

Upphaf mannlegs lífs og persónuleika

Umhyggja Guðs fyrir mannkynið á einnig við um lífið í móðurkviði (Sálm 139:13-16, Jer 1:5). Þetta endurspeglar í lögmáli gamla testamentisins sem ákveður refsingu fyrir þá sem verða þess valdandi að enda líf fósturs (2. Mós 21:22-23). Heimsókn Maríu til Elísabetar (Lúk 1:39-45) virðist sýna áframhald lífsins frá fósttri. Þó ekki sé sérstaklega minnst á fóstureyðingu þá gefa þessir textar í skyn að hver ákvörðun sem tekin er til að enda ófætt líf sé brot á helgun þess og þess vegna alvarlegt mál þegar kemur að réttlætingu gagnvart Guði.

Frjáls vilji

Hluti af lífinu sem gjöf Guðs til mannkyns er frjáls vilji okkar og hæfileikinn til að taka ákvarðanir (Orðskv. 1:29, Jes 7:15-16). Sumt fólk myndi færa rök fyrir því að þrátt fyrir hugmyndina um heilagleika lífsins, eigi móðirin rétt á að kjósa hvort hún vill eða ekki halda meðgöngu áfram og að hennar réttur til þess sé meiri en réttur barnsins til að lifa. Þetta samræmist ekki kristinni trú um að Guð beri umhyggju fyrir og verndi þann sem er veikur og utangarðs (3. Mós 19:14, 33-34) og að hann sé Guð réttlætis (Sálm 140:12, 146:7-9). Mannréttindi verða að vera hönd í hönd með mannlegri ábyrgð. Ef fóstureyðing á sér stað er það ábyrgð hins kristna að vernda þá sem eiga á hættu að vera settir til hliðar.

5. Praktísk svörun

Hjálpræðisherinn heldur hjónabandið í heiðri og tryggð innan þess og hvetur alla til að lifa samkvæmt þessum hugmyndum.

Alvarleg skuldbinding til að vernda og bera umhyggju fyrir hinu ófædda kallar á forvarnir gegn óvelkomnum þungunum í gegnum hluti eins og aðgengi að áreiðanlegum getnaðarvörnum, öryggi í samböndum og samfélagslegri virðingu kvenna.

Hjálpræðisherinn tekur þarfir, réttindi og ábyrgð foreldra og ófæddra barna alvarlega þegar kemur að málefnum fóstureyðinga. Þegar óvelkomin þungun á sér stað gefur Hjálpræðisherinn foreldrum ráðgjöf um umhyggju og stuðning er varðar tilfinningalegar, líkamlegar, félagslegar og andlegar þarfir. alveg þar til hið ófædda barnið er fullburða.

Við viðurkennum að lög um fóstureyðingar séu til í sumum löndum. Önnur úrræði en að binda enda á þungun ættu ávallt að vera skoðuð samhliða ráðgjöf til að styðja bæði konuna og hið ófædda barn. Hjálpræðisherinn leitast við að styðja konur sem hafa gengist undir fóstureyðingu með umhyggju og virðingu á kærleiksríkan og miskunnsaman hátt án mismununar. Hjálpræðisherinn mun einnig sýna kærleika, miskunnsemi og samfélag þeim sem á einhvern hátt tengjast málinu. Hjálpræðisherinn viðurkennir að ákvörðun til að binda enda á þungun hefur í för með sér tilfinningalegar og líkamlegar afleiðingar í mörg ár og verður oft til þess að eyðileggja sambönd og sjálfsvirðingu einstaklinga.

Óvelkomnar þunganir eru stundum afleiðing lélegra félagslegra aðstæðna eins og fátæktar og stríðs. Hjálpræðisherinn vill vera talsmaður samfélags sem upphefur heild, frelsi, lífsgæði og mögulegan þroska alls fólks.

Samþykkt af Generalnum- Nóvember 2010

Skoðanir sem finna má í Alþjóðlegri afstöðu yfirlýsingu innihalda stöðu Hjálpræðishersins á málefnið sem um ræðir og má ekki breyta á nokkurn hátt án skriflegs leyfis Alþjóðlegu höfuðstöðvanna

Sources:

Brown, H. Abortion round the world. *British Medical Journal*. 335(7628) (2007):1018-9.;

Sedgh, G, S Henshaw, S Singh, E Åhman, and IH Shah. Induced abortion: estimated rates and trends worldwide. *Lancet* 370 (2007): 1338–45.

See the Guttmacher Institute for regularly updated data: www.guttmacher.org

Alþjóðleg yfirlýsing Hjálpræðishersins

Hjálpræðisherinn er alþjóðleg evangelísk hreyfing, hluti af hinni almennu kirkju. Boðskapurinn grundvallast á Biblíunni. Þjónustan er knúin af kærleika Guðs. Verkefnið er að boða fagnaðarerindið um Jesú Krist og í nafni hans mæta mannlegri neyð án mismununar.

Hjálpræðisherinn starfar í 131 landi um allan heim.

Frá Hvítasunnukirkjunni Fíladelfíu
15.1.18

Vegna 393. máls 149. löggjafarþings - Frumvarp til laga um þungunarrof.

Í frumvarpinu sem um ræðir er gott að sjá þá áherslu sem lögð er á mannvirðingu og á að ávallt sé í boði fyrsta flokks heilbrigðisþjónusta. Einnig er mjög jákvætt að aðgangur að ráðgjöf, upplýsingum og andlegum stuðningi er hluti frumvarpsins.

Sem trúfélag nálgumst við málefnið ekki síst út frá sjónarhóli sálgæslu og siðfræði.

Í lögunum er lagt til að aðgangur að þungunarrofi verði opin, þ.e.a.s. að ekki þurfi að ræða við félagsráðgjafa eða lækna, það nægi að kona biðji um aðgerðina. Eins og kemur fram í frumvarpinu eru aðstæður kvenna oft ástæða þess að þær velja binda endi á þungun sína, í frumvarpinu er rökstuðningurinn fyrir breytingu sá að það gangi gegn mannvirðingu kvenna að þurfa að útlista erfiðar aðstæður. Það sjónarmið á vissulega rétt á sér. Erfiðar kringumstæður geta oft verið mjög yfirpyrmandi, þó þær séu tímabundnar. Einstaklingur sem er í erfiðum aðstæðum og ætlar að taka ákvörðun sem hefur langtímaafleiðingar þarf kannski aldrei jafn mikið á samtali að halda og einmitt þá. Hvort samtalið vekur hjá viðkomandi skömm eða hvort það veitir stuðning snýst kannski meira um hvernig það fer fram heldur en um hvað er rætt. Þeir sem sinna sálgæslu þekkja það margir að binda um sár sektarkenndar og eftirsjár sem margar konur bera eftir að hafa rofið meðgöngu. Í sumum tilfellum eru áhrifin á andlega líðan og daglegt líf mjög mikil, það er mikið í húfi þegar kemur að því að vandað sé til verka við alla umgjörð þegar kemur að þessum málaflokki. Að tryggja aðkomu fagaðila að undirbúningsferli slíkrar aðgerðar ætti ekki að vera álitid rof á mannvirðingu, mun frekar ætti að líta á það sem skref til þess að tryggja bestu mögulegu alhliða heilbrigðisþjónustu.

Við mótmælum því viðhorfi sem á sér enduróm í þessu frumvarpi, að fötluð börn séu minna æskileg en önnur börn. Að gera það að sérstakri ástæðu til þess að binda endi á þungun, að barn sé fatlað, sendir þau skilaboð að fatlað líf sé minna virði og að tilvist fatlaðra sé byrði á þjóðfélaginu.

Við biðlum til löggjafans að taka þá afstöðu að hlúa að lífinu. Í ríku landi eins og Ísland er ætti það að vekja upp spurningar hjá okkur hvers vegna svo margar mæður treysta sér ekki til þess að ganga fulla meðgöngu. Ef neyðin vegna félagslegra aðstæðna er svo aðkallandi að rýmka þarf heimildir til þungunarrofs ætti það að kalla á breytingar á félagslega kerfinu, aukin stuðning við foreldra eða einhver ráð önnur en þau að einfaldlega að binda enda á meðgönguna.

Við hvetjum til þess að tryggt verði að allar konur sem óski eftir þungunarrofi fái þann andlega og tilfinningalega stuðning sem þær þurfa og í þeim tilfellum sem það á við, stuðning sem gerir þeim kleift að eignast barnið sé það ósk þeirra.

Frá sjónarhóli kristinnar trúar nálgumst við þennan málaflokk út frá hagsmunum móður og ófædda barnsins. Jesús Kristur talar um mikilvægi þess hvernig við komum fram við þá valdaminnstu, varnarlausustu og þá sem jafnvel eru taldir óæskilegir. Út frá því sjónarhorni hvetjum við til þess að allt sé gert til þess að hlúa að ófæddum börnum og verja rétt þeirra til lífs. Besta leiðin til þess er að hlúa að foreldrum, að skapa barnvænt þjóðfélag þar sem allt líf hefur jafnt vægi.

Virðingarfyllt

F.h. Hvítasunnukirkjunnar Filadelfíu

Helgi Guðnason

149. löggjafarþing 2018–2019.

Þingskjal 521 — 393. mál.

Stjórnarfrumvarp.

Að lögleiða morð.

Dæmisaga:

Ungur maður segir okkur að hann hafi framkvæmt öndunarrof á ungum syni sínum. Maðurinn er færður til yfirheyrslu og er spurður af hverju hann hafi drepið son sinn. Þetta er einhver misskilningur segir hann: Ég bara fór með hann í öndunarrof, setti kotta yfir vit hans og fjarlægði öndunar möguleika hans. Það er langt frá því að vera morð. Og þar fyrir utan er þetta mitt sæði, sem gerði þennan dreng, hluti af mér.

En hvað með móður hans, er spurt. Henni kemur þetta ekkert við hún bara geymdi sæðið mitt í nýju mánuði og þegar hann fæddist var hann ennþá hluti af mér. Minn líkami og mitt sæði og mitt barn og ég hlít að mega gera við hann það sem ég vil. Ég held að við flokkum þetta frekar sem heilbrigðisþjónustu, segir maðurinn glaðbeittur. Nu get ég lifað mínu lífi áhyggjulaus.

Vill einhver segja mér hver munurinn er á því, sem ég kalla öndunarrof og því sem löggjafinn vill kalla þungunarrof. Í báðum tilfellum þá er barn tekið af lífi. Spurning hvort er óhuggulegra að hluta barn sundur lim fyrir lim, og fjarlægja þannig úr móðurlífi og raða öllu upp á borð til að vera viss um að allir líkamshlutar séu þar. Eða bara stöðva öndun þess eftir að það fæðist.

Af hverju þarf að raða líkamshlutum upp á borð eftir fóstureyðingu? Jú einfaldlega, vegna þess að barnið er ekki hluti af líkama móðurinnar. Ef líkamshluti af barninu verður eftir, þá veldur það sýkingu og gæti jafnvel leitt til dauða.

Ef þetta frumvarp um fóstureyðingar verður að lögum, sem ég ætla vona að ekki verði, þá er verið að lögleiða morð.

Hjálagt: Dr. Anthony Levatino

<https://www.youtube.com/watch?v=53tzMV9OmvY&t=6s>

5/23/13 - Dr. Anthony Levatino is a pro-life physician from New Mexico but, before having a change of heart on the issue of abortion he was an OBGYN who also performed abortions. Levatino did as many as 1,200 abortions — some of them after 20 weeks of pregnancy. Then, after his daughter died in a tragic automobile accident, he re-evaluated his position on abortion and stopped doing abortions. Today, Dr. Levatino told members of a Congressional committee that they should support a bill sponsored by Rep. Trent Franks that would ban abortions nationwide aft 20 weeks of pregnancy. Full Transcript: <http://www.lifenews.com/2013/05/23/do...>

Umsögn til Velferðarnefndar mál 393 þungunarrof.

Formáli

Kæra nefnd,

Lagt er til í frumvarpi þessu að fjarlægja megí allt að 23. vikna gamalt fóstur án þess að fram hafi komið heilsufarsleg neyð hjá móður eða barni. Frumvarpið segir ekkert um hvað gera megí við þetta fóstur né hver hafi eignarrétt yfir líkama þess. Fóstur er verðmæti sem ýmsir braskarar í vísindasamfélaginu freistast til að nota sem söluvöru í hagnaðarskyni.

Þá er ljóst að ófætt barn er einstaklingur með eigið erfðamengi; með eigin líffæri og líkama. Hver er réttur barnsins?

Siðmenning okkar hefur skilgreint siðferðisleg réttindi dýra, en látið hjá að skilgreina siðferðisleg réttindi ófæddra barna? Ætla mætti að mannlegt líf væri verðmætara í siðmenntuðu þjóðfélagi.

Móðurkviður eða myrk gröf

Líf kviknar. Fyrsti kafli framtíðar lifandi manneskju er hafinn. Heill heimur af möguleikum og tækifærum opnast. Ævi full af ævintýrum og afrekum bíða þessa nýja lífs, sem þegar er byrjað að vaxa og dafna í öruggu fylgsni sínu..... en allt í einu breytist móðurkviður í myrka gröf? Lífsneistinn er kæfður. Lítil persóna í mótun mun aldrei komast í hlýjan og mjúkan faðm móður sinnar. Ákvörðun hefur verið tekin. Engin framtíð fyrir þetta litla líf. Líf slokknar.

Pólska þingið felldi nýlega umdeilt fóstureyðingafrumvarp, sem mótmælt var víða um Evrópu, þar á meðal hér á landi. Fimmtíu og átta þingmenn greiddu atkvæði með frumvarpinu sem bannaði konum að ganga undir fóstureyðingu nema líf þeirra lægi við - 352 voru á móti og 18 sátu hjá.

Í ljósi þessa er líklega pólitískt réttast af mér að biðjast afsökunar á því að ég skuli ekki vera fóstureyðingarsinni, en ég hef ekki haft þann vanann á að láta skoðanir meirihlutans stjórna minni sannfæringu, eins og lesendur hafa eflaust tekið eftir í greinaskrifum mínum.

Í dag þykir víst rétt að standa með óvart verðandi mæðrum í vafa og virða rétt þeirra til að ákveða hvort afkvæmi þeirra fái að lifa eða deyja. Ég styð ekki rétt til að velja hið síðarnefnda. Ég tel að enginn, hvorki maður né kona, eigi að hafa slíkan rétt. Ég stend hins vegar með þeim sem minna mega sín. Ég stend með þeim sem ekki geta varist þegar verðandi móðir ákveður að slökkva dýrmætan lífsneista lifandi mannveru. Ég stend með ófæddum einstaklingum sem eru í mótun í móðurkviði og eiga margir í vök að verjast nú á tímum.

Að mínu mati hefur heilbrigðiskerfið staðið sig vel í að svæfa samvisku kvenna sem telja sig ekki tilbúnar til að taka á móti litlum lifandi einstaklingum. Mikil áhersla er lögð á heilsu verðandi móður; bæði líkamlega og andlega. Ef móðirin er ekki reiðubúin að eiga barnið (sem er auðvitað hennar eign þótt ófætt sé) fær hún blessun heilbrigðisyfirvalda til að ýta á Ctrl+Alt+Del, og skorast þannig snyrtilega undan því stórkostlega hlutverki sem bíður hennar. Mér þykir reyndar hálf kaldhæðnislegt að yfirvöld sem kenna sig við heilbrigði skulu deyða líf, í stað þess að gera allt sem á þeirra valdi stendur til að varðveita heilbrigði þess.

En hvar er heilbrigðiskerfið fyrir lítinn ófæddan einstakling á örlagastund þegar móðirin er í vafa? Hver á að verja lítið líf sem enga björg sér getur veitt? Það geri ég.

Það eru ekki margir sem fá að heyra hryllingssögurnar sem gerast á bak við heilbrigðistjöldin þegar fóstureyðingar eru framkvæmdar. Raunveruleikanum er haldið frá konum til þess að þær þurfi ekki að þjást af „óþarfa“ samviskubiti sem eflaust myndi gera þeim erfiðara fyrir að iðka rétt sinn til að velja og hugsa fyrst um sjálfar sig. „Mannúð“ er síðasta orðið sem kemur í hugann á mér þegar ég heyri slíkar ömurlegar frásagnir og sé hvað gert er í herbergjum þar sem fóstureyðingar eru framkvæmdar – þar sem litlir ófæddir einstaklingar enda í ruslafötum.

Ég veit um eina konu sem lifði af fóstureyðingu eftir að hafa verið brennd í átján klukkutíma í móðurkviði. Ég gæti trúað því að sú kona sé á móti fóstureyðingum í dag. Í Danmörku brást lækni bogalistin í einni fóstureyðingunni, og þegar hann stóð þarna í herberginu, augliti til auglits við lítinn lífelskandi einstakling, gat hann ekki framkvæmt fóstureyðinguna. Fóstrið er í dag auðvitað fengið að hafa fengið að halda lífi.

Það vefst ekki fyrir þeim sem fóstureyðingarnar framkvæma að ófæddu börnin hafa tilfinningar og finna til sársauka. Frásagnir margra lækna og hjúkrunarkvenna sem viðstaddar hafa verið slíkar aðgerðir hafa fengið hárin til að rísa. Margir þessara fagaðila hafa hlotið varanlegan sálarskaða eftir hörmungarnar sem fyrir augu þeirra bar á skurðstofunni. Í dag er hægt að fara á netið og finna myndbönd sem sýna baráttu afkvæma fyrir sínu litla lífi þegar verið er að framkvæma fóstureyðingar. Það er ekki auðvelt að horfa á.

Ég þekki konu persónulega sem lét eyða fóstri fyrir nokkrum áratugum síðan. Hún glímir enn við nagandi samviskubit yfir að hafa dæmt lítið stúlkulíf til dauða. Hún vonar að hún fái að líta dóttur sína augum eftir þetta jarðneska líf og taka utan um hana í fyrsta sinn á himnum. Hún er ein af mörgum sem syrgja börnin sín sem ekki fengu að fæðast. Ef líf sem kviknar í móðurkviði er afskrifað sem ómerkilegt fóstur, hvernig stendur þá á því að svona gríðarlega margar fyrrverandi verðandi mæður upplifa svona mikinn söknuð og samviskubit?

Ég þekki góðan mann hér á landi sem veit að móðir hans, sem á sínum tíma fannst hún hvergi í stakk búin til að annast lítið barn, tók ákvörðun um að eyða honum í móðurkviði. En hún hætti við á síðustu stundu. Þessi maður er reyndar þjóðþekktur hér á landi og hefur látið margt gott af sér leiða í okkar samfélagi. Hann á einnig fallega fjölskyldu sem er full af hæfileikaríkum og gefandi einstaklingum. Af virðingu við hann og fjölskyldu hans nafngreini ég hann ekki hér. Það kemur kannski ekki á óvart að hann er einnig á móti fóstureyðingum. Enda væri skrítið ef hann segðist vera sáttur í dag við það ef móðir hans hefði tekið ákvörðun um að eyða honum; hann aldrei fæðst og aldrei fengið að upplifa alla þá stórkostlegu fjársjóði sem lífið hefur fært honum í fang.

Að velja hverjir fá að lifa og hverjir fá að deyja er að mínu mati ákvörðun sem enginn mennskur maður á að taka. Þegar líf hefur kviknað í móðurkviði og fyrsta blaðsíðan hefur verið skrifuð í ævisögu þess er að mínu mati bara eitt að gera, umfaðma það, vernda það og bjóða það velkomið í „vinalega“ veröld okkar. Það hlýtur að vera hægt að leysa flókin og tilfinningarík mál verðandi mæðra með öðrum hætti en að bregða á það vafasama ráð að eyða saklausu lífi.

Ég mun aldrei skammast mín fyrir að standa með þeim sem eru minni máttar og geta enga björg sér veitt. Ég mun aldrei skammast mín fyrir að standa með lífinu. Þótt það kosti mig óvilja frá öðrum og þótt margir samlandar mínir hneykslist kannski á afstöðu minni, þá gildir það einu. Ég verð að hlýða samvisku minni. Með fullri virðingu fyrir „óvart“ verðandi mæðrum og þeim persónulegu krísum sem þær standa oft frammi fyrir, leyfir samviska mín mér ekki að leggja blessun mína yfir fóstureyðingar; eyðingu á lifandi fóstrum. Fyrir lítið líf að standa eitt andspænis því að tilvera þess og framtíð verði

ryksuguð burt er að mínu mati alltaf vera stærri „krísa“ en sú sem fullorðin og greind manneskja, umkringd heilsuverndar- og sálgæslufólki, mun standa andspænis.

Svo hugsar maður, ef maður Abraham Lincoln, Michael Jackson, Albert Einstein eða Lennon hefðu ákveðið að eyða afkvæmum sínum, hversu miklu við hefðum misst af?

Hversu marga snillinga höfum við eiginlega farið á mis við? Ef við lítum á heimildir um fjölda fóstureyðinga frá árinu 1980, eru þeir sem ekki fengu tækifæri til að sýna hvað í þeim bjó rúmlega 1,4 milljarður. Á meðan þú last þessa grein var um 200 fósturum eytt. Er það í lagi? Í alvöru?

Eftirmáli

Við björgum lífi sem er 20 vikna gamalt ef það er fyrirburi og móðirin vill það. Að drepa þetta líf vegna þess að móðirin vill það ekki er ekki siðferðislega rétt. Þegar meðvirkni með ráðþrota mæðrum er farin að réttlæta morð í móðurkviði, er von að maður setji spurningu við siðferði yfirvalda.

Heilbrigðiskerfið þarf að finna betri úrlausnir fyrir verðandi mæður í krísu - úrlausnir sem bjarga lífi í stað þess að bana því.

Þökk fyrir að gefa ykkur tíma til að lesa þetta erindi sem endurspeglar hversu mikið hjartans mál þetta er fyrir mér.

Hjálagt
Ívar Halldórsson
090379-3249

Ágæti viðtakandi.

Ég mótmæli þessum fyrirhuguðu lögum um að leyft verði að eyða fóstri í lok 22. viku meðgöngu. Þetta er hræðilegt.

Kona á ekki líkama sinn ein þegar lítið barn er þar með henni þar til það fæðist. Fóstrið (litli einstaklingurinn) á ekki annars úrkosta en að þroskast þar hjá henni fyrstu mánuði lífs síns og barnið það ekki um að vera þarna.

Það er hægt að hjálpa konum á margan hátt ef hún á erfitt með, eða getu ekki, séð barni sínu farborða annað en að deyða barnið.

Það vita allir að konur nota fóstureyðingu þó þær geti vel séð fyrir barninu eða komið því í öruggt skjól. Þær tala um það í allar áttir að þeim sé hreinlega boðin fóstureyðing ef þær barma sér aðeins.

Þó ef til vill aðrar þjóðir bjóði upp á fóstureyðingu seinna en við hér þá þurfu við ekki að apa það eftir. Mér finnst stundum eins og við séum hrædd um að það verði hlegið að okkur og gert grín, kölluð gamaldags OG hvað þá með það ? Við þurfum ekki að hafa neina minnimáttarkennd. Verum sjálfstæð.

Jóhanna Long,
190448-3719

Til velferðarnefndar Alþingis og til þingmanna allra:

Frá þorra á þessu ári hef ég verið með undirskriftasöfnun

til varnar lífi ófæddra

Fer hún bæði fram á neti Þjóðskrár Íslands,
þ.e.a.s. á vefsíðunni <https://listar.island.is/Stydjum/39>
og á lausum undirskriftablöðum.

Á net Þjóðskrár eru nú, 6. maí, komnar 626 undirskriftir við þessa söfnun (meiri en allar aðrar virkar þar).

Á lausum blöðum eru komnar 443 undirskriftir, og hef ég notið við það söfnunarhjálpur samherja minna í Kristnum stjórnmalasamtökum

Þar af vantar kennitölur á 10 undirskriftir (aðeins nafnið), en allnokkrar í viðbót eru þar aðeins með heimilsfang í stað kennitölu, og í einu tilfelli er aðeins fæðingardagur á konu fæddri 1928.

Samtals, að frátöldum áðurnefndum 10, eru þetta 1059 undirskriftir, en allnokkrir munu þó hafa skráð sig bæði á laus blöð og á netið.

Netútskriftina fæ ég ekki fyrr en mánud. 20. þ.m. frá Þjóðskrá (af því að söfnunin stendur þar yfir til 17. maí), en kem henni þá útprentaðri til Alþingis og m.a. í stafrófsröð í excel-skjali frá Þjóðskrá.

Ég afhendi nú fyrir hádegið þessi blöð til Alþingis og velferðarnefndar.

Virðingarfyllst,

6. maí 2019,

Jón Valur Jensson, kt. 310849-2279.

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

2019, *Asa Elfríð Björnsdóttir*, 220177-4919

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Larise Startseva 150309-4529

Nicolita Mihai 120384-5039

Olga Kuzmenko 120967-2079

Vasilijs LAURENOVS 090369-3269

Kvartskhava Nugzar 240352-2739

Mim ALEXANDER KORNEEV 020269-2199

Elizaveta Bugrovskaia 060490-3689

LjUBICA ŽIVOJINOVIC 210481-5229

NECA HANŽIĆ 030170-2339

CAROLINA POSTOLACHE 291183-3879

Kristmundur Roman Zakharov 251075-2639

Helena Solowij 290456-2008

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Kennitala

Iveri Khaduri

Pawel Kondratowicz

110480-5779

Ninoslav Vujisic

Ion Radu Mihai 211281-3599

Tanya Aleksandersdóttir 270468-2419

Andriy D. Viktorsson 11071-5199

V. Antxonov 23.05.57.2689

I. Antxonov 26.12.50.2099

J. Khyzhnyak 2808602129

V. Tarlevskaia 1304702549

Katrīna Krīstel 300588-2639

Sofia Madasvili 7772930 / 1504832209

÷ 2 ekki með kennifölu

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the
authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

*Notice: This is a raw translation of the text overleaf
and not formally binding as the Icelandic text. jvj.*

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Söke Þ. Lihman 300560 3699
Hilja Þ. Lihman 301262-3029
Hedra Lihman 150453-3489
- E. Lihman Þ. Eirisdóttir 250934-6379
Hilmar Sigurðsson 240475-5889
Sövar Sövarsson 300568
5809
ROSEMARY IDIAGHE 04 05 885749
Tobela M. Lihman Wale-Witorale 131278-4899
Jensia M. Leo 0810 528249

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Linn Jón Guðmundsdóttir	080251 6389
Sakunn Grönnvass	291067-5229
Kenneth O. Fjeldstedt	1412433659
Elsa Stefánsdóttir	191138-4739
Magnús Guðmundsson	0912376289
Þóroddur R. Malmgren	3005503559
Ólafur Einar Linnarsson	1607566169
María Björk Jónsdóttir	060531-6689
Snorri Ólafsson	2602523999
Elmar Eli Arnarsson	0203002480
Esther R. Terrazas	2204573649
Jonas Fjeldstedt	0812462039
Francisco Lopez	121263-2469
Cecilia Serrano	311265-2619
Agnes L. Agnarsson	306573-5419
Alma M. Pappi	0409582319

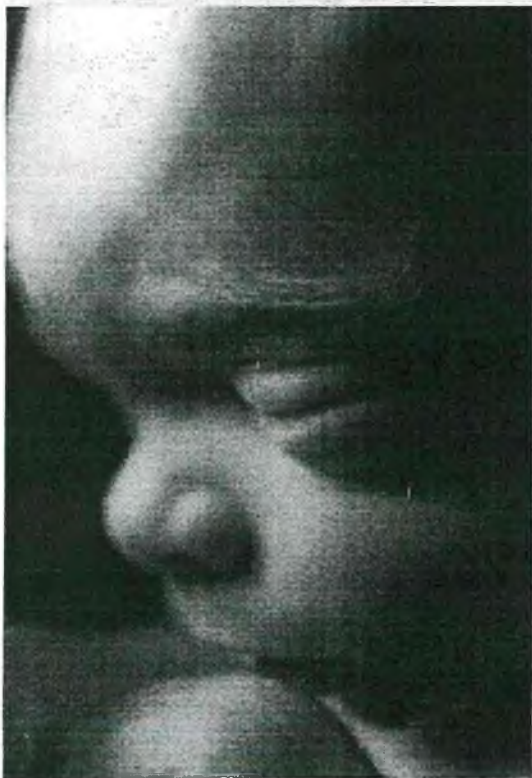
Fth. →
(9)

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Þorgrímur Benjamínsson	KT 150747-3769
Þröstur Þjarkensdóttir	KT 06748-3579
Jens A. Petersson	KT 240722-4659
Gustafur Sigurðsson	KT 300861-2659
Andrius Guðmundur Ólafsson	KT 130960-7319
Einar S. Rason	200270-4729
Þorgrímur Þorbergsson	170371-5269
Þorunn Sigurðsdóttir	090357-7949
Ólafur P. Alfreðsson	2602585879
Valdís Ólafur Jónsd.	130968-3849
Steinn Þorir Árnaldsson	220745559
Halldór Víðbergsson	220263-4879
Þórkell Ólafsson	290966 5669
Steinþór Þórðarson	290837-3089
Guðlaugur Guðmundsson	070162-4669
Magnea Starudóttir	210765-3529
Aleky Kristjánsson	280868-2999

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Ólafur Ísgerðsson - 270781-4119

Sigríður Ólafía - 260376-3229

Einar R. Einarsson 100564-4269

Helgaína - 171182-4099

Þagbjört Þinnarsdóttir 170872-4529

Björndís Sveinsdóttir 170368-3479

Hjördís Heiða Madsdóttir 230262-2339.

Hafþildur Þorsteinsson. 140491-2689

Unnur Björnsdóttir 050462-3589

Þorsteinn Jóhannesson 140265-4549

Rensja Anna Þórunn Ólafsdóttir 040303-2430

J. Katrín Daníelsdóttir 100258-5609

Ólafur Þorvaldsson 090753-7549.

Guðný H. Daníelsdóttir 201169-3779

Alfredur Harðarson 150440-2629

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Stendur Danivakdóttir 230761-4939

Páll R. Valdimarsson 210363-2549

Þembur Þórunn 0307584049

Guðný Tómasdóttir 270194-2659

Öggu Kerkdóttir 051051-3789

Jóhanna Gunnardóttir 290553 3699

Jóni Gunnarsson - 261149 279

Guðbjörg Gunnarsson 201273-3829

Einar Guðmundsson 0511442555

Ólafur 140463-3109

Karen Rína Ósk 300498-2569

Carolyn Bonnie Ósk 220172-5899

Anna Þóra Árnadóttir 0602032530

Rósa Lina Árnadóttir 250107-2820

Gunnar Þórunnsson 240450-2329

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Eiríkur Guðmundsson 250749-3179

Blundi Svavarsson 2403393159

Ólafur Kristjánsson 020948-0009

Halldór Halldórsson 111055-2389

Páll Friðriksson 160530-3409

Þjórn H. Magnúss 260148-7969

0804502229

250535-3849

Helga Ólafsson 261134-1079

Rannveig Pálsdóttir 130352-7669

Helga J. Jónsson 2006494439

Kristján P. Jónsson 2006494439

Ólafur E. Hjartarson 2006494439

100942-4889

231141-2789

190730-3879

270651-2119

190730-3879

270651-2119

190730-3879

270651-2119

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

[Nafn/name]	Heimilið/home eða/for kennitala:]
Aldis Björg Varsd.	180683-3484
Margrét Lútmundsd.	041256-4155
Clara Hjördis	291074 2888
Nanna R. Völlum K.	Hátuni 10B
Liza Dan Danran	208765149
Angelica Tacinta D'silva	161073-2029 [Aflagrandi 10]
Daníel Haukur Snorrason	160566-3109 [Aflagrandi 10]
Fanney M. Jónsdóttir	230659-4279
Katrín Sunkarn	190554-2289

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

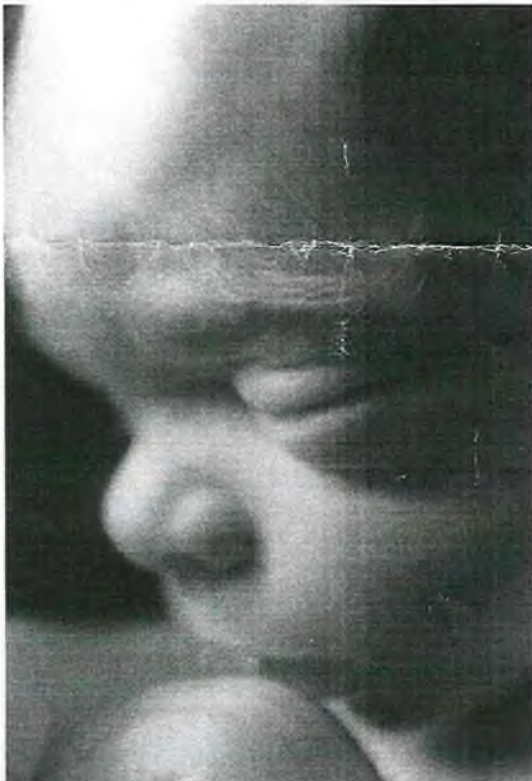
Jón Zöll S. 113- 191145 2919

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Stella Gunnarstö Hraunbeis 103
Guðlaugur Leirson 010855-5009
Jóhann Leir-Edmundsson 070647-7809

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

(Nafn:

Sr. Innocent M.C

Sr. M. Adriel M.C

Sr. M. Timothy M.C.

Sr. Viny Joseph M.C

Sr. M. Eucharistine

L. Brian Dubok

Sr. Caratose

(Kennitala:)
Javier Gato

Aline Dulish

APRIL FRIGGE

Jay Tennyson

010859-2049

100460-2979

Af þessum 11 vantar kennitalur á 9

h

11

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

2019,

Leifur Asúla 221049-2769
Harður J. Harður 210901-3269

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Gudlaugur Hilmarsson	240163-5359
Robert G. Gunnarsson	290961-4679
Jóna Jónbjörg Benediktsson	
Tóla B. Skagham Berg	020872-4119
Lonny Skæle	280547-8249
Lilja Ísk Guðmundsdóttir	230901-2360
Óster Arnadóttir	270541-2409
Guðrún SKGUNNARSDÓTTIR	171274-4359
Sigríður Einaradóttir	280236-3069
Sigrún Friðriksdóttir	200867-4249
Jens Halsteinnfarraldsson	250859-2369
Vilhjálmur Haraldsson	220739-2449
Ólafur Jóhannsson	010759-3239
Vörður Leifur Þorsteinsson	211052-4659
Stefan I. Jónsson	250188-4469
Sigrúnína Haldrup	210647-3259
Þorvaldur Haldrup	210756-4939

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

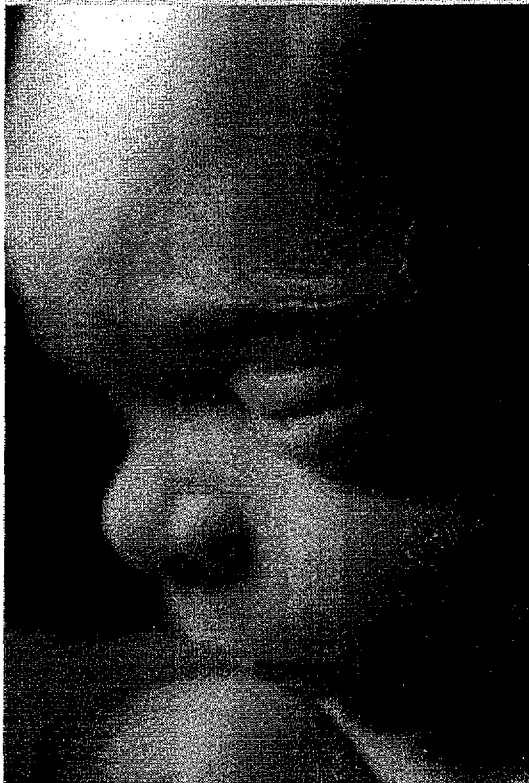
Einar Ólafur Jónsson	21.10.64-7069
Sigurður Þorsteinsson	190754-3169
Can Örne	171269-4319
Þorvaldur Þorvaldsson	300566-3679
Sten Þorvaldsson	280557-2279
Daegun Björnsson	311266-4549
Ólafur Ólafsson	190368-5809
Éster Karín Jacobsen	280751-3409
Don Sigrún Haraldsdóttir	010543-2909
Ólaf Margret	311264-5409
Guðlaug Óskarsdóttir	010642-4269
Britt Klasson	310555-7979
Þófludís Þorvaldsson	110556-5439
Þófludís Þorvaldsson	060564-4699
Ragnar Hauðorn	100454-5059
Sumarið Jónsson	240545-41209
SIGURDUR G JÓNSSON	220848-2219

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

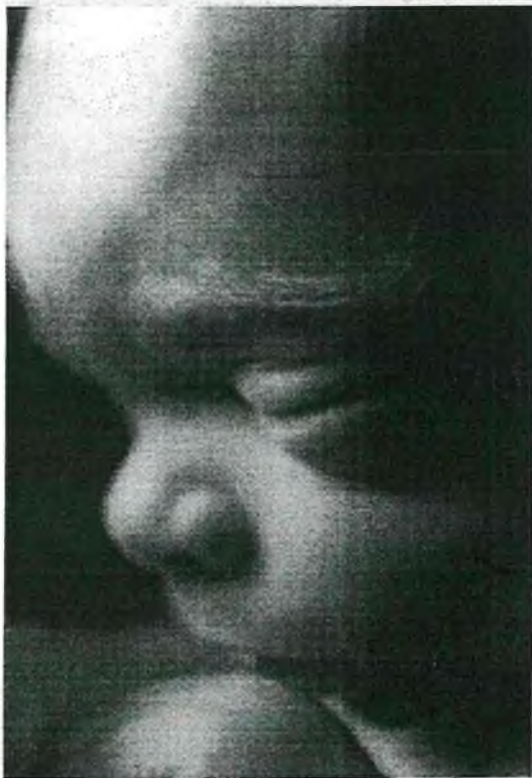

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Halldór Valentinsson 270760 3769
Cemal. Luppalfjall 281251 2109
Hilmar P 21450 3809
Rakel & Kristbjörgsd 280545-2519
Steinn Berghartsson 100742 2099
GODA AXENSDÓTTIR 180533-5259
Dóra Steindórs 281134 3889
Steinn Kristinsdóttir 061159-2239
Guða þórunnsd 280435-3419
Sleparna C. Lina 260853 2879
Þinda Þurður Helgadóttir 231189-3199
Árgrar Len Gunnarsson 250589-2479
Kristjana Guðbjartsd. 210397-2139
Sledda Þórunnsdóttir 191141-4069
Hjóna María Daníelsdóttir 040670-5139
Vigdís H. Jónsdóttir 090147-3239
~~Hjóna H.~~

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyfingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gæfið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Nafn	KENNITALA
JANUSZ WOJCIECHOWSKI	2205732819
WOJCIECH WORKONICZ	2704463929
JAROSLAW WDOVIK	270475-5759
VINCENZO D'ADAMO	260580-3459
Ann Codrin	020702-4430
Tamara Mirek	2006652609
Mania E. Jónsdóttir	021254-2049
Sylvia Kowicz	190370-2249
Rúnar Gerard Ragnarsson	2511952939
ARNULFO T. RENEZADO	050863-2550
Delia C. Rynegado	250868-2439
MARTIN MATISOVIC	310178-3579
Sybil Victoria	291151-2569
Mariusz Kosowicz	2705832889
Gudrun Karl Hauðaug	2307542769
Vidar Sigurðsson	090158-2799

At þessum eru fæðing líka á net-sýfuninni

Translation of the text overleaf (a Petition aimed at the authorities in the Government and Parliament of Iceland):

We, the undersigned, protest against a bill in Parliament, backed by the Government, on abortions. With this they would be allowed into the 6th month of pregnancy, to the end of the 22nd week! In this bill the operation is no longer called an abortion, but an "interruption of pregnancy"! In this bill women, in that period of pregnancy, will be given all power for decision of abortion, whereas the right to life of the fetus and the unborn child is deemed worthless! We protest against such a bill of law, outspokenly, and challenge the Government to withdraw it. No one voting for such an attack on life can claim to have been authorized to do so by us as voters.

Notice: This is a raw translation of the text overleaf and not formally binding as the Icelandic text. jvj.

20 vikna heilbrigt fóstur með fullt sársaukaskyn:

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

1. Hinn 12. maí 2019. 121252-2019.

1. Hinn 12. maí 2019. 090152009

1. Hinn 12. maí 2019. 070758-2969

1. Hinn 12. maí 2019. 2003704739

1. Hinn 12. maí 2019. 251046-4849

1. Hinn 12. maí 2019. 170767-2949

1. Hinn 12. maí 2019. 130439-7999

1. Hinn 12. maí 2019. 060458-5459

1. Hinn 12. maí 2019. 220766-1899

1. Hinn 12. maí 2019. 010545-2269

1. Hinn 12. maí 2019. 300146-2879

1. Hinn 12. maí 2019. 170853-4589

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri áráð á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Þröstur Jónsson

0607665419

Margeth Marto Jónsson

290382-5139

Melinda M. Donah

130586-7849

Michelle Aratea

201280-2069

Kinnaman

240839-4279

Svals Jarmada

290850-7899

Maria Suleiska

30264-8019

Lisa Treiman

41504000036@ymail

Reyfa Bjarnason 161036-7818

Frankilda Björnsdóttir 270439-2179

Agnes H. Vigfúsdóttir 17.05.75 - 5839

Alfríður Guðmundsdóttir 060265-4299

Lárus Jóhannesson 300437-2149

Lárus Jónsson

290640-7749

Sigrún Rún

240170-2489

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

<i>Jón Víðar Jónsson</i>	310849-2279
<i>Matthías Trúmannsson</i>	301232-3229
<i>Pinn Urbancic</i>	040731-7099
<i>Þórunn Rúnar</i>	250361-5139
<i>Frjálfur</i>	241050-3732
<i>Simon Sverrisson</i>	260351-3979
<i>Eyprinda Ó. Ben.</i>	270441-2389
<i>Haraldur Guðm.</i>	230154-2959
<i>Liin Lundan</i>	280926 6919

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Katrín María Elinborgard, Berjarinni 3
112 RUK

Chingere Elinborg Uzó, Berjarinni 3
Söley Kristín Jónsdóttir, Grenimelur $\frac{112 \text{ ruk}}{2}$
107 RUK

Þorlákur Jónsson, Berjarinni 3, 112 Ruk.

Thi Huyen Lam, Berjarinni 3, 112 Ruk.

Við undirrituð mótæmum stjórnafrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótæmum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Kristinn Halldórsson 090522-2989

Halldór B. Kristján 110762-3729

Ólafur B. Halldórsson 150568-3079

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Gígja Híslédóttir

Þungliðsbraut 45, Kópavogi

Þorsteinn K. Ólafsson

020149-3299

Stefur Þurpinnsson

050552-7179

Guðrún Þ. Ólafsson

200540-2399

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Sveinn Hjartmann 060767-5649

Fontana Svensson

290655-2629.

Maia B. Quilez Balavinsd.

270483-2329

SÆDÍS L. TRINGOLSMOS
Maribeth Ycot

150671-2219

200377-2069

Zamlyn Galo Pecuya

201183-2109

Yannin Michelle Bojag an

0412 87-6419

C. Afrin

DONNA VERGARA

270690-3279

KENT TEJAS GEONZON

160676-2219

Charolette C. Geonzon

130778-2329

Riza B. Patayan

210782-2419

TINA MARGRET YCOT

150275-2459

EPIMACO D. YCOT

121242-2069

Harold Donato

1230994-2459

Af þessum 14 vantar kennitala á 1 persónu

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Anný Guðsteins Maltakur 9a 210 Gardabær
Joan bat Reykjaríkuvægar 3 220 Hafnarfjörður
~~Olivia Marie Harper~~
~~Systurnar~~ Jafnarstaðarvegur 14, 220 Hafnarfjörður
Luisa Fernanda Insuasti Tanjabryga 8, 208

Edgvin Alfredo Pastas Agreda Tangabryga 8, 208

Cecilia Urbano V. Bogahid 9

Yasmin Gutierrez Hafnarfjörður

Sherill Libres Hafnarfjörður

Christy Joy Cepeda Hafnarfjörður

Maria B. Guðmundsson - Sunnubrant 12, Kef.

Jane María Ólafsdóttir - Sunnubrant 12,

Gemma M. Helgason - Hafnar, Kef, Reykjanebær 230

Maria Rocio Puig Jafnarstaðarvegur 14, 220 Hafnarfjörður

Rowena Revilla Querada "

Renata Domagalska "

Denise Baker. Hlistarhjalli 51. 200 Kóp.

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Milafelín Jónsdóttir
Alfaskel 76 220 Hafnarfjörður

Martín Pólsen

Þacker 2 Hagnýrð

Ólafur 9 Sönnuð SURROBROT-12

Karl G. Einarsson YOGATUNGU 27

HARGRÉT F. GRIMMUNDSD.

Einar G. Jónsson Silfursteigur 2 105-R

Geirah S. Sörason Silfursteigur 2, 105 Rok.

Sereia S. Ottósson Skipalöng 7 HF.

CHERRY LOU GALINDO ESPIRITU ÖLDUGATA 46 HF.

Sera Araceli HORACIO CABANA JOFRIDARSTÖÐUM 220 HF

Andri M. Sæðin Alfaskel 76 Hafna

Sönnuð Pólsen Klankinn 2 Hafnarfjörður

Sera Juan Carlos Escudero iVe. JOFRIDARSTÖÐUM 220 Hafnarfjörður

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Siemundur Konráðsson 190345-7269

Ólafur Guðmundsson 191158-5129

Jónþor Gunnarsson 060611-4789

Maria Steinar 061155-4309

Johannes Óskarsen 301040-3509

Magnús Ásbjörnsson 1201684879

Eva Kristjánsdóttir 121084-2609

RAKE DAN PETRUD 250277-2969

IGARIN KRISTINE SEVIRSD 1000085139

Siri Dickelusen 2004508069

Hindrið 300606-5069

Anna Hauksdóttir 201054-5259

Þorhella B. Jónsson 1408502099

Reinir Einar 12-4-242739

Inginn H. Jónsson 130755-4109

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Kolbrún Eirgöppartóttir	221038-4369.
Jalob M.	230679-499
Arminn Sveinn Kinnardóttir	280686-3289
Þjánni Árnússon	230549 2149
Þrassi Þannbergsson	060744-4679
Jóna Engibjörg Benediktóttir	281243 -2339
Asgerður Margrét Þorsdóttir	221245 - 4079
Guðlaug Óskarsdóttir	010642-4269
Sumarólfur Þorláksson	240345-4209
Jón Óskar Þorsteinsson	240485-3119
Viktória Ashelbsd.	250757-3449.
Jón S. Nordmann	170644-7449
Frjálski Steinn	170765-4199

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Kj. Lú

1012916349

Luga Björguinsd. 230997-3069

Heldis Pálsson 150448-2479

Margrét Annadóttir 300481-3889

Guðrún M. Nýgátt 1005924789

Sigurður P. Bjarnason 260952-4989

Margrét Brynjólfssd. 050851-7969

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Arnþórg Halla. 2603549859

Arnunni H. Þórstensen 0809493169

Guðrún Valente

2707603269

150885-5079

Jóhanna G. Stefánsdóttir

170448-4489

Stefín Þór Þórisson

2305665429.

Anna Þóra Þórisson

070154-3829.

Anna Ólafsdóttir

171253-3659.

Anna Þórunn Eirénstóttir

070557-33-091

Þórunn Rindal

060564-4699

Guðrún Þórunn

280435-3419

Hafþór Einarsson

210436-4569

Ólafur Freyr Linnsson

030184-3439

Magnus M. Óskarsdóttir. 050878-3339

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Ulf Ellgason 3004643279

Reinart P 031052-2389

Leir Hordorsen 0508634769

Hildur Thronn Thridanad 190250-3939

VESTARR LUTVIKSSON 190250-3939

Jimmy Escalon Rabanes 050883-5159

Analiza Rabanes Milmil 05048-2049

Knut Ødegård 0611457889

Þorgeirur Ingólfs dóttir 051143-3969

Sera Jakob Rottland 200456-8269

Danton Seimyr 260494289

Selma M. Hildur 190369-2407

Eyþór Heistberg 230434-4259

Anna Þóris Heistberg 190672-4259

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

UNNUR GUÐNÝ MARÍA GUNNARSDÓTTIR 250975-3929.
Gullma Jónsson 18.02.43-3649

Sigurður Þ. Sigurðsson 200444-4859

Hulda Halldor Guðbjargar 260557-4759

Sigr. Jón. Jónsson 260943-5029

Hrafnhildur S. Einarsson 220951-7519

Jóhanna Jón Jónsson 440840 4679

Margrét Guðrúnardóttir 221161 7349

Kristjana Jón 0703393079

Einar Ö. Einarsson 161170-5189

Jón Þórunnsson 280349-7719

Olafur Eidekell 091255-7669

Þórunn Eidekell 14.08.31-3019.

Una Tóne Bjarnadóttir 080177-3569

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Kristín Jón Gunnarsdóttir

Brakkutýgi 8 210 74

[2401637649]

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Sigfríður 300650-2369.
Guðmundur Sigurðsson 22-11-40-222.9

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Snæbjörg Hatadóttir 070150-4369

Jóhanna Long 1210504204

Jóhanna Long 190448-3719

Jóhanna Mariadóttir 230747-3429

Jón Sigr 110950-2259

Ragnheiður J. Byggva 18.01.54
4349

HELGI HAFNAR GESTSSON 2212517849.

Hönnu Hafþadóttir 040742-3449

Eiríkur Pálmarsson 141142-2759

Hafþórsson 211243-4379

Unnur 160846-4889.

Gutmundur Pálsson 191259-2579

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

GUÐSON B. SVEIRRISSON
Furugendi 13
108 REYKJAVÍK

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

10. febr.

Hröifur Lúdent Ólafsson 3110373909
Pætur Björnsson 080863-6759
Ólaf Stefánsson 1510422449
Hrafnhildur Einarsson 300750-7299
Hreinn Jónsson 210157-2209

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa.

Á þorra 2019,

Þorgerður 120355-4499
 Hildur Stefánsdóttir 290148-4799
 Jon A. Gestonsson 1007-45
 2089
 Kinn Rúnaldsson 021051-2099
 Jón Jónsson 250342-4639
 Ólafur Vilgertsson 190549. 2919.
 Laufey Þorvaldsson 021046-3889
 Þorbjörg Þorvaldsson 18-08-45-4379.
 Gunnar Guðjónsson 08-1702-8-48
 Sigurður Þorvaldsson 240951 - 3559
 Jóhanna Rúnar Árnadóttir 081237-7869
 Villa María Einarsd. fædd 12/12 28

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa.

Á þorra 2019,

Jóhann Yngvi 0608-45-7519

Sigrún Aradóttir 300550-

Ragnar Ragnarsson 16-b-

Þórunn 0704377700

Kristína Jóhannsdóttir 260436-5549

Þórunn 21089-2969

Sigrún Mary F. Sigmund - 290135 2579

Kristján A. Jónsson 281162-5359

Jón M. 291139-4779 (Jón Möller)

Shorvud P. 10.0662-2569

Gudrun K.

Om Beynann Jónsson 040840.3199

Jón Beynann 30053-7390

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Ólafur Þorinnsson 120661-3029

Steinn Ómar Pétursson 0905525469

Petrína K. Björkvaldsdóttir 181225-3869

Hafskell Jóhannsson

181273 4109

Kristinn Þorvaldsson 110652-4969

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengu
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum. Við ljúkum
hér upp munni okkar fyrir hinn mállausa (Orðskv.
Salómons 31.8).

Á þorra 2019,

Timur Zolotuskiy, 110968-2219 ✓
Anatolij Stecenko 200657-2419 ✓
Alha Gorbatenkova (240954-2498) ✓
Tatiana Novgorodska Pálsson 180976-2649 ✓
'NENAD ŽIVKOVIĆ' 161076-3259 ✓
ACO PAJUREVIC 050881-3779 ✓

Við undirrituð mótmælum stjórnarfrumvarpi um fóstur-
eyðingar. Með því yrðu þær leyfðar allt inn í 6. mánuð
meðgöngu, til loka 22. viku! Þar er aðgerðin ekki lengur
kölluð fóstureyðing, heldur "þungunarrof"! Þar er konum
á þessum tíma meðgöngu gefið allt ákvörðunarvald um
fóstureyðingu, en lífsréttur fósturs og hins ófædda
barns einskis virtur! Við mótmælum slíku lagafrumvarpi
hástöfum og skorum á ríkisstjórnina að draga það til
baka. Enginn, sem greiðir atkvæði slíkri árás á lífið,
hefur umboð til þess frá okkur sem kjósendum.

Á þorra 2019,

Ólafur Þorgerður Kristjánsson 070244-7569

Elfuþór 230772-4525

Haralour Ségurðsson 080564-3529

Nich Gudmund 170252-2685

Andrius Gunnar 170857-5775

Reykur Mogens 1812802989

/ Þórtur Gudmundsson 050870-3089

Mordinn Brissó 2706-522209

Jón Leósson 231146-2299

Edvin M. Kaaber 290935-4159

Ragna Ragna 15. 230335 3039

Alfþór Magnússon 090254-2159

Gunnar Hjónason 230753-4749

Álit Jóns Vals Jenssonar til Alþingis vegna frumvarps um fóstureyðingar ("þungunarrof"). Frumritið (betur læsilegt með töflu og feitletrunum) fór ég með sjálfur í þinghúsið í kvöld.

Fóstureyðing er alvarlegt mál og alls ekki svo einfalt sem halda mætti af yfirlýsingum ýmissa um þessar mundir, einkum herskára femínista, sem eru þó alls ekki fulltrúar meirihluta kvenna. (Sönnun þess sést af borgarstjórnarkosningunum 2018: þar fekk slíkur femínistaflokkur (Kvennahreyfingin) aðeins 0,9% fylgi, lenti í 7. neðsta sæti af 16 framboðum:

https://www.mbl.is/frettir/kosningar/svf_results/)

Fóstureyðing eða "þungunarrof" (ónákvæmt rangnefni) felur ekki hvað sízt í sér, að bundinn er endi á líf, um það eru nánast allir sammála. Að það er mannlegt líf, a.m.k. þegar það er komið yfir fósturvísis- eða embryo-stigið 8-10 vikna, er sömuleiðis augljóst og þeim mun fremur ómótmælanlegt þegar ekki aðeins öll líffæri og skilningarvit eru orðin starfandi (sbr. töfluna hér á eftir), heldur komið með sársaukaskyn að auki; en komið er það með skynnema um allan líkamann 20 vikna og taugatengingar þeirra upp í heila.

Fetal Development Chart

Developmental stage		Embryonic Stage		Fetal Stage						
Gestational	Age (weeks)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	20	40			
Conceptual	Age (weeks)	0	0	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	18	38			

Developing Organ(s)

Central Nervous System

Heart

Ear

Eyes

Limbs

Lip

Palate

Teeth

External genitals

The red bars in the table show the gestational age when different organ systems are most sensitive to major birth defects in that organ system. The pink bars show the gestational age when different organ systems are sensitive to functional defects and minor malformations.

Kortið er tekið héðan: <http://perinatology.com/Reference/Fetal%20development.htm>

Central Nervous System = miðtaugakerfið. Limbs = útlímur. Palate = (gómur og) bragðskyn. External genitals = ytri kynfæri.

Svo ræðir fólk (m.a. í fjölmiðlum í aðdraganda ákvörðunar Alþingis um fyrirliggjandi lagafrumvarp) um það hvort aðrir en móðirin sjálf (eða hjón saman) eigi að ákveða hvort farið verði í fóstureyðingu.

Vís maður hefur sagt, í ræðu á fundi lífsverndarfélags

<https://krist.blog.is/blog/krist/entry/2229236/>) að slík ákvörðun verði "ekki tekin nema til komi þriðji aðili, er utan við málið stendur. Um leið og ákvörðunin er alfarið afhent öðrum hlutaðeigandi aðila, þ.e.a.s. konunni, um leið er síðasta réttarvörn fóstursins úr sögunni."

En alveg er ljóst, að slík réttarvernd er og hefur verið til staðar í löggjöf þessa lands; formlega er lagabókstafurinn ótvíræður um það og ekki aðeins í einum gildandi lögum, heldur tvennum, sem hér varðar líka mest um.

Enn eru í gildi þau ákvæði laganna nr.25/1975, sem miða að vissri vernd fósturs gegn geðþóttaathæfi, og það sama á við um ákvæði 216. greinar almennra hegningarlaga.

Lögin frá 1975 fela í senn í sér dauða og líf -- setja vissar hömlur gegn skefjaleysi og eru líka -- auk þess að afnema ekki fyrrnefnda 216. gr. hegningarlaganna* - sjálf með sín eindregnu ákvæði um refsingar gegn brotum, í sinni skýru, ýtarlegu 31. grein, sem gengur vitaskuld út frá því, að þarna er um mannlegt líf að ræða:

31. grein:

1. Læknir, sem framkvæmir fóstureyðingu eða ófrjósemisaðgerð, án þess að fullnægt sé skilyrðum 9., 10. eða 18. gr., skal sæta ... 1) fangelsi allt að 2 árum, nema hærri refsing liggi við samkvæmt almennum hegningarlögum. Ef ríkar málsbætur eru fyrir hendi, má beita sektum. Hafi verkið verið framið án samþykkis konunnar, skal refsing vera fangelsi ekki skemur en 2 ár, og allt að 12 árum.

2. Læknir, sem framkvæmir fóstureyðingu eða ófrjósemisaðgerð án þess að fullnægt sé skilyrðum 11., 12., 13., 19. eða 21. gr., skal sæta sektum, nema hærri refsing liggi við samkvæmt almennum hegningarlögum.

3. Læknir, sem framkvæmir fóstureyðingu eða ófrjósemisaðgerð án þess að fullnægt sé skilyrðum 15. eða 23. gr., skal sæta sektum.

4. Framkvæmi aðrir en læknar aðgerðir samkvæmt lögum þessum, skulu þeir sæta fangelsi allt að 4 árum, nema hærri refsing liggi við samkvæmt almennum hegningarlögum. Hafi verkið verið framið án samþykkis konunnar, skal refsing vera fangelsi ekki skemur en 2 ár, og allt að 12 árum.

5. Hlutdeildarmönnum skal refsað samkvæmt 1. og 4. tölul. þessarar greinar. Gáleysisbrot eru refsilaus samkvæmt lögum þessum.

[Beinist brot samkvæmt þessari grein að barni undir 18 ára aldri telst fyrningarfrestur eigi fyrr en frá þeim degi er þolandi nær þeim aldri. Að öðru leyti fer um fyrningu eftir IX. kafla almennra hegningarlaga.

Refsað skal eftir þessari grein fyrir brot manns, sem var íslenskur ríkisborgari eða búsettur hér á landi á verknaðarstundu, sem framið er erlendis þrátt fyrir að verknaðurinn teljist ekki refsiverður eftir lögum þess ríkis.] 2)

1)L. 82/1998, 167. gr. 2)L. 23/2016, 7. gr.

Þetta er allt afskaplega skýrt, en það vilja femínistar og virka drápsliðið á kvennadeild Landspítalans fela og koma því fyrir kattarnef, rétt eins og þeim ófæddu börnum, sem vera ættu skjólstæðingar þeirrar síðastnefndu, en nú orðið raunalegu starfsstéttar, en eru nú fórnarlömb hennar, hverra blóð hrópar til himins um refsingu Guðs og réttlæti.

* Hér er þessi ennþá gildandi 216. gr. alm. hegningarlaga:

216. gr. (sem er partur af XXIII. kafla alm. hgl., sem nefnist réttilega Manndráp og líkamsmeiðingar) Kvenmaður, sem deyðir fóstur sitt, skal sæta ... 1) fangelsi allt að 2 árum. Ef sérstaklega ríkar málsbætur eru fyrir hendi, má ákveða, að refsing falli niður. Mál skal ekki höfða, ef 2 ár eru liðin frá því að brot var framið. Ónothæf tilraun er refsilaus.

Hver, sem með samþykki móður deyðir fóstur hennar eða ljær henni lið sitt til fóstureyðingar, skal sæta fangelsi allt að 4 árum. Sé um mikla sök að ræða, einkum ef verknaðurinn er framinn í ávinningsskyni eða hann hefur haft í för með sér dauða eða stórfellt heilsutjón móður, skal beita allt

að 8 ára fangelsi. Hafi verið verið framið án samþykkis móður, skal refsing vera fangelsi ekki skemur en 2 ár og allt að 12 árum.

1)L. 82/1998, 109. gr.

Allt frá 19. öld hafa verið í gildi lög sem verja hina ófæddu. En nú er sjálf ríkisstjórn Íslands orðin beinn aðili að stjórnarfrumvarpi sem býður upp á meiri fjöladráp ófæddra en nokkurn tímann áður, a.m.k. sex vikum lengur en núgildandi lög og þar að auki með þeim formlega hætti, að einfaldlega "að hennar beiðni" (hinnar þunguðu konu) verði fóstureyðing heimil allt til loka 22. viku meðgöngu! Þetta tel ég að fenginni reynslu og yfirsýn minni um þessi mál sl. 45 ár, að muni auðveldlega leiða til mikillar fjölgunar frá þeim 1044 fósturvígum, sem framkvæmd voru árið 2017, upp í um 1500 fósturdeyðingar á ári hverju innan nokkurra ára.

Þegar vitað er, að

1) aldur kvenna sem eiga sitt fyrsta barn hefur farið verulega hækkandi hér á landi á seinni árum og þannig hægt á fæðingum, eins og nýlega var fjallað um í fréttum,

2) að ekkert lát er á fjölgun þeirra, sem farið hafa í ófrjósemisaðgerð á seinni árum (alls 22.954 manns árin 1981-2017 skv. flokkuðum lista frá Embætti landlæknis) og

3) að fæðingatíðni íslenskra kvenna hefur minnkað svo, að miðað við tölur síðasta árs fæðast 1,7 börn á hverja konu eða hvert par í landinu, en þyrftu að vera 2,1 til að þjóðin geti viðhaldið sér í óbreyttri stærð,

þá blasir hér við, að enn fleiri fóstureyðingar (ásamt líka enn fleiri eftirköstum þeirra; þeim fjölga með lengri meðgöngu; sbr. álit Sveinbj.Giz.) myndu bætast við þessa óæskilegu orsakabætti til þess að draga enn verulega úr viðkomu þjóðarinnar. En það hefur fremur verið stefna framsýnna yfirvalda að fjölga fremur en fækka þjóðinni. Þess vegna er það undarlega öfugsnúið að ríkisvaldi okkar skuli markvisst beitt til að styðja sem "ókeypis/ódyra heilbrigðisþjónustu" aðgerðir á borð við þær, sem draga úr vexti og lífskrafti þjóðarinnar!

Að benda á innflutning fólks sem lausnina lítur fram hjá því, að aðlögun innfluttra er tímafrek og dýr og að reynsla Norðurlandþjóða er sú, að mikið og hratt aðstreymi útlendinga gerist ekki án ýmissa vandræða af jafnvel alvarlegasta tagi, geti stuðlað að misklíð og alvarlegum árekstrum fólks með ólíkan bakgrunn, í stað þess að viðhalda eftir megni friðsamlegri samheldni þjóðarinnar.

Tölur okkar um fóstureyðingar slá nú þegar við stærstu mannfallstölum fyrri alda, jafnvel tölum um fallna á Sturlungaöld, en um þær segir sérfræðingur um bókmenntir og sögu fyrri alda: "Menn hafa reiknað út, hve margir hafi fallið eða verið teknir af lífi á árunum 1208-1260, og eiga það að hafa verið um 350 manns." (Einar Ól. Sveinsson: Sturlungaöld. Drög um íslenska menningu á þrettánda öld, Rvík 1940, bls. 76.) Dreifðust þær tölur þó yfir 58 ár, en þessi heildartala, 1044, er bara frá einu einasta ári, 2017! Tollurinn af þessu fyrir þjóð okkar er ekki lítill og aðstæður nú, eins og fram er komið, ekki fýsilegar til að stuðla hér að mikilli fækkun fæðinga.

En meðal hinna ófæddu er svo einn undirhópur sem geldur grimmustu manndrápsstefnunnar: Downsbornin. Þeim er nú í næstum öllum tilvikum ekki ætlað af foreldrum sínum að fá að lifa, því að í svo mörgum tilvikum láta þeir undan þrýstingi drápfúsra lækna í þessum erfiðu tilvikum. (Ég þekki sjálfur dæmi slíks þrýstings lækna á mig og konu mína við fyrstu þungun hennar og get vitnað um það; en barnið dó daginn eftir að það fæddist.) En það eru mjög mörg dæmi þess að börn með Downsheilkenni geti lifað engu síður hamingjusömu lífi en önnur börn og fullorðnir. (Sjá t.d. kaflann The Chance to Live eftir Alison Davis, sem sjálf var með klofinn hrygg, í bókinni Who Is for Life?

(1984, safn af ræðum sem fluttar voru á 50.000 manna fundi lífsverndarmanna í Hyde Park 1983), bls. 13-18; ennfremur Margaret White: Two Million Silent Killings, 1987, bls. 81-93, o.m.fl. rit og greinar um þetta.)

Þar að auki má EKKI mismuna Downsbörnum samkvæmt lögum og alþjóðasáttmálum, en það er þó ósleitlega gert af þessu liði, sem virðist lítið kunna í siðfræði mannlífins og myrðir varnarlausa miskunnarlaust! Ennfremur er gengið fram hjá því, að Íslendingar leyfa ekki pyntingar, og það er heldur ekki leyfilegt að pynta dýr. Eru þessir læknar svo að biðja um meiri pyntingar- og drápsheimildir gagnvart ófæddum börnum?!!!

Undirritaður hefur látið sig lífshagsmuni hinna ófæddu varða í um 46 ár, frá sinni fyrstu ritgerð "Um fóstureyðingar" 1972. Fylgdist ég vel og lengi með umræðu um málið fyrir lagasetninguna í maí 1975 og átti þá um vorið samantekt um málið í Mbl. og aðra mun lengri grein um frumvarpið: "Mannhelgi -- um fóstureyðingar", í Tímanum 20. apr. 1975 =

http://timarit.is/view_page_init.jsp?issId=265474&pageId=3756648&lang=is&q=MANNHELGI

Eftir guðfræðipróf við HÍ, með góðar einkunnir m.a. í siðfræði, hélt ég til framhaldsnáms í trúarheimspeki og kristinni siðfræði í Háskólanum í Cambridge, 1979-83. Einhver mesti happafengur minn þar var að sækja fyrirlestur hjá áðurnefndum bókarhöfund, Margaret White lækni, sem af leiftrandi snilld í upplýsandi umfjöllun um hina ófæddu og um fóstureyðingar kveikti svo í áheyrendum sínum, að ég man ekki annað dæmi þvílíks. Þegar ég hélt heim til Íslands að námi loknu, hóf ég á ný blaðaskrif, langtum meiri en áður, um þennan málaflokk og hafði frumkvæði að því að virkja sem flesta til að setja lífsverndarfélag á laggirnar. Það tókst 15. apríl 1985 (nærfellt 10 árum eftir setningu fóstureyðingalaganna 1975) með stofnun Lífsvonar, samtaka til verndar ófæddum börnum, sem náðu innan fárra ára yfir 1000 manna meðlimatölu. Sat ég í stjórn þar sem ritari og síðar sem formaður, auk þess að ritstýra samnefndu fréttabréfi, Lífsvon, 1991-93, og kynstur á ég af bókum, skýrslum og greinum á þessu sviði, heilu hillumetrana.

Í Englandi hafði ég gerzt félagi tveggja lífsverndarsamtaka, Life og SPUC (Society for the Protection of Unborn Children, en Margaret White var varaforseti SPUC) og hafði þaðan þá fyrirmynd að vinna ekki aðeins að því að upplýsa almenning og reyna að hvetja til lagabreytingar í þágu ófæddra, heldur einnig að útvega þunguðum og einstæðum mæðrum ráðgjöf og aðstoð, einkum í húsnæðismálum. Ekki náði ég samstöðu við samstarfsfólk mitt um þessi áform, sem þóttu of viðamikil fyrir ungt félag, og þegar ég fékk ekki einu sinni að kynna þau í fréttabréfinu fyrir aðalfund, stofnaði ég til eigin blaðs 1986 (Lífsgjöf, tvö tbl. 1986 og Mannhelgi, 3 tbl. 1987-8) og raunar mitt eigið fyrirtæki, Lífsrétt, sem er upplýsingaþjónusta um lífsverndarmál, stofnuð 9. febrúar 1987 og gaf fleira út á næstu árum og stóð einnig fyrir ráðstefnu um þessi mál með þekktum baráttumanni úr Vesturheimi, Rev. Paul Marx.

Frá árinu 2012 hefur upplýsingaþjónusta Lífsréttar farið fram á Moggabloggi, á

<https://lifsrettur.blog.is> -- en skrifað hef ég að auki mikið um lífsverndarmál á Moggablogg Kristinna stjórnmalasamtaka (<https://krist.blog.is/blog/krist/category/2541/>), á eigin vefi og í almennri netumræðu.

Árið 1987 hafði ég svo, með tilstyrk eiginkonu minnar og fjögurra vina, forgöngu um stofnun hjálparsamtakanna Móðir og barn, sem eru skrásett sjálfseignarstofnun hjá innanríkisráðuneyti og Ríkisendurskoðun, til að vinna að þeirri efnislegu hjálp við mæður, sem ég minntist á hér ofar. Vorum við með allmikla, niðurgreidda húsaleiguaðstoð við einstæðar mæður og börn þeirra (þ.m.t. þungaðar konur) um árabíl, mest með útleigu 11 íbúða fyrir 13 konur á einum og sama tíma, og ráðgjöf veitt í gegnum síma. Með lögum um húsaleigubætur minnkaði þörfin á þessu sviði (þar var um að ræða niðurgreiðslu húsaleigu á borð við það sem Móðir og barn bauð upp á). Stofnunin á

hvergi neitt húsnaði sjálf (leigði sjálf og niðurgreiddi og stefnir þó að endurnýjuðu starfi með tímanum. Er ég þar enn formaður stjórnar.

Vekja vil ég athygli á því, að frumvarp heilbrigðisráðherrans (og nú ríkisstjórnarinnar) er mjög vanreifað mál.

Þar er EKKERT fjallað um siðferðislegu hliðina.

og ekkert um þjáningu fóstursins!

Það vita og sjá það allir, sem vita vilja, að 20 vikna fóstur í móðurlífi er maður, manneskja.

Og nú er það ætlan heilbrigðisráðherra, jafnvel ríkisstjórnarinnar, að setja landinu ný lög, þar sem ekki verði lengur gengið við því, að verið sé að eyða mannlífi með fóstureyðingu -- horfið skuli frá því að horfast í augu við það, hvað þá að viðurkenna það opinskátt, að þar fer fram deyðing mannlífs, og í staðinn tekið upp orðskríðið "þungunarrof", sem er af ætt skrautyrða (sjá Hugtök og heiti í bókmenntafræði, ritstj. Jakob Beneiktsson, Rv. 1983, bls. 252) og til þess gert að fela bitran sannleikann.

En höfum þá einmitt hér í huga, að: "Víg var kallað morð, ef því var leynt, sjá Egils s. 181" (Ísl. fornrit IX, 92, aths. við Víga-Glúms sögu, 27. kap., þar sem þetta sama kemur fram). Með því að varpa huliðsblæju "þungunarrofs" yfir hina óneitanlega illu gjörð gagnvart mannsfóstri, er í raun verið að leyna því drápi, því ódæðisverki, sem þar fer fram. Það er ekki að lýsa vígi á hendur sér, heldur að fara með það í leyndum og fellur því undir morð í fornum skilningi orðsins. En í öllum árlegum Heilbrigðisskýrslum mestalla 20. öld var sagt frá fóstureyðingum eins og öðrum aðgerðum, þær kallaðar því nafni, en á ensku feticide according to the Feticide Act -- fósturvíg skv. fóstureyðingalögunum (sbr. homicide: mannvíg, fratricide: bróðurmorð). Let's call a spade a spade.

Fleiri ábendingar

A) Eins og hyggin kona roskin, Nanna, benti á í innhringingu á útvarp Sögu 22. þessa mánaðar, þurfa hjón eða sambúðarfólk, sem þráir að eignast börn, "að borga of fjár" (hundruð þúsunda í hverju tilviki) fyrir fjövgunartilraunir, en á sama tíma borgar ríkið fyrir dýrkeyptar fóstureyðingar og heldur uppi ófrjósemisaðgerðum (einkum karla nú orðið) í massavís á hverju ári!

B) Þingmenn eru ekki að gera skyldu sína ef þeir óvirða ábendingar dr. Sveinbjarnar Gizurarsonar prófessors í hans geysiöfluga áliti, sendu þinginu: Þar er bent á allmargar brotalamir í frumvarpinu, og eins og það stendur núna, getur ráðherrann og stjórnvöld ekki verið þekkt að því að bera fram svo augljóslega ófullkomið plagg og óviðunandi málafylgju.

C) Þá er hin geysi-skorinorða umsögn "Fóstureyðingar í nafni kvenfrelsis eru öfugmæli" á nokkrum bls. frá fjögurra barna móðurinni Marie Jannie Madeleine Legatelois henni til mikils sóma og rústar málflutningi herskára femínista. (Undirritaður er ekki andvígur öllum femínisma, heldur þeim sem fer út í öfgar.) Ég vísa hér til skjalsins frá fr. Legatelois:

<https://www.althingi.is/altext/erindi/149/149-4223.pdf>

D) Hugsanlega er uppgangur eða hroki öfgafemínista og "öfurfrjálslyndra" á þessu sviði og annarra meðvirkra af því líkri stærðargráðu á þessu vorþingi, að frumvarpið, jafn-blöskranlegt og það er, geti náð fram að ganga, og yrði þá annarra þinga að snúa við slíkum ólögum. Hugsanlega er svo lítið hlustað hér á málsvara lífsins og kristins siðgæðis, að þessir aðilar keyri bara á málið í stærilæti sínu, með aðstoð flokka sem áður vildu kenna sig við það að standa í stefnuskrám sínum með kristinni

menningu og siðgæði. Sé svo, gætum við andstæðingarnir hugsanlega orðið að setta okkudr við veikan varnarsigur: svoltinn afslátt af frumvarpinu, jafnvel þann, að það kæmist í sína upphaflegu tillögumynd, þ.e. að það næði til loka 18. viku í stað 22. viku. En það mun nánast allur almenningur sjá í hendi sér, að fráleitt er að bjóða hér upp á "frjálsar" fósturdeyðingar fram yfir 16 vikur. "Í hendi sér" -- leiðið þá líka hugann að því, að 13 vikna gamalt er fósturið jafnlangt og venjulegur kúlupenni, nær 14 cm, en 18 vikna er það orðið 22 cm og vegudr 223 grömm að meðaltali, en hefur bætt mikið í, þegar það hefur náð 20 vikna aldri, er þá orðið 25,5 cm að meðaltali og vegur 331 gramm. 22 vikna er það 28,8 cm að meðaltali og vegur 399 grömm. (Sjá hér:

<http://perinatology.com/Reference/Fetal%20development.htm>). --- Aftur að sama hugsanaþræði: Ef lögleitt verður fósturdráp til loka 22. viku meðgöngu, fengju lífsverndarsinnar raunar eitthvert sterkasta vopn sitt í hendur: að vinna að upplýsingaherferð og almennri fordæmingu slíkra augljósra blóðfórna- og pyntingalaga. En betra álit ég vitaskuld að fá EKKI það vopn í hendur, heldur að efri tímamörkin verði felld niður, lækkuð í 16 eða a.m.k. ekki meira en 18 vikur, og þar er ég ekki að hugsa um vilja femínista né neinar meinlokur þeirra lækna (og landlæknis!), sem skrifað hafa með þessu frumvarpi, heldur er ég að hugsa þar um hag og líðan ófæddra barna: að þau verði a.m.k. ekki undirlögð sömu grófu pyntingunum (vegna þroskaðs sársaukaskyns síns) eins og þau yrðu samkvæmt núverandi ástandi þessa viðurstygglega frumvarps.

E) En ekki byggir fósturvígsstefnan á góðri læknisfræði. Neðangreint ritaði prófessor Liley, oft kallaður faðir fósturfræðinnar (á latínu: foetologia), þeirrar greinar læknisfræðinnar sem fjallar um hina ófæddu frá fyrstu stigum til fæðingarinnar. (Með rannsóknum sínum lagði hann grunninn að lækningaaðferðum sem síðan hafa bjargað lífi þúsunda barna. Nánar um það í grein minni/erindi hér: Sir William Liley - ævi hans og störf að rannsóknum og lækningum á ófæddum börnum = <https://lifsrettur.blog.is/blog/lifsrettur/entry/1485966/>).

"Það eina læknisfræðilega við fóstureyðingu er það, að hún er framkvæmd af læknum og að þeir verða að glíma við eftirköst hennar, þegar frá líður. Sjáið þið til: Þegar ófæddum börnum er veitt læknisumönnun, þá eru vaxtarskilyrði þeirra o.s.frv. afgerandi mikilvæg. En ef til stendur að deyða barnið, þá eru slíkar upplýsingar um vöxt þess og viðgang aðeins feimnismál og til óþæginda ..." (dr. Wm.A. Liley: Minnsta mannsbarnið, nánar hér: <https://lifsrettur.blog.is/blog/lifsrettur/entry/1384940/>)

F) Þóra Kristín Þórsdóttir, sem titlar sig sem forynju Kvennahreyfingarinnar, segir í áliti sínu um frumvarpið til Alþingis: "Sérstaklega ánægjulegt er að með frumvarpinu sé lögð af sú krafa að barnshafandi einstaklingar sækji um leyfi heilbrigðisstarfsfólks til að rjúfa meðgöngu enda gengur sú krafa í bága við sjálfsákvörðunarrétt einstaklingsins."

En hér má í staðinn minna á sígild og öflugri rök Þorbergs Kristjánssonar: "Þriðja atriðið, sem haldið er á lofti, til að auðvelda frjálsar fóstureyðingar, gengur út á það, að persónan, sem málið snerti, eigi að hafa allan ákvörðunarrétt í þessu sambandi, opinberir ráðgjafar eigi ekki að koma hér til. En þetta er í raun málatilbúnaður, sem einfaldar málið meira en eðlilegt getur talist. Hér er ekki verið að taka ákvörðun um venjulega lækniáðgerð, eins og sumir virðast álíta. Og þetta hefir vissulega valdið örlagaríkum ruglingi í umræðum um fóstureyðingar. Málið snýst nefnilega um allt annað og miklu örlagaríkara en hér er látið í veðri vaka. Spurningin lýtur að því, hvort fjarlægja eigi síðustu leifarnar af réttarvernd handa hinum veikasta af öllum í mannlegu samfélagi. Og svo lengi sem ákvörðun um fóstureyðingu kemur til kasta utanaðkomandi aðila, er þó í einhverjum mæli tekist á um rétt tveggja einstaklinga. Fóstureyðing felur í sér, að bundinn er endi á líf, og það er svo alvarlegt mál, að ákvörðun um það verður ekki tekin nema til komi þriðji aðili, er utan við málið stendur. Um leið og ákvörðunin er alfarið afhent öðrum hlutaðeigandi aðila, þ.e.a.s. konunni, um leið er síðasta

réttarvörn fóstursins úr sögunni." (HELGI LÍFSINS. Ræða sr. Þorbergs Kristjánssonar á Lífsvonarfundi 12. des. 1992. upphaflega birt í Lífsvon, fréttabréfi Lífsvonar, samtaka til verndar ófæddum börnum, 1. tbl. 9. árg., marz 1993, endurbirt hér: <https://krist.blog.is/blog/krist/entry/2229236/>)

G) Í reynd hefur fósturvernd einkum notið þriggja meginstoða:

1) Líffræði- og læknisfræðipekkingar, sem hefur fleygt fram á 20. og 21. öld. Þegar Lenín hafði fyrstu forgöngu um að gera fóstureyðingar konum frjálsar árið 1920, var mest af þessari þekkingu ekki til. Hann vissi í raun lítið sem ekkert um undraheim ófædda barnsins, sem menn eins og sænski vísindaljósmyndarinn Lennart Nilsson og aðrir, með ómsjám sínum, foetoscope o.fl. tæknigræjum, hafa opinberað þjóðum heims. (Sjá t.d. bók Nilssons og Lars Hamberger: Barn verður til, Vaka-Helgafell, án ártals, 240 bls.) -- Þá er ótalið framlag erfðafræðinnar sem er geysimikið og hefur vitaskuld staðfest, að hver ein manneskja í móðurkviði er einstæð og engri annarri lík (til að nefna bara eitt atriði).

2) Náttúrulaga-heimspeki, sem leiðir rök að náttúrlegu siðferði, án stoðar frá trúarlegu siðferði. Um það vil ég vísa til greinar eftir Dr. Diane N. Irving, M.A., Ph.D.: Abortion: Correct Application of Natural Law Theory (Linacre Quarterly, febr. 2000) = <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/20508549.2000.11877567>

3) Kristinnar siðfræði og kristinna trúarsanninda frá upphafi, sem miðlað er mönnum til upplýsingar og leiðsagnar í lífinu til að takast á við erfiða valkosti og þjóna kærleikanum. Að kristin kirkja er bundin siðaboðun Jesú Krists, hefur verið augljóst frá upphafi, og það á einnig við um vitnisburð postula hans og lærisveina, því að hann hét þeim að senda þeim Heilagan Anda sem myndi leiða þá í allan [trúarlegan] sannleika og að þeir ættu (hans eigin orð) að vera "stólpi og grundvöllur sannleikans" fyrir söfnuðina. Eins gefur Kristur spámönnum Gamla testamentisins (Jesaja o.s.frv., sem og Davíð og Móse) þá einkunn að þeirra orð hafi verið Guðs orð, til að leiða þjóð hans Ísrael hina fornu til hlýðni við vilja Drottins.

Einnig þjóðkirkja Íslands hefur í samþykktum sínum með mjög eindregnum hætti kannazt við skyldur sínar gagnvart ófæddum börnum og kristinni kenningu (doctrinu, því sem kennt er, þ.e. því sem Kristur kenndi) í þessu efni, þ.e. um líf og lífsrétt hinna ófæddu. Ég minnti á þessa kristnu afstöðu þjóðkirkjunnar í grein minni í Fréttablaðinu 8. þessa mánaðar, og ber hún yfirskriftina Lífsvernd ófæddra er kristin skylda, sjá <http://www.visir.is/g/2019190109253/lifsvernd-ofaeddra-er-kristin-skylda-> og þar, á vísisvefnum, í athugasemd minni á eftir greininni, eru líka mjög svo talandi tilvitnanir í þrjú Biblíurit: Davíðssálm 139,13-18, Spádómsbók Jeremía, 1,4-5 og Lúkasarguðspjall, 1,39-45, allt tekið þar upp orðrétt.

Þekking á kristnum heimildum í þessu máli gerir ekki veraldlega, náttúrlega og vísindalega þekkingu óþarfa eða minna keppikefli, miklu fremur staðfestir hana.

Reykjavík, 24. janúar 2019,

Jón Valur Jensson, cand. theol., Reykjavík, kt.310849-2279.

Ég er andvígur frumvarpi sem heimilar fóstureyðingu fram til loka 18. viku. Mér finnst það ógeðslegt og það stríðir gegn sannfæringu minni um virðingu fyrir mannlífi.

Virðingarfyllst

Jónas Sen
061162-3999

25.01.2019

Umsögn um frumvarp til laga:

Pungunarrof - 393. mál, lagafrumvarp 149. löggjafarþing 2018-2019

Ég lýsi því hér með yfir að ég sem kona og íslenskur ríkisborgari,
er mjög svo mótfallin frumvarpi sem heimilar þungunarrof fram til loka 22. viku.

Hver er réttur ófæddra barna í móðurkviði? Við erum að tala um algjörlega varnarlaust barn

sem ætti að vera í fullkomnu öryggi í kviði móður sinnar við að vaxa og dafna, meðan taugakerfið, blóðrásin, hjartað og öll líffærin eru að mótast.

En svo er ekki um að ræða í rúmlega 1.000 tilvika á ári hverju þegar börnum á Íslandi er eytt í móðurkviði.

(mun aldrei kalla þennan gjörning þungunarrof) Það eitt og sér eru sláandi tölur.

En nú er komið frumvarp til laga þar sem heimilað verður að enda líf barna fram til loka 22 viku.

Það er skelfilegt að mínu viti og engin rök sem réttlæta það.

Vona ég að þessi lög verði ekki samþykkt.

Með vinsemd og virðingu,

Jórunn I kjartansdóttir

030964-5439

Til nefndasviðs Alþingis

Umsögn um 393. mál, stjórnarfrumvarp um þungunarrof, þingskjal 521,
149. löggjafarþing 2018-2019

Frá Kapólsku kirkjunni á Íslandi

Þann 4. október 2018 mótmælti Kapólska kirkjan frumvarpsdrögum til laga um þungunarrof frá 12.-18. viku meðgöngu. Kapólska kirkjan mótmælti þeim þó ekki vegna fyrirhugaðra breytinga heldur vegna þess að við berum virðingu fyrir lífinu frá getnaði til grafar.

Í dag hljótum við að tjá megna óánægju okkar, ekki aðeins vegna þess að ekki var tekið tillit til mótmæla okkar, heldur vegna þess að heilbrigðisráðherra hefur lagt fram stjórnarfrumvarp þar sem gert er ráð fyrir að þungunarrof verði leyft allt til loka 22. viku meðgöngu. Er ekki kominn tími tími til að stöðva þennan heimsfaraldur sem hefur á síðustu 20 árum eytt um það bil jafn mörgum á Íslandi og þeim sem búa á Akureyri og nærsveitum?

Í mannréttindayfirlýsingu Sameinuðu þjóðanna segir svo:

„3. grein

Allir eiga rétt til lífs, frelsis og mannhelgi.

8. grein

Hver sá sem sætir meðferð sem brýtur í bága við grundvallarréttindi þau sem tryggð eru í stjórnarskrá eða lögum, skal eiga rétt á raunhæfu úrræði fyrir lögbærum dómstólum landsins.“

Með þessu frumvarpi er mannréttindayfirlýsing Sameinuðu þjóðanna fótum troðin. Þeir sem fylgdust með umræðum um þessi mál fyrir á árinu heyrðu oft orðasambandið „sjálfsákvörðunarréttur kvenna“. Ánægjulegra væri að heyra menn tala um „rétt allra til lífsins“. „Allra“ nær líka yfir föstur.

Virðulegu þingmenn, styðjið als ekki þetta frumvarp.

26. desember 2018, á þeim degi þegar Kapólska kirkjan minnst saklausu barnanna í Betlehem,

f.h. Kapólsku kirkjunnar á Íslandi

+David B. Tencer

David B. Tencer,
Reykjavíkurbiskup

24. janúar 2019
Hallveigarstöðum, Reykjavík

Efni: Umsögn Kvenréttindafélags Íslands og 728 manneskja um frumvarp til laga um þungunarrof, þingskjal 521, 393. mál, 149. löggjafarþing.

Kvenréttindafélag Íslands styður nýtt frumvarp til laga um þungunarrof.

Þetta frumvarp er stórt skref í að tryggja kynfrelsi og sjálfsákvörðunarrétt kvenna yfir eigin líkama. Víðtæk samfélagssátt ríkir á Íslandi um nauðsyn þess að tryggja að konur geti rofið þungun að eigin ósk. Þessi löggjöf er heillaspor í átt til kvenfrelsis og jafnréttis kynjanna.

Við hvetjum Alþingi að samþykkja þetta frumvarp til laga um þungunarrof.

Kvenréttindafélag Íslands

Ásamt:

Brynhildur Heiðar- og Ómarsdóttir
Agnes Erna Estherardóttir
Þórunn Jakobsdóttir
Sólveig Gurún Geirsdóttir
Ástríður Halldórsdóttir
Kristbjörg Eva Andersen
Nanna Hermannsdóttir
Þórdís Gísladóttir
Dagný Aradóttir Pind
Eyrún Fríða Árnadóttir
Ásdís Ómarsdóttir
Júlía Garðarsdóttir
Anna Lisa Björnsdóttir
Halla Sverrisdóttir
Steinunn Valbjörnsdóttir
Harpa Sif Eyjolfssdóttir
Elísabet Ýr Atladóttir
Kolbrun Jónsdóttir
Júlía Bríet Baldursdóttir
Sigríður Ásta Árnadóttir
Þorbjörg Signý Ágústsson

Tara Silvana Matthíasdóttir
Lilja Björg Gunnarsdóttir
Margrét Baldursdóttir
Björk Úlfarsdóttir
Amy Elizabeth Clifton
Margrét Þórunn Guðnadóttir
Sigrún Pálsdóttir
Pálína Sjöfn Þórarinsdóttir
Lilja Dröfn Dagbjartsdóttir
Ingunn Hildur Hauksdóttir
Þórhildur Gyða Arnarsdóttir
Stefanía
Fjóla Dís Skúladóttir
Ásdís Eir Símonardóttir
Þórdís Eva Þorleiksdóttir
Ingunn Kristjánsdóttir
Anna Lilja Björnsdóttir
Gunnhildur Birgisdóttir
Sóley Björk Stefánsdóttir
Berglind Hrefna Sigurþórsdóttir
Hanna Björg Vilhjálmsdóttir

Rakel Ósk Ásgeirsdóttir
Steinunn Diljá Högnadóttir
Elín Hanna Ríkarðsdóttir
Jóhanna Perla Gísladóttir
Vignir Gísli Eiríksson
Hrefna Kap
Elisabet Brynjarsdóttir
Signý Rut Kristjánsdóttir
Áslaug Hauksdóttir
Alexandra Kristjana Ægisdóttir
Marý Björk Steingrímsdóttir
Svava Dögg Jónsdóttir
Freyja Ragnarsdóttir
Freydís Dögg Steindórsdóttir
Fanneý sara
Finnborg Salome Steinþórsdóttir
Silja Bára Ómarsdóttir
Erla Guðrún Gísladóttir
Steinunn Stefánsdóttir
Silja Björk Huldudóttir
Hanna Louisa Guðnadóttir
Arna Björk Pétursdóttir
Kristín Hafsteinsdóttir
Sonja Ýr Þorbergsdóttir
Lilja Dís Snæbjörnsdóttir
Silja Rut Jónsdóttir
Ása Bergný Tómasdóttir
Sæunn Ólafsdóttir
Margrét Erla Maack
Helga Gestsdóttir
Bryndís Svavarsdóttir
Ingibjörg Andrea Hallgrímsdóttir
Gerður Halldóra Sigurðardóttir
Eva Kamilla Einarsdóttir
Bergljót María Sigurðardóttir
Ástrós Anna
Bylgja Babýlons
Bára Gísladóttir
Stella Beekman
Ólöf Hugrún Valdimarsdóttir
Elín Björk Jónasdóttir
Kristín Ólafsdóttir
Sigríður Einarsdóttir
Inga Björk Svavarsdóttir
Sólrun Hedda Benedikz
Eva Brá Önnudóttir

Katrín Bryndísardóttir
Sólborg Alda Pétursdóttir
Björg Aðalheiður Jónsdóttir
Jón Kristinn Einarsson
Ingibjörg Rut Victorsdóttir
Bylgja Valtýsdóttir
Snorri Björnsson
Gunnhildur Friðla Hallgrímsdóttir
Eva jørgensen
Hjalti Vigfússon
Ragnheiður Indriðadóttir
Sólrun Eiríksdóttir
Arnar Guðmundsson
Sólveig Sigríður Jónasdóttir
Ásrún Matthíasdóttir
Sandra Kristín Jónasdóttir
Eyja Margrét Brynjarsdóttir
Dagbjört Höskuldsdóttir
Steinunn Dagmar Björgvinsdóttir
Dalrún J. Eygerðardóttir
Jóhannes Sturlaugsson
Helga Hauksdóttir
Edythe L. Mangindin
Mörður Finnbogason
Esther Guðmundsdóttir
Sigríður Borghildur Jónsdóttir
Sigrún Halla Tryggvadóttir
Guðrún Jenný Jónsdóttir
Íris Árnadóttir
Hulda Brynja Bjarnadóttir
Þórunn Unnarsdóttir
Anna María Karlsdóttir
Ólafía Sigurðardóttir
Anna Nína Stefnisdóttir
Eygló Ingadóttir
Vibeke Svala Kristinsdóttir
Björn Daníel Svavarsson
Nína Berglind Sigtryggsdóttir
Júlíana Björnsdóttir
Alda Sigrún Sigurmarsdóttir
Bryndís Torfadóttir
Tatjana Latinovic
Guðrún Þórunn Gísladóttir
Agnes
Margrét Kolka Hlöðversdóttir
Berglind Ósk Pétursdóttir

Helga Ingimundardóttir
Eydís Ósk Ingadóttir
Linda Ösp Heimisdóttir
Friða Raket Linnét
Valgerður Björk Pálsdóttir
Iðunn Jónsdóttir
Þórdís Inga Þórarinsdóttir
Tinna Haraldsdóttir
Hrafn Malmquist
Karólína Eir Gunnarsdóttir
Agnes Bára Aradóttir
Sigríður Óladóttir
Hugrún R. Hjaltadóttir
Þórdís Helgadóttir
Laufey Einarsdóttir
Inga María Vilhjálmsdóttir
Sunna Mímisdóttir
Íris Dögg
Guðrún Sif Friðriksdóttir
Kristbjörg Lúðvíksdóttir
Hugrún
Bergrún Andradóttir
Sigrún Bragadóttir
Hulda Hákonardóttir
Karen Edda B. Benediktsdóttir
Erna Kristín Kristjánsdóttir
Björn Friðgeir Björnsson
Jón Rafn Hjálmarsson
Bjargey Anna Guðbrandsdóttir
Hallgerður Kolbrún E Jónsdóttir
Kristján Hall
Ásta Gísladóttir
Sunna Símonardóttir
Erna Sigrún Hallgrímsdóttir
Guðný Bára Jónsdóttir
Oddný Haraldsdóttir
Kristján Rúnar Sigurðsson
Kristjana Guðjónsdóttir
Elísabet Kristjánsdóttir
Anna Eir Guðfinnudóttir
Brynhildur Yrsa Valkyrja Guðmundsdóttir
Guðrún Andrea Maríudóttir
Ingunn Vilhjálmsdóttir
Albína Hulda Pálsdóttir
Ríkey Guðmundsdóttir Eydal
Halldóra Jónasdóttir

Indiana Ingólfssdóttir
Thelma Þöll Matthíasdóttir
Sigríður Lára Guðmundsdóttir
Ingibjörg Jónsdóttir
Jelena Ciric
Hrafnhildur Ming Þórunnardóttir
Angelique Kelley
Barbara J Kristvinsson
Eva Sigurðardóttir
Helga Sigríður Hartmannsdóttir
Hanna Margrét Úlfssdóttir
Auður Ingólfssdóttir
Sólveig Helga Hjarðar
Jóna Rún Daðadóttir
Gróa Dagmar Gunnarsdóttir
Amal Tamimi
Anna Kristín Gísladóttir
Hugrún Hannesdóttir Diego
Helga Jenný Stefánsdóttir
Sigrún Birna Björnsdóttir
Steinunn Agnes Ragnarsdóttir
Margrét Perla Kolka Leifssdóttir
Steinunn Vilhjálmsdóttir
Helga Ágústssdóttir
Ásta Margrét Elínardóttir
Aude Busson
Embla
Sólveig Anna Jónsdóttir
Sigríður Huld Jónsdóttir
Guðrún Auður Kristinsdóttir
Ragna Ragnarsdóttir
Eva Söldís Bragadóttir
Marian Rivera Hreinsdóttir
Arna Björk Einarsdóttir
Steinunn Ólína Hafliðadóttir
Silja Rún
Katrín Halldórssdóttir
Sæunn Steinþórssdóttir
Shelagh Smith
Eva Margit Wang Atladóttir
Jóhanna Höskuldsdóttir
Andrea Ósk Ríkharðsdóttir
Arna Rún Crowley Rúnarsdóttir
Lovísa Lín Traustadóttir
Heiðrún Sigurðardóttir
Ásdís Auðunsdóttir

Sandra Dögg Kristmundsdóttir
Guðbjörg Ólafía Gísladóttir
maría lila Þrastardóttir
Urður Dís Árnadóttir
Eva Dagbjört Óladóttir
Erla Kr Bergmann
Jóna Birna Arnarsdóttir
Eiríkur Kristjánsson
Sigríður Andrea Ásgeirsdóttir
Svanhvít Eggertsdóttir
Arna Guðnadóttir
Hildur Sigurðardóttir
Regína Ásdís Sverrisdóttir
Sigurbjörg Friðriksdóttir
Þorgerður María Halldórsdóttir
Guðlaug Guðmunda Ingibjörg
Bergsveinsdóttir
Birna Guðmundsdóttir
Björg Þorsteinsdóttir
Kistrún Ýr Einarsdóttir
Kristján Eldjárn Hjörleifsson
Ester Rún Antonsdóttir
Lovísa Arnardóttir
Sigrún Perla Gísladóttir
Ásta Kristín Marteinsdóttir
Heiða Guðný Ásgeirsdóttir
Auður Edda Erlendsdóttir
Kristín Erla Benediktsdóttir
Harpa Hafsteinsdóttir
Birna Þrastardóttir
Sólrun Sesselja Haraldsdóttir
Bjarni Jens Kristinsson
Þóra Rósa Gunnarsdóttir
Eyrún Eva Gunnarsdóttir
Rannveig Karlsdóttir
Halldóra Björt Ewen
Atli Freyr Magnússon
Kristjana Mjöll Jónsdóttir Hjörvar
Ragnhildur Erla Þorgeirsdóttir
Tara Sif Khan
Sandra Heimisdóttir
Margrét Björg Ástvaldsdóttir
Kári Torfason Tulinius
Júnía Líf
Helga
Matthea Oddsdóttir

Sunna Móey Ásmundsdóttir
Birta Rún
Elma Rún
Kolka Magnúsdóttir
Gyða Perla Bjarnadóttir
Thelma Björk Norðdahl
Tinna Björk Pálsdóttir
Sigríður Sturlaugsdóttir
Kristín Anna
Rebekka Rós Ragnarsdóttir
Rósa Kolbeinsdóttir
Björg Sóley Kolbeinsdóttir
Ylfa Oddbjörg Arnarsdóttir
Perla Vilberfsdóttir
Melkorka Reynisdóttir
Mikael Leo Brennan
Elínborg Kolbeinsdóttir
Inga Huld Ármann
Eyrún Sigtryggisdóttir
Jóhanna María Ásgeirsdóttir
Krista
Anja Rut Karlsdóttir
Elisabeth Alda Eiríksdóttir
Sigurborg Matthíasdóttir
sóley
Freyja Sól Pálsdóttir
Snædís
Eva Björg
Hildur Ágútsdóttir
Maria Gísladóttir
Rut Einarsdóttir
Ásdís Hanna Pálsdóttir
Lena Sólborg Valgarðsdóttir
Sjöfn Sigsteinsdóttir
Sunna Hafsteinsdóttir
Sigrún Hlín
Sif Embla
Edda Rós Þorsteinsdóttir
Halldóra D. Kristjánsdóttir
Bryndís Gunnarsdóttir
Guðrún Gunnlaugsdóttir
Gígja Sigurðardóttir
Ragnhildur Andrésdóttir
Sandra Gestsdóttir
Steinþór Helgi Arnsteinsson

Gyða Einarsdóttir
Kristín Sævarsdóttir
María Rán Finnsdóttir
Sigrún Lilja Einarsdóttir
Ólöf María Brynjarsdóttir
Fríða Rós Valdimarsdóttir
Bryndís Inga Pálsdóttir
Þorvarður Pálsson
Anna Guðný Baldursdóttir
Tinna Heimisdóttir
Edda Sigurðardóttir
Salóme Mist Kristjánsdóttir
Erna Líf Gunnarsdóttir
Þórhildur Þórhallsdóttir
Jónella Sigurjónsdóttir
Rán Finnsdóttir
Kristín Arna Ingólfssdóttir
Kristín Ragnarsdóttir
Margrét Dóra Ragnarsdóttir
Einar Daði Gunnarsson
Davíð Stefánsson
Sara Stef. Hildardóttir
Sigrún Eir Þorgrímsdóttir
Halla Hallsdóttir
Áslaug Friðjónsdóttir
Andrea Bergþórsdóttir
Birta Guðmundsdóttir
finnur pálsson
Oddný Arnarsdóttir
Ásdís Thoroddsen
Særún Ósk Böðvarsdóttir
Aðalheiður Ármann
Heiða Sigurðardóttir
Gunnjón Gestsson
Renata
Úlfhildur Jóna Þórarinsdóttir
Hildur Hjörvar
Lilja G. Karlsdóttir
já
Þóra Leósdóttir
kristján fannar leifsson
Hjördís Líney Aðalsteinsdóttir
Kristjana B. Karlsdóttir
Bylgja Kærnested
Sesselja Fanneyjardóttir
Hekla Sigurðardóttir

Auður Styrkársdóttir
Inga lara
Kristín Snorradóttir
Sigurlin Atladóttir
Karen Guðmundsdóttir
Ingibjörg Auðunsdóttir
Hildur Knútsdótti
Katrín Fríða Jóhannsdóttir
Jenný Huld Þorsteinsdóttir
Hulda Katrín Eiríksdóttir
Nína Rún Sigurdardóttir
Sóley Þórsdóttir
Embla Margret Særósardóttir
Urður Jónsdóttir
Malin Barkelind
Hulda Kristín Hauksdóttir
Drifa Hafsteins
Sandra rún grétarsdóttir
Vaka Arnarsdóttir
Brynhildur Ingvarsdóttir
Saga Vatnsdal Jónsdóttir
Berglind
Vigdís Vala Valgeirsdóttir
Sigrún Sæmundsen
Jón Stefánsson
kolbrún jarlsdóttir
Þórdís Alla Gauksdóttir
Selma Rán
Björg Hákonardóttir
Þórhildur heimisdóttir
Ólöf Dóra Bartels Jónsdóttir
Aníta Þula Cummings Benediktsdóttir
Ásdís Ingólfssdóttir
Krista
Anna Vala Axelsdóttir
Hulda Blöndal
Johanna van Schalkwyk
Svandís Frostadóttir
Ólöf Andradóttir
Þórhalla
Heiða Björg
Sigrún Antonsdóttir
Sigrún Sveinsdóttir
Arna Garðarsdóttir
Þorleifur Örn Gunnarsson
Hildur Arnalds

Anna Bergljót Gunnarsdóttir
Guðrún Lárusdóttir
Ingibjörg Björnsdóttir
Jóhanna Malen Skúladóttir
Rebekka Líf Albertsdóttir
Sunna Lind Bang
Kristín Erna Úlfarsdóttir
Atli Freyr Steinsson
Hulda Dögg Georgsdóttir
Harpa Lind Björnsdóttir
Sunna Dögg Sigrúnardóttir
Elsa Dögg Lárusdóttir
Ása Björg Valgeirsdóttir
Kjartan Þór Kjartansson
Jóhanna Rut Sævarsdóttir
Sigrún Alua Ásgeirsdóttir
Ósk Mubaraka
Snædís Inga Rúnarsdóttir
Una Sighvatsdóttir
Júlía Birgisdóttir
María Bjarnadóttir
Birna Björg Berndsen
Soffía Hjördís Ólafsdóttir
Þórunn Arna Guðmundsdóttir
Kolbrún Björnsdóttir
Þórunn Vignisdóttir
Ingunn Róbertsdóttir
Halldóra Sigrún Ásgeirsdóttir
Elín Jónsdóttir
Lilja Karen Björnsdóttir
Harpa Ósk Rafnsdóttir
Lína Björg Sigurgísladóttir
Vigdís Freyja Helmutsdóttir
Karítas Kristjánsdóttir
Gunnur Vilborg Guðjónsdóttir
Unnur Ágústsdóttir
Oddrún Lára Friðgeirsdóttir
Kistrún Rut Rúnarsdóttir
Aníta Rut Valgerðardóttir
Atli Sævar Ágústsson
Ása Alexía
Harpa Hjartardóttir
Ylfa Dögg Árnadóttir
Þórhildur
Eva Rún Böðvarsdóttir
Maríu Jónsdóttir Maríudóttir

Ríkey Konráðsdóttir
Rannveig Karlsdóttir
Ásdís Birta Þórðardóttir
Karen björnsdóttir
Áslaug Einarsdóttir
Elísabet
Margrét Fuðrún Svavarsdóttir
Ingibjörg Sigurðardóttir
Sólveig Dröfn Símonardóttir
Erla Hrönn
Sigrún Emelía Karlsdóttir
Andrea F. Ríkharðsdóttir
Ástrós Saga Bjarkadóttir
Ylfa Kristín
Hrafnhildur María Egilsdóttir
Sara Sif Kristinsdóttir
Perla Líf
Hjördís Rósa Ernisdóttir
Rúna Björt Ármannsdóttir
Iðunn Hjörvar
Sóley Huldrún Guðbjörnsdóttir
Berglind Jóna Hlynisdóttir
Sigrún
Laufey Björt
Viktória Gestsdóttir
Kristjana Louise Friðbjarnardóttir
Anna Soffía Víkingsdóttir
Sunneva Sævarsdóttir
Elísabet Atladóttir
Eva María Sigurþórsdóttir
Anna Eze
Hildur Ylfa Jóhannesdóttir
Andrea Ósk Sigurðardóttir
Kolbeinn Freyr Björnsson
Þórhildur Bogadóttir
Þorgerður Magnúsdóttir
Agnes Björgvinsdóttir
Signý María Sigurðardóttir
Iðunn Silfa Hannesdóttir
Sunna Guðbjartsdóttir
Þórunn Hjartardóttir
Helga Hartmannsdóttir
Kristinn Jónsson
Ásta Svavarsdóttir
Steinunn Arna Arnardóttir
Bára Halldórsdóttir

Guðrún Helga Þórðardóttir
Margrét Þ. S. Aradóttir
Björk Eldjárn Kristjánsdóttir
Indíana
Melkorka Huldudóttir
Hildur Sólveig Sigurðardóttir
Hrafnhildur Guðmundsdóttir
Hólmsteinn Eiður Hólmsteinsson
Kristín Ólafsdóttir
Andrea Sif Sigurðardóttir
Hildur Kristjana Önnudóttir
Ólöf Embla Eyjólfsdóttir
Halla Margret Jonsdottir
Margrét Haraldsdóttir
Elísabet Ýrr
Hrönn Hjartardóttir
Þórhildur Þórmundsd
Rakel Þorbjörnsdóttir
Ásdís Birna Gylfadóttir
Sæunn Elín Ragnarsdóttir
Nína Vigdísard. Björnsdóttir
Hera Hansen
Fjóla Ósk Guðmannsdóttir
Una E. Árnadóttir
Steinunn Ása Sigurðardóttir
Hjalti Sigurðsson
Aðalheiður Jóhannsdóttir
Þorgerður H. Þorvaldsdóttir
Margeir Haraldsson
Elva Dögg Blumenstein
Kristín Ragnarsdóttir
Ásvaldur Sigmar Guðmundsson
Elín Eddudóttir
Margrét Rún
Steinnar Ólafsson
Gunnhildur Halla Ármannsdóttir
Sonja Einarsdóttir
Ragnheiður Arna Arnarsdóttir
Erla Einarsdóttir
Gissur Gunnarsson
Inga Birna Einarsdóttir
Sigrún Hreinsdóttir
Kristín Jónsdóttir
Ásta Sóley Jónsdóttir
Anna Lind Vignisdóttir
Bryndís Björnsdóttir

Sigrún Heiðarsdóttir
Ragnheiður Hera Gísladóttir
Ólöf Leifsdóttir
Guðrún Aðalheiður Matthíasdóttir
Hildur Erlingsdóttir
Lára Björk Hördal
Sara Rut Friðjónsdóttir
Lárus Gunnlaugsson
Borgþór Sveinsson
Sandra Björg Stefánsdóttir
Grétar Lárus Matthíasson
Guðbjörg Þóra Jakobsdóttir Hansen
Kristín Anna Guðnadóttir
Sandra Hraunfjörð
Sylvía Lind Jóhannesdóttir
Sunna Líf Þórarinsdóttir
Védís Geirsdóttir
Drífa Snædal
Íris Rut Einarsdóttir
Skaði Christiansen
Áslaug Jóhannsdóttir
Helga Dögg Heimisdóttir
Helena Friðjónsdóttir
Hrefna Söring Harðardóttir
Stefán Páll Páluson
María Steingrímsdóttir
Gunnar Sigvaldason
Hafdis Ástþórsdóttir
Sólveig Jakobsdóttir
Sóley Sigurþórsdóttir
Anna Elvira Herrera Þórisdóttir
Emilía Ásta Jacqueline Giess
Júlía Fanney Jóhannsdóttir
Gerður Sif Ingvarsdóttir
Tryggvi Unnsteinsson
Dóra Sólís Ásmundardóttir
Jóhann Hjalti Þorsteinsson
María
Ragnheiður Haraldsdóttir
Þórður Sveinsson
Linda Vilhjálmsdóttir
Viktoría Ziliute
Hulda Hrunn Sigmundsdóttir
Edda Björk Ásgeirsdóttir
Unnur Hjálmarsdóttir
Guðrún Rós Árnadóttir

Tinna Ólafsdóttir
Sylvía Dröfn Jónsdóttir
Birkir Þór Sigurðsson
Bent Gauti
Jarprúður Ásmundsdóttir
Ingibjörg Bryndís Árnadóttir
Svanheiður Ingimundardóttir
Jóhanna María Svövdóttir
Valgerður Guðrún Bjarkadóttir
Sunneva Smáradóttir
Áróra Sif Sigurðardóttir
Sigurlaug Hauksdóttir
Hildur Rún Helgudóttir
Ragnhildur Gísladóttir
Silja Jóhannesdóttir
Heiðdís Traustadóttir
Guðríður magnúsdóttir
Sigrún Ósk Arnardóttir
Dagbjört Guðjónsdóttir
Jorunn
Nichole Leigh Mosty
Kristín Una Sigurðardóttir
Sigríður Harpa Jónsdóttir
Kristjana Stefánsdóttir
Adda Þoreyjadóttir Smaradóttir
Bjarney Inga Sigurðardóttir
Matthildur Helgadóttir Jónudóttir
Fanney Valsdóttir
Sigríður E Sigurðardóttir
Inga Rós Gunnarsdóttir
Elsa Björk Harðardóttir
Bergþóra Sveinsdóttir
Bára Halldórsdóttir
Guðný Elísa Guðgeirsdóttir
Ása Margrét Helgadóttir
Elísabet Brynhildardóttir
Bára Magnúsdóttir
Villimey Elfudóttir
Bergrún Mist
Herdís Helga Schopka
Rebekka Aldís Kristinsdóttir Valberg
Katrín Edda Einarsdóttir
Gyða Dröfn Laagaili
Árdís H. Jónsdóttir
Hulda Jóhannesdóttir
Sif Svavarsdóttir

Soffía
Dagbjört H Kristinsdóttir
Helga María
Hildur Fjóla Antonsdóttir
Nansý Guðmundsdóttir
Valgerður Guðmundsdóttir
Þorbjörg Sveinsdóttir
Erla Björg Hilmarsdóttir
Svala Dís sigurðardóttir
Vilborg Gudjonsdóttir
Birgitta hrund kristinsdóttir
Helgi dagur Gunnarsson
Rannveig Jóna Hsllsdóttir
Íris Dögg Ingvadóttir
Elín
Hulda Karen Ólafsdóttir
Anna Gyða Gunnlaugsdóttir
Jónína Ólafsdóttir
Hera Sigurðardóttir
Frigg Thorlacius
Arnheiður Steinþórsdóttir
Theodóra Fanndal Torfadóttir
Áslaug Salka Grétarsdóttir
Svanhvít Lilja Ingólfssdóttir
Elín Þóra Ellertsdóttir
Sólveig Daðadóttir
Kristín Dýrfjörð
Bríet Auður Baldursdóttir
Kristín V Valdimarsdóttir
Arndís Ósk Jónsdóttir
Þórdís Þórarinsdóttir
freyja turner
Anna Gréta Oddsdóttir
Hildur Elisabeth samúelsdóttir
Katrín Marín Berndsen
Hrefna Svanborgar Karlsdóttir
Elín Jóhannsdóttir
Elva Gísladóttir
Aldís Ingimarsdóttir
Dögg Rúnarsdóttir
Anna Lilja Sigurvinsdóttir
Bjarney Eiríksdóttir
Ólöf
Hulda Ösp Kjærnested
Hjördís H Hjartardóttir
Kolbrún Kara

Elsa Rut Jóhannudóttir
Kolfinna Elíasdóttir
Natalía Ósk Snædal
Sandra Marín Kristínardóttir
Guðrún Línberg Guðjónsdóttir
una lorenzen
Birgitta Sigurðardóttir
Elfa Kristín Jónsdóttir
Guðlaug Helga Jónasdóttir
Ingveldur Dís Heiðarsdóttir
Cecilia Þórisdóttir
Stefanía Ósk Garðarsdóttir
Steinunn Hödd Harðardóttir
Sóley Tómasdóttir
Ragnheiður Ólafsdóttir
Þórey Rúnarsdóttir
Saga Ivarsdóttir
Laura Sólveig Lefort Scheefer
Bryndís Elsa Guðjónsdóttir
Vala Bjarney Gunnarsdóttir
Sigurþór Einarsson
Sigrún Birna Sigurðardóttir

Hildur Helga Gísladóttir
Björk Jónsdóttir
Sveinlaug
Jenný Heiða Zalewski
Arna Rún Gústafsdóttir
Helga Finnsdóttir
Sylvía Dís
Þorgerður Jóna Ásgeirsdóttir
Íris Mjöll Eiríksdóttir
Jónína Melsteð Margrétardóttir
Emma Íren Egilsdóttir
Lind Ólafsdóttir
Lára Sif daviðsdóttir
Guðbjörg L. Grönvold Jónsdóttir
Lilja Björg Gunnarsdóttir
Anna Kristveig Arnardóttir
Brynja Hjálmsdóttir
Eyrún Þóra Guðmundsdóttir
Steinunn Anna Sigurjónsdóttir
Hrafnhildur Snæbjörnsdóttir
Særún Magnea Samúelsdóttir
María Matthíasdóttir

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
101 Reykjavík

Reykjavík, 24. janúar 2019
1812097/0.4.1/sh

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof, mál nr. 393.

Embætti landlæknis þakkar fyrir að fá tækifæri til þess að tjá sig um frumvarp til laga um þungunarrof og vill þakka sérstaklega fyrir þá vönduðu greinargerð sem fylgir frumvarpinu. Embættið vísar jafnframt í fyrri umsögn um frumvarpið frá 5. október 2018, s.s. umfjöllunar um tölfræði varðandi tíðni þungunarrofs eftir meðgöngulengd og samanburð við nágrannalöndin.

Verði frumvarp þetta að lögum er stigið enn eitt skref í átt til aukins sjálfsforræðis kvenna. Jafnframt verða ekki lengur heimildir til þungunarrofs sem byggja á sköddun eða erfðafráviki fösturs og þar með stigið skref gegn mismunun á grundvelli fötlunar.

Viðmið um meðgöngulengd

Í 4. gr. frumvarpsins er fjallað um heimildir til þungunarrofs. Í frumvarpinu segir að þungunarrof sé heimilt að beiðni þungaðrar konu til loka 22. viku þungunar. Þungunarrof skuli þó ætíð framkvæma eins fljótt og auðið er, helst fyrir lok 12. viku þungunar. Hér er verið að lengja þann tímaramma sem konur hafa til þungunarrofs en í gildandi lögum er miðað við að ekki skuli framkvæma þungunarrof eftir 16. viku meðgöngu, nema fyrir hendi séu ótvíræðar lækisfræðilegar ástæður. Bent skal á að sérfræðingar miða nú lífvænleika fösturs við 23 1/2 viku.

Hér er augljóslega um afar viðkvæmt málefni að ræða og sýnist sitt hverjum um rétt konu til að taka ákvörðun um þungunarrof til loka 22. viku meðgöngu. Það er þó óumdeilt að réttur til að rjúfa þungun svo seint í meðgöngu þarf að vera til staðar ef upp koma lækisfræðilegar eða þungar félagslegar ástæður. Það er skoðun landlæknis að ákvörðun um rof þungunar svo seint á meðgöngu sé gríðarlega erfið og þungbær ákvörðun sem kona taki einungis að vandlega athuguðu máli og af illri nauðsyn. Mikilvægt er að skilja og virða að aðstæður kvenna geta verið margvíslegar og á stundum erfiðari og flóknari en hægt er að gera sér í hugarlund. Um þær aðstæður er enginn hæfari til að dæma og taka ákvörðun en konan sjálf. Kona ætti því ekki að þurfa að afsala sér þeim rétti til óskyldra aðila eins og fyrri lög gerðu ráð fyrir. Mikilvægt er að konu sé boðinn og veittur allur mögulegur stuðningur sem hún telur sig þurfa svo og ráðgjöf byggð á gagnreynndri þekkingu, áður en til ákvörðunar kemur og bæði fyrir og eftir þungunarrof.

Almennt gildir að þungunarrof ætti að forðast eftir fremsta megni og brýnt er að leita allra leiða til að takmarka fjölda óráðgerðra þungana og þungunarrofs. Þar vegur fræðsla um kynheilbrigði

og aðgangur að getnaðarvörnum þungt. Sérstaklega er brýnt að huga að ungu fólki í þessu samhengi. Þá er og mikilvægt að ef þörf er á þungunarrofi, sé það gert eins snemma á meðgöngu og verða má. Mikilvægt sjónarmið er að reynslan frá t.d. Svíþjóð, þar sem mörkin miðast við 18. viku, er ekki sú að rýmri sjálfsákvörðunarréttur seinki ákvörðun konu. Í 6. tölul. 4. kafla greinargerðar með frumvarpi er að finna umfjöllun um ágæta ályktun þings Evrópuráðsins frá árinu 2008. Þar er bent á að takmarkanir í lögum draga ekki úr þörfinni heldur eru til þess fallnar að draga úr aðgengi að öruggri þjónustu. Þetta er í samræmi við reynsluna hérlandis en að sögn sérfræðinga hafa nokkrar konur farið utan árlega, þá helst til Bretlands, til þess að fá þungunarrof af sérstökum ástæðum seint á meðgöngu þegar íslensk lög hafa ekki heimilað. Það eru konur sem þegar eru í afar erfiðri stöðu og augljóst hversu íþyngjandi slíkt er.

Ýmsir hafa lýst áhyggjum yfir að lög um þungunarrof stuðli að því að enda líf fóstura með frávík eða fötlun. Brýnt er að sýna því sjónarmiði mikinn skilning. Bent skal á að það eru alls ekki allir sem kjósa þungunarrof þótt í ljós komi fötlun hjá fósturi. Fyrir því talar reynsla liðinna ára eins og um er fjallað á bls. 19 í greinargerð. Mikilvægt er að samfélagið taki höndum saman um réttindi fatlaðs fólks. Halda þarf á lofti þeim árangri sem hefur náðst í að bæta stöðu og lífsgæði þeirra. Brýnt er að halda þeirri umræðu áfram og þarf umræðan að vera nærgætin og yfirveguð. Þá finnst landlækni mikilvægt að konur/pör sem óska eftir þungunarrofi vegna fötlunar fósturs fái viðeigandi ráðgjöf þar sem áhersla er á þann árangur sem náðst hefur í að bæta stöðu og lífsgæði fatlaðra, eftir því sem við á í hverju tilviki. Frumvarp þetta er í raun framför því ákvæði og orðalag í 2. mgr. 10. gr fyrri laga nr. 25/1975 var til þess fallið að viðhalda fordómum sem tengjast fötluðu fólki.

Skráning

Í 10. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að Embætti landlæknis haldi rafræna ópersónugreinanlega skrá um þungunarrof eins og gert hefur verið undanfarinn áratug. Til þessa hefur tölfræði um þungunarrof verið byggð á skráðum upplýsingum sem borist hafa Embætti landlæknis á þar til gerðum umsóknareyðublöðum því samkvæmt núgildandi lögum þarf að sækja sérstaklega um þungunarrof. Verði frumvarp þetta að lögum mun framkvæmdin breytast og eyðublöðin falla brott. Vegna þessarar breytingar þarf að gæta sérstaklega að skráningu gagna um þungunarrof eftir gildistöku laganna þannig að embættið geti áfram haft yfirsýn yfir þennan þátt heilbrigðisþjónustu eins og frumvarpið gerir ráð fyrir.

Í 7. gr. frumvarpsins er kveðið á um að framkvæma skuli þungunarrof með lækni aðgerð á sjúkrahúsi eða á heilbrigðisstofnun en nýmæli er að heimila þungunarrof með lyfjagjöf á starfsstöðvum lækna sem falla undir eftirlit landlæknis. Embætti landlæknis áréttar mikilvægi þess að þeir sem framkvæma þungunarrof fylgi fyrirmælum í lögum um sjúkraskrár, fyrirmælum landlæknis um öryggi og gæði sjúkraskráa sem og fyrirmælum landlæknis um lágmarksskráningu. Ef ofangreindum fyrirmælum um skráningu er fylgt verða þungunarrof einfaldlega skráð eins og aðrar aðgerðir samkvæmt gildandi flokkunarkerfi aðgerða og send rafrænt til embættisins með öðrum starfsemissupplýsingum frá sjúkrahúsum, heilsugæslu og sjálfstætt starfandi sérfræðilæknum. Síðan yrði ópersónugreinanlegum gögnum er varða þungunarrof varpað í þungunarrofsskrá og varðveitt þannig til frambúðar. Til þess að fá fullnægjandi yfirsýn yfir framkvæmd þessara aðgerða þarf, til viðbótar við venjubundna skráningu aðgerða, að gera kröfur um skráningu á meðgöngulengd þegar aðgerð er framkvæmd.

Til undirbúnings þessari breytingu og til þess að koma til móts við þörf fyrir upplýsingar um þungunarrof þarf að aðlagja þau rafrænu skráningarkerfi sem eru í notkun hjá veitendum þessarar heilbrigðisþjónustu, þ.e. á sjúkrahúsum, heilsugæslu og á stofum sjálfstætt starfandi sérfræðilækna. Þá þarf einnig að huga að því að rafræn skráning og rafrænar gagnasendingar eru

í mörgum tilvikum skemmra á veg komnar hjá sjálfstætt starfandi sérfræðilæknum en í opinberri heilbrigðisþjónustu. Aðlögun skráningarkerfa tekur tíma og hefur kostnað í för með sér. Kostnað þarf að meta en embættið telur ekki mögulegt að gera kröfu um að þessi breyting verði yfirstaðin fyrir en í fyrsta lagi í byrjun hausts 2019. Einnig þarf að aðlaga og jafnvel koma á rafrænum sendingum til embættisins eftir þessa lagabreytingu.

Að framansögðu er ljóst að ekki vinnst tími til þessara breytinga á skráningarkerfum fyrir fyrirhugaða gildistöku laganna 1. febrúar næstkomandi. Embættið leggur því til að gildistöku verði frestað að minnsta kosti til 1. september 2019. Ef ekki verður búið að lagfæra skráningarkerfi og rafrænar sendingar fyrir gildistöku laganna mun koma rof í tölfræði um þungunarrof sem því nemur.

Virðingarfyllst,

Alma D. Möller
landlæknir

12. október 2018

Yfirlýsing frá Landssamtökunum Þroskahjálp, Félagi áhugafólks um Downs-heilkenni, Áhugafélagi um hryggrauf/klofinn hrygg, Rannsóknarsetri í fötlunarfræðum við Háskóla Íslands og Öryrkjabandalagi Íslands.

Alvarleg athugasemd vegna ummæla yfirlæknis fæðingarpjónustu Landspítala Háskólasjúkrahúss í sjónvarpsfréttum RÚV 29. september 2018 (<http://www.ruv.is/frett/rymri-og-threngri-rettur-til-ad-rjufa-medgongu>)

Hin fullkomna manneskja er ekki til. Samfélag okkar er fjölbreytt og í margbreytileikanum eru fólgin verðmæti sem endurspeglast í okkur hverju og einu. Þess vegna eru sláandi og ámælisverð ummæli yfirlæknis fæðingarpjónustu Landspítala Háskólasjúkrahúss í fréttum RÚV 29. september sl. um að „leysa“ megí „vandamál“ fötlunar með þungunarrofi. Ummælin og viðhorfin sem þau endurspegla stríða gegn siðferði, jafnræði og ganga að auki gegn alþjóðlegum sáttmálum sem Ísland hefur skuldbundið sig til að fylgja.

Velferðarráðuneytið lagði nýlega fram til umsagnar frumvarp um þungunarrof. Málið var kynnt á samráðsgátt stjórnvalda og er nú til frekari vinnslu í velferðarráðuneytinu. Við meðferð þessa máls, hvort heldur í ráðuneytinu, á Alþingi, eða í opinberri umræðu, skiptir gríðarlegu máli að höfð verði hliðsjón af eftirfarandi þáttum.

Samningur Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks, sem Ísland hefur fullgilt, bannar mismunun á grundvelli fötlunar. Þennan mannréttindasáttmála er nú verið að innleiða í íslenska löggjöf, stefnumótun, störf og stjórnsýslu. Eitt grundvallaratriði samningsins er að líta beri á fötlun sem hluta af mannlegum margbreytileika og mannkyni, ekki sem galla, frávik eða persónulegan harmleik sem koma skuli í veg fyrir. Ummæli yfirlæknis fæðingarpjónustu LSH eru því á skjön við nútímahugmyndir og skilning á fötlun og fötluðu fólki. Þá ganga ummælin þvert gegn tilgangi frumvarps velferðarráðuneytis. Að leggja til hvernig í framkvæmd megí mismuna á grundvelli fötlunar er vítavert.

Ómetanleg verðmæti eru fólgin í margbreytileikanum. Það er alvarlegt ef samfélagið vill ekki takast á við margbreytileikann eins og hann kemur fyrir. Að gefa í skyn að við séum ekki öll jafn velkomin eða jafn verðmæt sendir verstu skilaboð sem nokkur einstaklingur, fyrirtæki eða stofnun, getur látið frá sér. Slík skilaboð hafa verið fordæmd sem hatursorðræða sem elur á fordómum.

Í ljósi þessa eru þau viðhorf Landspítala Háskólasjúkrahúss sem endurspeglast í ummælum yfirmanns fæðingaþjónustu í besta falli ámælisverð. Jafnframt ganga þau þvert gegn þeim siðferðislegu gildum sem spítalinn og Háskóli Íslands hafa sett sér.

Eitt grundvallaratriði í samfélagi okkar er jafnræði og stjórnarskrá landsins kveður á um bann við mismunun. Í ljósi þess eiga ný lög um þungunarrof ekki að mismuna á grundvelli fötlunar, hvorki beint né óbeint.

DOWNS-FÉLAGIÐ

Félag áhugafólks um Downs-fæðinguna

Landssamtökin

Proskahjál

Mannréttindi fyrir alla!

HÁSKÓLI ÍSLANDS

RANNSÓKNASETUR I FÖTLUNARFRÆÐUM

ÖRYRKJABANDALAG ÍSLANDS

Umsögn Landssamtakanna Proskahjálpar og Félags áhugafólks um Downs-heilkenni um frumvarp til laga um þungunarrof.

149. löggjafarþing 2018–2019. Þingskjal 521 — 393. mál.

Landssamtökin Proskahjálpar og Félag áhugafólks um Downs -heilkenni vilja koma eftirfarandi á framfæri varðandi frumvarpið.

Fulltrúafundur Landssamtakanna Proskahjálpar¹ samþykkti eftirfarandi ályktun varðandi frumvarp að lögum um þungunarrof:

Fulltrúafundur Landssamtakanna Proskahjálpar, haldinn 27. október 2018, fagnar því að í frumvarpi að lögum um þungunarrof er lögð áhersla á að afnema ákvæði núgildandi laga um fóstureyðingar sem mismuna á grundvelli fötlunar.

Greinargerð.

Þó að afnám mismununar á grundvelli fötlunar sé mjög mikilvægt og því mikið fagnaðarefni að með frumvarpinu sé mælt fyrir um það lýsir fulltrúafundurinn verulegum áhyggjum af því að í umsögnum þröngs hóps sérfræðinga um frumvarpið kemur fram að mikilvægt og eðlilegt sé að mögulegt verði að eyða fósturum sem greinast með fötlun við 20 vikna ómskoðun. Sú afstaða bendir til fordóma gagnvart fötluðu fólki sem eru til þess fallnir að stuðla að mismunum í framkvæmd.

¹ Landssamtökin Proskahjálpar vinna að réttinda- og hagsmunamálum fatlaðs fólks, með sérstaka áherslu á fólk með þroskahömlun og fötluð börn. Samtökin byggja stefnu sína á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks. Um 20 félög, þ.m.t. félag áhugafólks um Downs-heilkenni, eiga aðild að samtökunum með um 6 þúsund félagsmenn.

Í ljósi þessa telur fulltrúafundurinn fullt tilefni til að minna heilbrigðisyfirvöld og stjórnendur í heilbrigðisþjónustu á skyldur þeirra samkvæmt samningi Sp um réttindi fatlaðs fólks til að vinna gegn fordómum og mismunun gagnvart fötluðu fólki og að vitundarvakningu meðal heilbrigðisstarfsfólks um mikilvægi margbreytileikans fyrir samfélagið og réttindi, hæfileika og framlag fatlaðs fólks.

Fulltrúafundurinn skorar jafnframt á Alþingi, hlutaðeigandi ráðherra og stjórnendur og starfsfólk í heilbrigðisþjónustu að gæta sérstaklega að eftirfarandi við meðferð frumvarpsins og umræðu um það:

Samningur Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks, sem Ísland hefur fullgilt, bannar mismunun á grundvelli fötlunar. Þennan mannréttindasáttmála er nú verið að innleiða í íslenska löggjöf, stefnumótun, störf og stjórnsýslu. Eitt grundvallaratriði samningsins er að líta beri á fötlun sem hluta af mannlegum margbreytileika og mannkyni, ekki sem galla, frávik eða persónulegan harmleik sem koma skuli í veg fyrir.

Hinn 29. apríl 2016 sendu Landssamtökin Proskahjálp og Downs-félagið umsögn til nefndar um endurskoðun laga nr. 25/1975, um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fóstureyðingar og ófrjósemisaðgerðir, þar sem grein var gerð fyrir áherslum og sjónarmiðum félaganna og mikilvægum atriðum og skyldum á sviði mannréttinda sem nauðsynlegt er stjórnvöld líti til við umfjöllun þessara mála og setningu laga og reglna á þessu sviði. Landssamtökin Proskahjálp og Félag áhugafólks um Downs-heilkenni hvetja velferðarnefnd og alþingismenn eindregið til að kynna sér það sem fram kemur í þessu bréfi þeirra sem nálgast má þessum hlekk:

<https://www.throskahjalp.is/static/files/umsogn-um-log-nr-25-1975-lth-downs.pdf>

Í niðurlagi þessa bréfs segir:

Af öllu framanröktu má ljóst vera að ýmis afar mikilvæg álitamál eru uppi varðandi fósturskimanir, nýtingu þeirra, Downs-heilkenni, fóstureyðingar, lög og reglur á þessu sviði og framkvæmd þeirra hér á landi. Einnig má ljóst vera að við greiningu, mat og töku ákvarðana varðandi þessi mál er mikil þörf á, að auk sérfræðinga á sviði heilbrigðismála, taki virkan þátt sérfræðingar á ýmsum öðrum sviðum, s.s. siðfræði, lögfræði og félagsfræði, sem og fatlað fólk og fulltrúar samtaka og félaga eins og þeirra sem við erum í forsvari fyrir, sbr. fyrrnefnda skyldu stjórnvalda til samráðs samkvæmt lögum um málefni fatlaðs fólks og samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks.

Við fögnum því að nefnd um endurskoðun laga nr. 25/197 hafi verið skipuð. Það er afar mikilvægt og mjög tímabært að fram fari vönduð og ítarleg greining á regluverki varðandi fósturskimanir og fóstureyðingar, hvernig staðið er að allri framkvæmd í því sambandi, ráðgjöf og upplýsingamiðlun til foreldra og að lög og reglur og öll stjórnsýsluframkvæmd verði

endurskoðuð á grundvelli þeirrar greiningar. Upplýsingar um að nú sé verið að skoða nýja aðferð við fósturskimun, eins og fram kom hér að framan, gera það enn þá brýnna.

Landssamtökin Proskahjálp og Félag áhugafólks um Downs-heilkenni árétta að ýmis afar mikilvæg álitamál eru uppi varðandi fósturskimanir fyrir fötlunum, nýtingu þeirra, fóstureyðingar, lög og reglur á þessu sviði og framkvæmd þeirra hér á landi. Jafnframt, ýmis sjónarmið afar þröngs hóps sérfræðinga á heilbrigðissviði í samráðsgátt við fyrri drög ráðuneytis og viðtöl í fjölmiðlum báru vott um fordóma gagnvart fötluðum, þekkingarleysi viðkomandi um líf og lífsgæði fatlaðs fólks og skorts á þekkingu á mannréttindum þeirra og skuldbindingum íslenskra stjórnvalda til að virða þau réttindi bæði í löggjöf og framkvæmd. Er það afar miður að tekið hafið verið tillit til slíkra gagnrýnisverðra sjónarmiða í núverandi frumvarpi. Í þessu sambandi má einnig geta þess að engir sérfræðingar á heilbrigðissviði sem vinna með fötluðum, þ.m.t. barnalæknar, heimilislæknar og þroskajálpar, tóku undir framangreind sjónarmið í framangreindu samráðsferli. Einnig má ljóst vera að við greiningu, mat og töku ákvarðana varðandi þessi mál er mikil þörf á, að auk sérfræðinga á sviði heilbrigðismála, taki virkan þátt sérfræðingar á ýmsum öðrum sviðum, s.s. siðfræði, lögfræði og félagsfræði.

14. desember sl. var sagt frá því á heimasíðu forsætisráðuneytisins að siðfræðistofnun muni verða stjórnvöldum til ráðgjafar í siðfræðilegum efnum tímabilið 1. janúar 2019 til 31. desember 2021. Fréttina má nálgast hér:

<https://www.stjornarradid.is/verkefni/allar-frettir/frett/2018/12/14/Undirritun-samnings-um-radgjof-Sidfraedistofnunar-til-stjornvalda-um-sidfraedileg-efni/>

Með vísan til þess sem að framan er rakið og vísað til telja Landssamtökin Proskahjálp og Félag áhugafólks um Downs-heilkenni að frumvarp það sem hér er til umfjöllunar varði beint og óbeint svo mikilvæg siðferðileg álitamál að nauðsynlegt sé að Alþingi fái álit Siðfræðistofnunar á því áður en það afgreiðir frumvarpið og leggja því eindregið til að velferðarnefnd fái slíkt álit áður en hún fjallar frekar um frumvarpið og tekur afstöðu til þess.

Landssamtökin Proskahjálp og Félag áhugafólks um Downs-heilkenni óska jafnframt eindregið eftir að fá að koma á fund velferðarnefndar til að gera nefndinni grein fyrir sjónarmiðum sínum áherslum varðandi frumvarpið.

Virðingarfyllst,

Bryndís Snæbjörnsdóttir,

formaður Landssamtakanna Proskahjálpar

Þórdís Ingadóttir,

formaður Downs-félagsins

Reykjavík 24.01. 2019.

Umsögn um 393. mál, stjórnarfrumvarp um þungunarrof, þingskjal 521, 149. löggjafarþing 2018-2019

Í umfjöllun um fósturdeyðingar finnst mér hvað helst eitt vanta í þessa alvarlegu umræðu sem fáir ræða um, sem er réttur barnsins sem er verið að ræða um þegar það kemur að fósturdeyðingum.

Í þeim samræðum sem ég hef átt við manneskjur hefur umræðan um afhverju þetta eru ekki persónur snúist um stærð, þroska, umhverfi og þörf þeirra á líkama móður til að halda lífi, en ekkert af þessu hefur áhrif á gildi og vægi persónu, eða á þá staðreynd að um sé verið að ræða persónu.

Í mannréttindayfirlýsingu sameinuðupjóðanna kemur fram í 3 grein “Allir eiga rétt til lífs, frelsis og mannhelgi.” og í 5 grein “Enginn skal sæta pyndingum, grimmilegri, ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu.” og í 6 grein “Allir eiga rétt á viðurkenningu að lögum, hvar í heimi sem er.” og í 7 grein “Allir skulu jafnir fyrir lögnum og eiga rétt á jafnri vernd þeirra, án nokkurrar mismununar. Ber öllum jafn réttur til verndar gegn hvers konar mismunun, sem í bága brýtur við yfirlýsingu þessa, svo og gagnvart hvers konar áeggjan til slíkrar mismununar.”

Oft hef ég heyrt orðatiltækið “Minn líkami, mitt val” þegar það kemur að samtölum um fósturdeyðingar, en sannleikurinn er sá að ég hef ekki frelsi til að nota minn líkama hvernig sem ég vil ef það hamlar frelsi einstaklings, hvað þá ef það tekur líf hans.

Er því stærsta spurningin í öllum þessum samræðum um fósturdeyðingar þessi: Er verið að deyða mennskar persónur með sama rétt og ég að lífi og frelsi? Ég hef talað á móti fósturdeyðingum lengi, og enn í dag ekki heyrt gott svar við þessari stóru spurningu.

Í því að breyta orðarlaginu frá fóstureyðingar sem ætti fyrir mér að vera frekar fósturdeyðingar yfir í þungunarrof er verið að gera lítið úr persónunni í móðurlífi.

Ég er fyrst og fremst fylgjandi Jesú Krists, svo eiginmaður og faðir 3 barna, tvö af þeim eru fötluð. Ég veit að það er ekkert lítið mál að eiga við fötlun, þær nætur sem lítið er sofið, dagarnir og vikurnar sem er eytt uppá sjúkrahúsi og síðan tæki og tól sem þarf að læra á.

Ég skil fullvel áhrifin sem þetta hefur á geð- og líkamlega heilsu, en sem Kristinn maður þá sé ég í börnum mínum, hvort sem þau eru fötluð eða ekki, órjúfanlegt gildi í því að þau eru sköpuð í mynd skapara síns, og reyni því mitt besta að þjóna, elska og sýna fórnandi kærleika í samræmi við líf frelsara míns Jesú Krists.

Það var Elbert Hubbard sem sagði eitthvað á þessa leið: “Ef þú vilt koma í veg fyrir gagnrýni gerðu ekkert, segðu ekkert, og vertu ekkert” Ég skora á þingmenn landsins að standa vörð um þá sem enga rödd hafa, jafnvel ef það endar í gagnrýni, ekki lifa fyrir hrós múgsins, heldur fyrir eina áhorfandann sem skiptir máli, Guð þinn og álits hans.

Verjið lífið, og frekar en að leitast eftir að víkka ramman í kringum fósturdeyðingar gerið það auðveldara fyrir venjulegt fólk að ættleiða og ýtið undir menningu sem sér um þá sem fæðast í þörf fyrir aðstoð.

Styðjið mæður og foreldra í erfiðum kringumstæðum, og gerið það ekki með því að deyða þá persónu sem gæti gert erfiðar aðstæður enn erfiðari, heldur með því að hvetja fólk, stofnanir og ríki til að veita stuðning því fólki sem þarf á stuðning að halda.

Takk fyrir tíma ykkar,

Gunnar Ingi Gunnarsson, Loftstofan Baptistakirkja.

Umsögn um frumvarp til laga:

Pungunarrof - 393. mál, lagafrumvarp

149. löggjafarþing 2018–2019

Ég leyfi mér að fullyrða að flestir sem ég hef talað við, myndu vilja herða lög um fóstureyðingar og gera þær að algerum undantekningum, frekar en að gera þær enn auðveldari en áður. Ég hef fengið að heyra það í samtölum við vini, kunningja og ókunnuga sem ég hef spurt um skoðanir á þessu máli. Allir sem ég hef talað við hafa sagst vera á móti þessari breytingu og hafa áhyggjur af hvert siðgæðið stefnir. Ég vil hvetja háttvirta alþingismenn til að láta gera skoðanakönnun um málið og komast að því hversu lítill hluti almennings er sammála því að þetta sé gert auðveldara.

Ég persónulega myndi vilja sjá líf ófæddra barna njóta sömu lagaverndar og líf okkar sem fæddir eru, og að mæður þessara barna, eða aðrir, geti ekki ákveðið að eigin geðþótta að binda enda á líf þeirra. Ég hvet alþingismenn til að hugsa málið til enda. Barnið hefur sinn rétt líka, ekki bara móðirin sem vill láta eyða því.

Mér finnst líka þetta nýyrði “þungunarrof” vera augljós tilraun til að breiða yfir og fela hvað fóstureyðing raunverulega er. Það segir sitt að fólki finnst það þurfa að finna upp nýtt orð yfir verknaðinn, því fóstureyðing er of lýsandi, og segir nákvæmlega hvað gert er.

Reykjavík, 22. Janúar 2019

Magnús Ingi Sigmundsson, kennitala 1306654119

MANNRÉTTINDASKRIFSTOFA ÍSLANDS
ICELANDIC HUMAN RIGHTS CENTRE

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 22. janúar 2019.

Efni: Umsögn Mannréttindaskrifstofu Íslands um frumvarp til laga um þungunarrof, 393. mál, þskj. 521.

Mannréttindaskrifstofa Íslands (MRSÍ) fagnar framangreindu frumvarpi enda núgildandi löggjöf ekki sett með sjálfsákvörðunarrétt kvenna í huga. Fagnar skrifstofan því sérstaklega að í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að konur þurfi ekki að leita sér leyfis til að binda enda á þungun og eru þannig sjálfráða um þá ákvörðun en ekki háðar viðhorfum annarra.

Með frumvarpinu er gert ráð fyrir því að konur verði sjálfráðar um þungunarrof fram að lokum 22. viku og er það í samræmi við tillögur nefndar um endurskoðun á núverandi lögum og mat kvennasviðs Landspítalans. Í greinargerð með frumvarpinu er vísað til þess að í Kanada séu yfir 90% þungunarrofa framkvæmd fyrir lok 12. viku og aðeins 0,3% eftir lok 20. viku, þrátt fyrir víðtækar heimildir til þungunarrofs. MRSÍ telur ekkert benda til þess að á Íslandi yrði raunin önnur en í Kanada.

Í frumvarpinu eru tekin út ákvæði um að heimila þungunarrof á grundvelli fötlunar (16. gr. laga nr. 25/1975) í samræmi við sáttmála SÞ um réttindi fatlaðs fólks. Í greinargerð með frumvarpinu segir að við gerð frumvarpsins hafi verið lögð áhersla á að ákvæði þess yrðu ekki til þess fallin að ganga á réttindi og markmið samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks og að áhersla hafi verið lögð á að tryggja að frumvarpið samræmdist ákvæði 8. gr. samningsins um vitundarvakningu. Þá hafi og verið lögð rík áhersla á að orðalag sem telja verður til þess fallið að viðhalda staðalímyndum, fordómum og skaðlegum venjum sem tengjast fötluðu fólki, væri ekki að finna í nýjum lögum heldur yrði áhersla lögð á rétt kvenna til sjálfsforræðis og ákvarðanatöku um líf sitt og framtíð sem og fræðslu og ráðgjafar samhliða þeirri ákvarðanatöku á óhlutdrægan hátt með virðingu fyrir mannréttindum og mannlegri reisn að leiðarljósi.

MANNRÉTTINDASKRIFSTOFA ÍSLANDS
ICELANDIC HUMAN RIGHTS CENTRE

Í greinargerðinni segir einnig:

„Eftirlitsnefnd samningsins hefur gert athugasemdir við löggjöf í ríkjum þar sem heimildir til þungunarrofs byggjast á fötlun fóstursins og hafa lagt til, meðal annars í skýrslu um Austurríki og Spán, að ríkin afnemi allan greinarmun sem gerður er á fósturum í tengslum við heimildir til þungunarrofs. Slikur greinarmunur er gerður í lögum nr. 25/1975 og er með frumvarpi þessu lagt til að hann verði afnuminn. Lagt er til að einungis verði gerður greinarmunur varðandi fóstur sem telst ekki lífvænlegt til frambúðar. Með lífvænleika til frambúðar í þessu samhengi er átt við að fóstur muni annaðhvort deyja í móðurkviði fyrir lok meðgöngu eða stuttu eftir fæðingu.“

MRSÍ tekur undir framangreind sjónarmið og fagnar þeirri ætlan að nema ákvæði hliðstætt núgildandi 16. gr. laga nr. 25/1975 úr nýrri löggjöf um þungunarrof.

Virðingarfyllt,

f.h. Mannréttindaskrifstofu Íslands

Margrét Steinarsdóttir, framkvæmdastjóri

Alþingi - nefndasvið

Efni:

***Umsögn mannréttindaskrifstofu um frumvarp
til laga um þungunarrof 149. löggjafarþing
2018-2019, þingskjal 521 — 393. mál***

Mannréttindaskrifstofa Reykjavíkurborgar styður frumvarp til laga um þungunarrof og telur mikilvægt að breyta hugtakanotkun, eins og gert er í frumvarpinu, þar sem hugtakið föstureyðing er gildishlaðið eins og fjallað er um í greinargerð frumvarpsins.

Sjálfsákvörðunarréttur kvenna er grundvallarmannréttindi og því rökrétt breyting að þess sé ekki krafist, skv. frumvarpinu, að utanaðkomandi aðilar þurfi að samþykkja þungunarrof.

Mannréttindaskrifstofa leggur til að í stað þess að vísa einvörðungu til kvenna, eins og gert er í frumvarpinu, sé notað kona/þungaður einstaklingur þar sem í samfélaginu eru einstaklingar með æxlunarfæri kvenna sem ekki upplifa sig sem konur.

Það er einnig mjög stórt framfaraskref að fella á brott setningar þess efnis að vansköpun, erfðagallar eða sköddun fösturs séu forsendur þess að þungunarrof sé heimilt eftir 16. viku eins og er í núgildandi lögum. Að fötlun sé tiltekin sem ástæða þungunarrofs lýsir fordómum í garð fatlaðs fólks.

4. grein

Hér er gefin heimild til að rjúfa þungun til loka 22. viku þó einnig sé tilgreint að þungunarrof skuli ætíð framkvæma eins fljótt og auðið er og helst fyrir lok 12. viku þungunar. Þessi heimild er mikilvæg fyrir jaðarsetta einstaklinga sem kunna að búa við slæmar aðstæður og hafa skerta getu til að meta ástand sitt tímanlega þegar um þungun er að ræða. Þetta er fámennur hópur en þessi heimild er engu að síður mikilvæg fyrir hann.

8. grein

Í greininni kemur fram að öll fræðsla og ráðgjöf í tengslum við þungunarrof skuli veitt á óhlutdrægan hátt og byggjast á gagnreyndri þekkingu með virðingu fyrir mannréttindum og með mannlega reisn að leiðarljósi.

Þetta vekur upp spurningar þess efnis hvernig skuli bregðast við ef það er vitað t.d. að ákveðnir læknar eru alfarið á móti þungunarrofi.

Í greininni segir að að kona skuli eiga kost á stuðningsviðtali bæði fyrir og eftir þungunarrof. Lagt er til að þessu sé breytt á þann veg að kona/einstaklingur með æxlunarfæri kvenna ásamt maka eða einstaklingi sem hún kys að hafa með sér eigi kost á stuðningsviðtali bæði fyrir og eftir þungunarrof.

9. grein

Þungunarrof er skv. greininni einungis gjaldfrjálst fyrir konur sem eru sjúkratryggðar samkvæmt lögum um sjúkratryggingar. Þetta útilokar t.d. konur í leit að alþjóðlegri vernd sem

eru jaðarsettur og viðkvæmur hópur. Þær hafa oft orðið fyrir kynferðisofbeldi annað hvort á flóttanum eða í stríðsátökum og orðið þungaðar fyrir vikið. Það er óþarfi að fjölyrða um fjárhagslega stöðu þessara kvenna. Mannréttindaskrifstofan leggur til að þær njóti sama réttar til gjaldfriðs þungunarrofs og sjúkratryggðar konur.

Virðingarfyllst

Halldóra Gunnarsdóttir
Valgerður Jónsdóttir

Fóstureyðingar í nafni kvenfrelsis eru öfugmæli

Athugasemd við 393. mál á 149. Löggjafarþingi: þungunarrof

24/01/2019

Marie Jannie Madeleine Legatelois

Móðir Theresa sagði þegar hún tók við friðarverðlaunum Nóbels að ekkert leiði til eins mikils stríðsástands fóstureyðing, því hvar eru mörkin ef móðir má drepa sitt eigið barn?

Ég er 29 ára sjálfstæð kona, MSc. , fjögurta barna móðir og vil að borin sé virðing fyrir öllum börnum.

Ég veit að ég mun ekki afla mér vinsælda með því að skrifa þessa grein en ég finn mig knúna til þess vegna skorts á vísindalegum staðreyndum í umræðu um fóstureyðingar síðustu ár (rannsóknir og opinber tölfræði er aftast í greininni). Nauðsynleg forsenda þess að bæta samfélagið er að ræða öll mál opinskátt, virða ólíkar skoðanir, velta þeim fyrir sér fordómalaust og leyfa sér að efast um sínar eigin. Árásir á fólk vegna skoðana þess er kúgun af sama meiði og myrkustu kaflar mannkynssögunnar.

Virðingarleysi gagnvart lífsverndarsinum

Fóstureyðingar eru eitt viðkvæmasta umræðuefnið í samfélaginu. Það þarf hugrekki til að tjá efasemdir sínar og mæta þeim hriðarbyl haturs sem bíður okkar lífsverndarsinna. Þetta var greinilegt þegar Ívar Halldórsson birti [sína grein](#).

Er fólk orðið svo siðblint að það vilji útskúfa þeim sem vilja bjarga sak- og varnarlausum mannlífum? Er rökhusunin sjálf í útrýmingarhættu vegna svokallaðs pólitíks rétttrúnaðar? Ég ætla að láta á það reyna með því að sýna hvernig fóstureyðingar eru skaðlegar fyrir konur, ekki er nægilega mikið gert til að koma í veg fyrir þær og að vísindalegar staðreyndir styðja við málflutning lífsverndarsinna.

Þegar það má ekki gagnrýna hluti í stefnu samfélagsins þrífst vanþekking og hugsanaprældómur stórra hópa af fólki, en sú þjáning sem stefnan veldur heldur óskoruð áfram. Nú eru skattar innheimtir með valdi til þess m.a. að greiða að fullu fyrir fóstureyðingar. Þannig búum við við gerræði fóstureyðingarstefnunnar en ekkert er gert til að takast á við orsakir fóstureyðinga. Þessi stefna dregur verulega úr hamingju, réttindum og öryggi kvenna. Bann við fóstureyðingum er samt ekki besta lausnin, heldur þarf að sjá til þess að fóstureyðingar verði óþarfar.

Vanþekking á því hvað fóstureyðing er

Vísindin eru einróma um það að nýtt mennskt líf hefjist við getnað. Þegar Landsspítalinn gefur út bækling með upplýsingum sem benda til annars, er hann að ljúga að fólki. Það er erfiðara að segja hvenær meðvitund myndast, en þótt manneskja sé í ekki með meðvitund í venjulegum skilningi má ekki gera það sem okkur dettur í hug við hana. Fóstur byrjar að búa til taugavef um 16 dögum eftir frjóvgun, vísir að heila er tilbúinn við 7 vikur og nokkrum dögum síðar getur það hreyft sig. Stóra

spurningin sem sennilega verður ekki svarað í bráð er hvort meðvitund verður til á þessum tíma, síðar eða jafnvel fyrr. Lausnin er að beita svokallaðri varúðarreglu. Hún á alltaf við þegar tekin er ákvörðun byggð á takmörkuðum upplýsingum, t.d. um hvort byggja eigi stíflu, dæma grunaðan glæpamann eða hvort við ætlum að fara yfir götu og segir að við gerum ráð fyrir að þær breytur sem við þekkjum ekki séu okkur í óhag. Þ.e. að umhverfisáhrif geti verið slæm, maður sé saklaus uns sekt er sönnuð, lítum til beggja átta áður en við göngum yfir og leyfum fóstrinu að njóta vafans.

Líffræðilega er fóstur EKKI líkami móðurinnar. Það er með sitt eigið genamengi, þroskast sjálfstætt og sendir móðurinni efni sem láta líkama hennar vita að hún eigi að hlúa að fóstrinu. Naflastrengurinn og hluti af fylgjunni eru gerð úr frumum þess. Vissulega þarf það á móðurinni að halda, alveg eins börn og reyndar flestir í samfélaginu þurfa á öðrum einstaklingum að halda. Ef barn er tekið úr móður kallar líkaminn á það og vill næra það og elska. Mjólkurframleiðsla getur farið af stað jafnvel þótt konan sé aðeins komin fjórar vikur á leið.

Fylgjendur fóstureyðinga viðurkenna nú flestir að um sé að ræða „morð“, sem þeim finnst þó ásættanlegt. Nærtækara er kannski að kalla fóstureyðingu dauðadóm, en það er ómögulegt að finna svo óréttláta dóma í sögu mannkyns. Fóstureyðingar grafa undan svokölluðum mannréttindum og leiða, eins og Móðir Theresa sagði, til eyðileggingar og stríðs. Sem dæmi þá er víða verið að hvetja til aukins líknardráps, jafnvel á börnum, og fólki er neitað um heilbrigðisþjónustu vegna þess að það ku vera of dýrt að halda því á lífi.

Á Íslandi eru fóstureyðingar löglegar að 16. viku meðgöngu, og allt upp að fæðingu ef fæðingargallar eru uppgötvaðir. Réttlætingin virðist vera sú að fyrir 16. viku skynji fóstur ekki sársauka og að fatlað fólk sé í raun ekki manneskjur. En ef nú á að lengja frestinn til 22 vikna, stenst þessi réttlæting ekki lengur því fóstur finnur sársauki a.m.k. frá 20. viku, sennilega 16. viku eða fyrr. Í öllu falli er réttlæting á því að drepa manneskju af því hún finnur ekki sársauka er ekki til í neinu öðru samhengi. Hefur einhver áhuga á því að láta hluta sig í sundur þótt hann fái deyfingu?

Það eru til hræðileg myndbönd sem sýna fóstur flýja undan skurðtólum fóstureyðingartækisins en það eru fáir sem vita hvað gerist í þessari aðgerð. Meira að segja konum sem fara og láta eyða fóstri er að mestu hlíft við þessum upplýsingum þótt það sé lögbundið að fræða þær. Stundum er notuð saltlausn sem brennir fóstrið og sprengir frumurnar, svo hin sívinsæla leghálsvíkkun og legttæming með töng og sozi, banvæn sprauta, legttæming með sozi, sundurlimun (einn og einn útlímur tekinn af og út í þeirri röð sem lækinnirinn nær í þá), höfuðkúpumölvun og hálf-fæðingar dráp (þótt það sé ólöglegt). Myndi það ekki fækka fóstureyðingum ef fólk vissi meira um hvað á sér stað?

Þetta er ekki einu sinni það versta því oft lifir fóstur aðgerðina af (10% fóstureyðinga við 23 vikur), en er skilið eftir til að deyja þar sem það berst fyrir lífi sínu (t.d. á stáldiski eða í vaski) eða það er kæft, barið eða sprautað með eitri. Þetta er vissulega mannréttindabrot, en það er ekkert gert í því vegna þess að það myndi vekja upp ýmsar réttmætar spurningar um fóstureyðingar, sérstaklega þær sem eru framkvæmdar eftir 20 vikur.

Hægt er að leysa þau vandamál sem leiða til fóstureyðinga

Konur fara þessa leið vegna fjárhags (73%); vinnu, náms eða umönnunar (74%); sambandsslita/erfiðleika (48%). Þá nefna 13% áhyggjur af eigin heilsu, 12% af heilsu barnsins, 32%

telja sig ekki tilbúna og 20% telja þrýsting frá fjölskyldu hafa haft áhrif á ákvörðun þeirra að fara í fóstureyðingu.

Margar leiðir eru þekktar til að taka á þessum ástæðum í gegn um forvarnarstarf, fræðslu, opinbera stefnumótun og stuðning, en hvers vegna er svona lítið gert til að taka á rótum vandans? Íslensk lög leyfa aðeins fóstureyðingu ef miklar og brýnar ástæður eru fyrir hendi, en framkvæmd laganna er þannig að konur geta farið í þessa aðgerð nánast óafskiptar, sem varagetnaðarvörn.

Fóstureyðingarsinnar hafa miklar áhyggjur af konum sem er nauðgað og vilja losa sig undan því að bera barn ódæðismannsins. Þá þarf í fyrsta lagi að taka fram að slík tilfelli eru mjög sjaldgæf, ca. 0,5% af fóstureyðingum. Það er skiljanlega erfitt fyrir konur að ganga með slíkt barn, en það breytir því ekki að barnið er saklaust af gjörðum föðurins og að það er slæmt fyrir móðurina sjálfa að nota þetta inngrip sem mun aldrei lækna sárin sem hann olli. Konur í þessari stöðu eiga skilið enn meiri stuðning við þá hetjudáð að bera barnið, jafnvel þótt þær gefi það til ættleiðingar.

Eina skiptið sem fóstureyðing er skynsamleg fyrir samfélagið (eða einstaklingana) er þegar meðgangan mun leiða til dauða móður og barns, t.d. eins og flest utanlegsfóstur (sem er líka hægt að gera meira til að koma í veg fyrir).

Þekkingarskortur er stærsta orsök

Ungt fólk fær mjög takmarkaða fræðslu um foreldrahlutverkið, meðgöngu, erfðasjúkdóma, fæðingu, fósturþroska, fóstureyðingar, getnaðarvarnir og siðfræði kynlífs. Samkvæmt lögum eiga öll skólastig að sinna kynfræðslu og kenna siðfræði eðlilegs kynlífs, en kennslan er engin eða nánast engin. Eftirsjá er óhjákvæmileg ef maður tekur ákvarðanir byggðar á ranghugmyndum, og margir uppgötva sannleikann of seint.

Foreldrar eru of uppteknir til að fræða börnin sín um þetta, vita kannski lítið sjálfir og finnst óþægilegt að gera það. Fólk á svo fá börn núna og sér sem minnst um þau sjálf. Í poppmenningunni er allt á kafi í efni sem býr til einhverja hræðilega mynd af því að eiga og ala upp börn. Svo er kynlíf selt þannig að þú sért ekki „in“ ef þú ert ekki byrjuð að stunda það OG þú megir gera það eins mikið og þú vilt án þess að eignast börn. Engin getnaðarvörn er 100% örugg eða laus við aukaverkanir og það þarf ekki að vera flokkið að ala upp börn.

Áhrif fóstureyðinga á móður eru vísindalega sönnuð

Vissir þú að líkur á fósturmissi eða fyrirburafæðingu í næstu meðgöngu aukast um 15 til 750 prósentustig eftir fóstureyðingu (gríðarlega auknar líkur ef kona er með stuttan legháls)? Veistu hversu margar konur finna til sársauka (allt að 90%), fá áfallastreituröskun (81%, þar af 10% vegna aðgerðarinnar), sýkingar (5 til 12%), alvarlega innvortis blæðingu (1%), þurfa aðra aðgerð því fóstureyðingin var ófullkomin (0,16 til 8%), skurð í gegnum leg eða líffæri (0,8 til 1,98%), ófrjósemi (0,1%) eða fremja sjálfsmorð (92% aukin hættu)?

Eftir fóstureyðingu slitnar upp úr 40 til 75% sambanda...heldurðu að ást og morð eigi samleið?

Þú hefur kannski þá hugmynd (ef þú hefur ekki reynslu) að fæðing sé bara viðbjóður og sársauki og í kjölfarið verði þú og barnsfaðirinn ekkert nema þrælur barnsins en fóstureyðing sé auðvelda (skemmtilega) leiðin. Þetta er órafjarri sannleikanum. Áhætta og sársauki við fæðingu eru oft minni

en við fóstureyðingu. Þessi aðgerð brýst framhjá eðlilegri virkni líkamans og undirbúningi fyrir fæðingu (eða náttúrulegan fósturmissi). Því ætti að vera augljóst að hún veldur oft meiri andlegum og líkamlegum skaða.

Hvers vegna er líka nánast undanteknilaust þrýst á mæður að setja af stað fæðingu þegar fóstur er greint ólífvænlegt? Það kemur fyrir að greining sé röng og stundum gerast læknisfræðileg kraftaverk.

Það virðist vera uppi þöggun um það að margar konur sjái eftir þessari ákvörðun og séu oft í mörg ár að takast á við sársaukann sem fylgir í kjölfarið. Það er engin kvenréttindabarátta sem stuðlar að hamingju kvenna að berjast fyrir auknu aðgengi að þessari aðgerð, með sem stýstum umhugsunartíma, byggðum á villandi upplýsingum. Ef þú vilt konum fyrir bestu áttu að berjast af alvöru gegn ástæðum fóstureyðinga. Heldurðu virkilega að það sé betra að kona fari í fóstureyðingu en sjái svo eftir því heldur en að hún eigi barn í óvissu? Hefur annars nokkur móðir óskað þess að hafa drepíð barnið sitt eftir að það er komið í heiminn? Sá sem bjargar mannlífi er í raun að bjarga öllum heiminum (fyrir þann einstakling).

Svo er barnauppeldi allt annað en þrældómur því það er gríðarlega gefandi hlutverk og eykur hamingju kvenna. Hvers vegna fjármagnar ríkið fóstureyðingu að fullu, en ekki barnsburð, ef það á að vernda þegnana? Er þetta ekki ósanngjarnt og sýnir ákvarðanatöku kvenna?

Mannréttindabrot í skugga „rétthugsunar“

Það er alltaf talað um rétt móðurinnar yfir sínum líkama. Þegar hún nýtti þennan rétt til að stunda kynlíf myndaðist ábyrgð á móti gagnvart þeim möguleikum að smitast af kynsjúkdómi eða verða ólétt, og eins og áður kom fram er fóstur ekki hennar líkami. En hvað um réttindi föðursins, lifandi og komandi systkina (það er þekkt að fóstureyðing getur haft veruleg sálræn áhrif á börn) og annarra fjölskyldumeðlima? Eins og lögin eru er lítið mál fyrir konur að leyna þessu.

Við „fögnum fjölbreytileikanum“ t.d. með því að segja að fatlaðir eigi skilið að lifa eins lífi og við hin. Samt sér enginn mótsögnina í því að standa að þjóðarmorði á Downsfólki (100% greindra voru drepin í móðurkviði árin 2007-2012)? Þetta fullkomnunarkölt, sem lifir m.a. í mennta- og heilbrigðiskerfinu, má kalla glæpsamlegt en er virkilega siðlaust.

Lífið snýst ekki um einhverja staðlaða fullkomnun (hver hennar þennan staðal?). Fólk sem gengur í gegn um hræðilega erfiðleika á oft miklar hamingjustundir, brosir og gerir undursamlega hluti á meðan sumir sem eiga „allt til alls“ eru bara fúlir og spilla fyrir öðrum.

Milljónir manna eiga í erfiðleikum með að geta eða ættleiða barn. Háværir hópar líta á það sem réttindi sín að fá aðgang að legi staðgöngumóður og/eða að ríkið borgi tæknifrjóvgun. Væri ekki betra fyrir alla að stuðla að og auglýsa betur ættleiðingu sem kost í stað fóstureyðingar?

Hluti af samfélagskerfi sem er þvingað upp á okkur

Fóstureyðingar eru að mestu leyti vegna félagskerfisins sem segir okkur að læra fyrst, komast svo á vinnumarkað og loks eignast börn sem við látum ríkið ala upp. Afleiðingin er að aldur mæðra fer hækkandi, þær eru þvingaðar sífellt meira á vinnumarkað og þær verða að fara fóstureyðingu ef tímasetningin er ekki fullkomin (annars værirðu að „eyðileggja“ lífið þitt. Sjá t.d. [þessi grein](#)). Beinir

afleiðingar eru erfiðleikar við að geta börn (er þetta ekki einhver hringavitleysa?...vissirðu að frjósemi kvenna minnkar hratt frá 21 árs?), lífstíllssjúkdómar og óhamingja kvenna.

Af hverju skilja femínistar það ekki að með því að berjast fyrir þessum svokallaða rétti til að vera kynlífsleikföng karla, eyða fósturum ef illa fer og gerast launaþrælar séu þær að vinna gegn sjálfum sér?

Er þetta það sem við viljum?

Við ættum alltaf að spyrja okkur hvort það sé virkilega í lagi með hlutina eins og þeir eru. Þetta samfélag leyfir nánast engin mistök eða frávik foreldra í sínu hlutverki, en litið er á ófædd ungbörn sem frumuklessur eða sníkjudýr í móðurinni. Dráp á viðkvæmustu manneskjunum er hýllt sem réttindi og ekkert er gert til að leysa vandann.

Margir fremstu hugsuðir mannkyns hafa haft það á orði að best sé að dæma menningarstig þjóða á því hvernig þær koma fram við sína við veikustu meðlimi. Það er því erfitt að halda því fram að við séum á hærra plani en hin ýmsu dauðakölt sögunnar.

Heimildir

[The paradox of declining female happiness](#)

[Depression associated with abortion and childbirth: a long-term analysis of the NLSY cohort](#)

[Does induced abortion account for racial disparity in preterm births, and violate the Nuremberg code?](#)

[Research on abortion and preterm birth](#)

[Abortion and mental health: quantitative synthesis and analysis of research published 1995–2009](#)

[Randomised treatment trial of bacterial vaginosis to prevent post-abortion complication](#)

[A randomised comparison of strategies for reducing infective complications of induced abortion](#)

[Management of side effects and complications in medical abortion](#)

[Short communication: Termination of pregnancy for fetal anomaly: a population-based study 1995 to 2004](#)

[Uterine perforation during elective first trimester abortions: a 13 year review](#)

[The frequency and management of uterine perforations during first-trimester abortions](#)

[Landspítali/fósturevðingar](#)

[Reasons U.S. Women Have Abortions: Quantitative and Qualitative Perspectives](#)

[Improving technologies to reduce abortion-related morbidity and mortality](#)

[Happiness and Childbearing Across Europe](#)

[Suicides after pregnancy in Finland, 1987-94: register linkage study](#)

[Adverse Psychological Reactions: A Fact Sheet](#)

[Women's Health After Abortion](#)

[Men and Abortion: A Review of Empirical Reports Concerning the Impact of Abortion on Men](#)

[Termination rates after prenatal diagnosis of Down syndrome, spina bifida, anencephaly, and Turner and Klinefelter syndromes: a systematic literature review](#)

[Risk factors for ectopic pregnancy: a meta-analysis](#)

[Risk Factors for Ectopic Pregnancy: A Comprehensive Analysis Based on a Large Case-Control, Population-based Study in France](#)

[The biological and philosophical definitions of life](#)

[Spirituality at the beginning of life](#)

[ECLJ-Council of Europe presentation of the petition against neonatal infanticide](#)

[Transvaginal ultrasonic assessment of the early fetal brain](#)

[Pain assessment in fetus and infants](#)

[Lög um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fósturevðingar og ófrjósemisaðgerðir](#)

[Þetta er stelpan sem mér var sagt að eyða: Hvað ef fleira myndi sjást í sónar?](#)

Reykjavík, 09.01.2019.

Vegna frumvarps um þungunarrof, 393.mál.

Ég heiti María Jónsdóttir og er þroskaþjálfari og með MA-gráðu í fötlunarfræði. Ég er einnig fædd með klofinn hrygg, eða hrygggrauf eins og sumir kalla það í dag. Sú fötlun greinist yfirleitt í 20.vikna sónar.

Þegar ég fæddist árið 1978 þá sást þetta ekki í ómskoðun á meðgöngu. Þegar kom í ljós að ég væri með klofinn hrygg, þá var foreldrum mínum sagt að ég myndi aldrei geta gengið eða verið sjálfbjarga og að ég myndi ekki verða langlíf. Ég geng með spelkur upp að hnám og hef alltaf gert.

Fyrir um 20 árum frétti ég fyrst af því að hægt væri að greina klofinn hrygg í 20.vikna sónar. Það var áfall að heyra að flestum föstrum með þessa fötlun væri eytt eftir greiningu. Mér hefur eftir þetta fundist ég þurfa að réttlæta tilverurétt minn. Skilaboðin sem við fáum eru að líf okkar séu ekki þess virði að því sé lifað og við séum betur komin dáln. Ég útskrifaðist sem þroskaþjálfari frá KHÍ árið 2004 og BA-verkefni mitt voru lífssögur þriggja einstaklinga sem fæddust með klofinn hrygg. Við vinnslu þess fékk ég þær upplýsingar frá Greiningar-og ráðgjafarstöð ríkisins að yngsta barnið sem fæddist með klofinn hrygg væri fætt árið 1998. Á sama tíma fékk ég þær upplýsingar frá Kvennadeild Landspítala að sex föstur greindust bara í Reykjavík á árunum 2000-2003. Þegar ég spurði yfirlækni á Kvennadeild um þá fræðslu sem verðandi foreldrar fengju var mér sagt að það væri engin stöðluð fræðsla heldur færi það eftir því hvað verðandi foreldrar vildu vita. Ég hef í kjölfarið velt því fyrir mér hvernig verðandi foreldrar eigi að vita um hvað þeir eigi að spyrja ef þeir hafa aldrei heyrt á þessa fötlun minnst.

Þegar ég fór í meistaranám í fötlunarfræði ákvað ég að byggja ofan á verkefnið með því að gera eigindlega rannsókn um sama efni. Ég útskrifaðist haustið 2017 og ritgerðin ber heitið “Ég hefði ekki viljað missa af því að fæðast” - Reynsla fólks sem er fætt með hrygggrauf/klofinn hrygg. Nafn ritgerðarinnar er tilvitnun í einn þátttakanda en ég tel að allir sem ég ræddi við hefðu getað sagt það sama. Markmið rannsóknarinnar var að afla þekkingar og öðlast skilning á upplifun og reynslu fólks sem fæddist með hrygggrauf/klofinn hrygg, á lífi sínu og aðstæðum, út frá þeirra eigin sjónarhorni.

Við erum um 50 talsins sem erum fædd með þessa fötlun á síðustu 50 árum á Íslandi. Við gerð MA-rannsóknarinnar ræddi ég við 7 fullorðna einstaklinga með fötlunina og gaf einnig dæmi úr eigin lífi svo það er orðið frekar hátt hlutfall af heildarhópnum, þessum tæplega 50. Af þessum sjö, sem ég ræddi við, gengu allir í almennan grunnskóla, allir nema einn hófu nám í framhaldsskóla og þrír höfðu hafið nám í háskóla. Allir voru fluttir að heiman, fimm voru í sambúð og þrír áttu börn.

Ég ræddi einnig við nokkrar mæður barna sem fæddust með þessa fötlun, konur sem fengu greininguna á meðgöngu en nokkur börn hafa fæðst á Íslandi með klofinn hrygg á síðustu árum. Ein móðirin sagði mér að þau, verðandi foreldrarnir, voru spurð á meðgöngunni hvort þau ættu heima í aðgengilegu húsnæði fyrir hjólastóla, en barnið þeirra þarf ekki að nota hjólastól. Önnur móðir talaði um að hún hafði haft frest fram á 22.viku til að fara í fóstureyðingu en svo þegar hún var á fæðingardeildinni var önnur kona að fæða fyrirbura á 24.viku og allt var reynt til að reyna að bjarga því barni. Það er einmitt það sem mér finnst oft gleymast, að það gerist ýmislegt í fæðingunni sjálfri og í lífinu. Þó svo að einhverjum örfáum fötlunum sé “útrýmt” á meðgöngu, þá er svo margt sem greinist ekki á meðgöngu og ýmis veikindi og slys sem fólk getur lent í á ævinni þannig að við verðum aldrei öll eins, öll ófötluð.

Fyrir mér, og mörgum öðrum með sömu fötlun, þá er klofinn hryggur ekki ástæða til þess að bjóða fóstureyðingu. Frekar þarf að tryggja það að verðandi foreldrar fái réttar upplýsingar og fræðslu og standi til boða að tala við aðra foreldra sem hafa staðið í sömu sporum, sem og einstaklinga með fötlunina. Þetta fannst þátttakendum í meistararannsókn minni einnig mikilvægt. Þeir vildu koma því á framfæri að það að fæðast með klofinn hrygg væri ekki eins slæmt og margir halda.

Ýmislegt bendir til þess að verðandi foreldrar fái ekki réttar upplýsingar, t.d. birtist viðtal við foreldra drengs með klofinn hrygg í Vikunni þar sem kemur fram að þeim var sagt að barnið yrði bæði þroskahamlað og í hjólastól. Staðreyndin er sú að skerðingin getur lýst sér á mjög fjölbreyttan hátt á milli einstaklinga og ekki er hægt að segja til um það á meðgöngu hvernig áhrifin munu verða. Sumir eru með það væga skerðingu að þeir þurfa ekki að nota nein hjálpartæki og yfir í að vera alvarlegri skerðing. Í rannsókn minni fjalla ég um niðurstöður erlendra rannsókna um fötlunina. Ég fann grein þar sem tveir læknar, Bruner og Tulipan (2004) segja að rannsóknir bendi til þess að heilbrigðisstarfsfólk gefi misvísandi upplýsingar og dragi

upp dökka mynd af ástandi barnsins, segi að barnið muni verða þroskahamlað, muni aldrei geta gengið og verði með þvag- og hægðavandamál, þrátt fyrir að nýlegar rannsóknir sýni mikla breidd í getu einstaklinga með fötlunina. Þeir ítreka mikilvægi þess að heilbrigðisstarfsfólk láti ekki eigin þekkingarskort magna ótta verðandi foreldra um barnið sem er í vændum.

Í tvígang hefur yfirlæknir fæðingarþjónustu Landspítala nefnt klofinn hrygg í fréttum, þegar rætt er um þetta frumvarp, sem ástæðu til að framlengja tímann fyrir fóstureyðingu frá 18.viku og fram á 22.viku þar sem fötlunin greinist í 20.vikna sónar. Þetta lýsir að mínu mati fordómum og ýtir undir fordóma hjá öðrum gagnvart fólki með þessa fötlun.

Ég hvet ykkur til að lesa ritgerðina mína á vefslóðinni <https://skemman.is/handle/1946/29074>

Einnig get ég komið með útprentað eintak til ykkar ef áhugi er fyrir því.

Virðingarfyllst,

María Jónsdóttir, kt.190878- 3419.

Netfang mariajons@hotmail.com

Umsögn um frumvarp til laga:
Pungunarrof - 393. mál, lagafrumvarp 149. löggjafarþing 2018–2019

Lesið þetta vel og SKOÐIÐ MYNDBÖNDIN, einkum um 22 vikna fóstur og 2. trimester fóstureyðingu þar sem slíku BARNI ER EYTT. Einnig síðuna um reynslusögur kvenna eftir fóstureyðingu.

Ég er menntuð hjúkrunarfræðingur hef kynnt mér vel fóstureyðingar og afleiðingar þeirra og er vel inni í þeim málum. Bið ykkur um að sýna þá lágmarksvirðingu að lesa þessa umsögn allt til enda og hugleiða hana vel!

Nýja fóstureyðingalöggjöfin sem á eftir að fara gegnum þingið gerir ráð fyrir að leyft verði að eyða fóstri til 22 vikna. Íslenska fóstureyðingalöggjöfin sem er í gildi nú er í raun mjög ströng og gerir ekki ráð fyrir að leyft sé að eyða fóstri nema við sérlega erfiðar aðstæður hjá foreldrum eða mikla vansköpun til 12 vikna. Lög eru því þegar þverbrotin á hverjum virkum degi á sjúkrahúsum um land allt og hefur verið til allra þessara ára. Hef sjálf farið á Kvennadeild Lsp og tekið viðtal við félagsráðgjafa þar en tvær undirskriftir þarf til að fóstureyðing fari fram eins og staðan er í dag, eins lækni og eins félagsráðgjafa. Takið eftir að EKKI þarf undirskrift föður barnsins, ER BARNIÐ EINGETIÐ? Faðirinn hefur ekkert um málið að segja! Kallað hefur verið eftir aðstoð lögreglu á Kvennadeild Lsp vegna örvæntingarfullra feðra sem hafa mætt á staðinn til að reyna að bjarga barninu sínu frá lífláti en án árangurs.

Sjá 22 vikna fóstur i móðurkviði: https://www.youtube.com/watch?v=RNG_JLWPepA

Nýtt líf verður til við getnað þar sem tvö DNA renna saman í eitt, það eru raunvísindi og staðfest af vísindamönnum. Reynið að byrja á því að sætta ykkur við þá staðreynd, þetta er skilgreining vísindanna um það hvernig nýtt líf hefst! Hjarta fósturs byrjar að slá nálægt þremur vikum. Fóstur er fullskapað 12 vikna og athugið að við 9 vikna bregst fóstur við áreiti sem segir að taugakerfi þess er orðið nógu þroskað til að skynja snertingu þá strax, hvað þá fram að 22 vikna! Þá er sársukinn orðinn geigvænlegur, þegar barnið er bútað í sundur, hendur og fætur eru klipptar af og höfuðkúpan klesst saman að lokum. Verði nýja frumvarpið að lögum er brotið blað í fóstureyðingum hér. Íslenskir læknar kunna ekki að eyða fóstri á þessum aldri og þurfa því að fá hingað erlenda "sérfræðinga" til að kenna þeim verknaðinn!

Ég hef lesið margar vísindalegar rannsóknir unnar skv. fullkomnum tilætluðum stöðlum um afleiðingar fóstureyðinga. Afleiðingar fóstureyðinga eru skelfilegar. Um þriðjungur kvenna verða alvarlega þunglyndar, sumar fremja sjálfsvíg, þriðjungur verða meðal þunglyndar og síðasti hlutinn vægt þunglyndar. Það má segja að það heyri til undantekninga ef kona sleppur við afleiðingar fóstureyðingar. Aukning er á notkun alkóhóls, lyfja, aukning er á skilnuðum þar sem áhrifin eru ekki bara á konuna heldur föðurinn og alla fjölskylduna, eins ömmur og afa. Langflestar konur ná sér aldrei og sjá alltaf eftir fóstureyðingunni. Hjá mörgum þeirra er þetta kvöl upp á hvern dag allt lífið. Þær konur sem líður verst eru þær

sem eru þvingaðar í eyðinguna eða fara í hana gagnvart eigin sannfæringu. Það er einfaldlega ekki í eðli móður að drepa sitt eigið barn! Ungar stúlkur fá oft áfall þegar þær eldast og þroskast þegar þær seinna meir gera sér grein fyrir hvað þær gerðu. Líkamlega eiga sumar konur erfiðara með að ganga með barn á eftir. Vil benda ykkur á íslensk samtök sem heita <http://valkostir.is/> en ég er í stjórn þeirra samtaka en þar getið þið lesið nánar um afleiðingar fóstureyðinga <http://valkostir.is/fostureyding/salraenir-ahaettuthaettir>

Þess má geta að skv. viðtali mínu við Kvennadeild Lsp eru upplýsingarnar sem konur fá sama og engar um eftirköst fóstureyðinga. Einn eldgamall bæklingur var til staðar þar og kom þar fram á einum stað að það gæti m. a. haft góð áhrif á konu að fara í fóstureyðingu??!

Félagsráðgjafar geta ekki frætt nægilega um þennan þátt, þar sem þeir eru ekki heilbrigðismenntaðir. Allar konur fá fóstureyðingu nú þegar, þurfa ekki neina sérstaka ástæðu til. Eftir viðtalið var ég vægast sagt sjokkeruð. Konur kvarta sáran eftir á að hafa ekki verið upplýstar meir en svo, að þær væru að fara í tanntöku. Hvað þá nú þegar ætlunin er að hækka mörkin upp að viku 22? Hver ætlar að segja þessum konum að þær verði þunglyndar allt lífið. Hið opinbera er skyldugt að fræða konur um afleiðingar fóstureyðingar en þar hefur hið opinbera algerlega brugðist skyldu sinni. Hvað ætlið þið að gera í því? Hið opinbera er skyldugt að sinna þessari upplýsingarskyldu!!

Afleiðingar fóstureyðinga eru alltaf slæmar en í mörgum tilfellum versna þær eftir því sem konan er gengin lengra. Ég spyr: HVER ÆTLAR AÐ TAKA AÐ SÉR ÞETTA HLUTVERK að upplýsa konuna um líðan hennar eftir að barnið hennar hefur verið bútað í sundur??

Það er ljóst að fóstur finnur fyrir áreiti frá 9 vikna skv. rannsóknum og hvað þá þegar lengra er komið. Skoðið myndböndin og sjáið fyrir ykkur staðreyndirnar og þá miklu blóðskuld sem færa á yfir landið okkar með nýju frumvarpi verði það samþykkt. Stúlkur frá 16 ára aldri geta farið í fóstureyðingu án vitundar foreldra. Haldið þið virkilega að stúlka á þeim aldri hafi þroska í að ákveða slíkt?? Í frumvarpi um ný fóstureyðingarlög er gert ráð fyrir eftirfarandi: "Fóstureyðing verði heimil fram að lokum 22. viku þungunar eða þar til fóstur telst hafa náð „lífvenlegum þroska.“ Ennfremur er lagt til að felld verði niður að greinargerð tveggja fagaðila þurfi til heldur verði aðeins byggt á mati þess læknis sem framkvæmir aðgerðina". Aftur er mér spurn..er barnið EINGETIÐ? faðirinn hefur EKKERT um málið að segja en þegar barn er fætt á hann að bera alla ábyrgð? Ekkert ósamræmi þarna??

Einnig: Ef barn fæðist 22 vikna og er myrt fær viðkomandi dóm fyrir mannsmorð, ef barnið er hins vegar á þeim stað þar sem legveggur og húð aðskilur það frá umhverfinu má drepa það án dóms og laga! Sjáið þið ekkert ósamræmi hér?

"Hætt verði að nota orðið fóstureyðing en þess í stað tekið upp orðið þungunarrof" Þetta orð er eingöngu til að hylma yfir með glæpnum og slá ryki í augum fólks. Að eyða fóstri heitir einfaldlega á rétttri íslensku, líflát / morð!

Það að fóstur hafi náð "lífvenlegum" þroska þýðir í raun að það getur bjargað sér með hjálp læknisfræðinnar utan líkama móðurinnar sé um fyrirburafæðingu að ræða en það er einmitt oft raunin við 22 vikur. Þið sem að þessu frumvarpi standið virðist ekki líta á þessa

einstaklinga sem mannverur fyrr en 22 vikna. Hver hefur réttinn til að draga mörkin og setja strikið...NÚNA er þetta hætt að vera fóstur og orðið barn.? Einnig: Nú er þetta hætt að vera frumklasi og orðið fóstur? Fjöldi fóstureyðinga hérlandis er mikill miðað við hin Norðurlöndin, um 1000 fósturum er eytt árlega hérlandis.

Til upplýsingar fyrir ykkur um þennan frasa sem er mikið notaður hjá aðilum sem eru hlýntir fóstureyðingum og ykkur þar með standið að þessu frumvarpi "að konur ráði yfir eigin líkama" þá er þetta að segja um það: BARN Í MÓÐURKVIÐI ER MEÐ SITT EIGIÐ NÝJA DNA FRÁ FÖÐUR OG MÓÐUR OG MÓÐIRIN SITT, ÞESS VEGNA ER EKKI NOKKUR EINASTI MÖGULEIKI AÐ TALA UM AÐ FÓSTRID SÉ HLUTI AF LÍKAMA KONUNNAR! Þar með er það afgreitt! Margir reyna samt að halda þessu fram, langoftast af þekkingarleysi sumpart í vörn fyrir gjörðir sínar. Eruð þið sem farið yfir þessar umsagnir og standið að þessu frumvarpi menntuð í heilbrigðisvísindum eða nógu upplýst til að skilja þetta? Þetta skiptir miklu máli þar sem þetta er notað sem rök fyrir því að leyfa fóstureyðingar yfir höfuð! VONANDI ERUÐ ÞIÐ Á HÆRRÁ PLANI EN SVO AÐ YKKAR MÆLIKVARÐI SÉ EKKI VÍSINDI GÖTUNNAR EN ÞVÍ MIÐUR ER FÁTT SEM BENDIR TIL ÞESS!

LOKAORÐ: Þið sem að þessu standið og þeir sem greiða eiga atkvæði á að skylda til að horfa á myndband um fóstureyðingu fram að 22 vikna, það er ALGJÖRT LÁGMARK! Lesið reynslusögur kvenna á þessari síðu hér að neðan og kynnið ykkur staðreyndir. Þið eruð að leiða eina mestu ógæfu og bölvun sem til er yfir þessa þjóð. Kostnaður í heilbrigðiskerfinu mun stórukast vegna aukningu lyfjanotkunar hjá þessum konum og innlagna á geðdeildir. Þið munuð valda fjölda skilnaða sem hafa áhrif á alla í fjölskyldunni þar með talið börn sem eru þá komin í miklu meiri áhættuhóp en önnur börn með notkun vímuefna, þunglyndi, o. fl. Varðandi fósturið/Barnið. Það er komið með sama sársaukaskyn og þið sjálf þannig að prófið að láta skera af ykkur hendur og fætur og athugið hvernig það er, barnið líður hryllilegar kvalir og aðgerðin tekur ekki neinar 5 mínútur. Þetta eru ein mestu mistök í íslenskri sögu. Ykkur mun örugglega líða vel með það þegar þið farið að sofa á nóttunni að vita að þið hafið lagt ykkar af mörkum til að myrða þessa einstaklinga á kvalarfullan hátt. Þetta er talað til allra sem að þessu standa og þeirra alþingismanna sem setja "já" við þessu frumvarpi. Þungur verður dómur þeirra!

Að lokum til umhugsunar: Hefðuð þið vilja láta eyða einhverju barnanna ykkar...veljið þá hvert þeirra?

22 vikna fóstur í móðurkviði: https://www.youtube.com/watch?v=RNG_JLWPepA

FÓSTUREYÐING, MYNDBAND fram að 22 vikna skv. nýju frumvarpi:
https://youtu.be/jgw4X7Dw_3k

Síða með reynslusögum kvenna eftir fóstureyðingar:
<http://www.abort73.com/testimony/2440/...> Lesið þessa síðu sem inniheldur mikinn fjölda reynslusagna kvenna sem allar eru í vanlíðan og flestar eiga aldrei líf eftir eyðinguna.

Heimildir um sálrænar afleiðingar fóstureyðinga eru m. a. úr rannsókn Priscillu K.Coleman sem gerði mjög yfirgripsmikla rannsókn á afleiðingum fóstureyðinga: "Abortion and mental

health: quantitative synthesis and analysis of research" og birt var í The British Journal of Psychiatry, einnig rannsóknnum Juliu R. Steinberg og Lawrence B. Finer sem birt var í Social Science and Medicine: "Examine the association of abortion history and current mental health: A reanalysis of the National Comorbidity Survey using a common-risk-factors model".

Lítið mál að fara á google og finna þessar rannsóknir.

Reykjanesbær, 24. janúar 2019

María Magnúsdóttir, kennitala: 230860-7349

Til nefndasviðs Alþingis, velferðarnefnd.
 Umsögn um 393. mál, stjórnarfrumvarp heilbrigðisráðherra.
 Þingskjal 521, 149. löggjafarþing 2018-2019

Sendandi: Málefnaþópur kristinna stjórnmalasamtaka (MKs).

Reykjavík 22. janúar 2019.

MKs gerir athugasemdir við eftirfarandi kafla og greinar frumvarpsins:

Við I. kafla 1. grein um markmið þess „að tryggja sjálfsforræði kvenna til þungunarrofs“:

- 1) Þar sem réttindi fóstura virðast aukast aðeins í réttu hlutfalli við lífslíkur þeirra og ennfremur vegna þess að engin rannsókn á hugsanlegum algildum og tímalausum réttindum þeirra sem okkur er kunnugt um hefur farið fram ætlum við að í orðalagi þessarar greinar sé hallað á réttindi fóstura. Við hvetjum því alþingismenn til að láta fara fram úttekt eða rannsókn á mögulegum mannréttindum fóstura áður en frumvarpið verður að lögum.

Í þessu sambandi minnum við á hina kristnu trú á tilvist eilífrar sálar mannsins: „Þá myndaði Drottinn Guð manninn af leiri jarðar og blés lífsanda í nasir hans, og þannig varð maðurinn lifandi sál“. 1. Mósebók 2,7. Mikilvægur þáttur í þessari sýn er að við viljum búa í siðuðu kristnu samfélagi og við viljum ekki að lífi barna sé fórnað að geðþótta foreldris. Ekkert réttlætir það í raun, nema að lífi móður sé stefnt í hættu. Grískir heimspekingar eins og Pyþagoras og Herakleitos kenndu að sál mannsins væri eilíf. Þessar kenningar tileinkar gríski heimspekingurinn Sókrates sér á 5. öld f. Kr. og á grundvelli þeirra „mótar hann og gefur svip sinn því hugtaki sem Vesturlandþjóðir hafa síðan í hálf tæriðja árþúsund átt við með hugtakinu sál“ Gunnar Dal (1957). *Sókrates*. Það ætti engum að koma á óvart þó trú á ódauðlega sál móti afstöðu manna þar sem trúfrelsi er tryggt í stjórnarskrá. Skoðanir og sjónarmið byggðar á trúarlegum forsendum eru ekki síðri eða minna verðar en aðrar því mannréttindi trúar eru ekki minna virði en önnur mannréttindi.

Draumar um sálir látinna fóstura koma fyrir í frásögnum kvenna sem farið hafa í fósturdeyðingu. Hér er gripið niður í bókinni *Rof. Frásagnir kvenna af fóstureyðingum*. Höf. Silja Bára Ómarsdóttir og Steinunn Rögnvaldsdóttir.

Marta: „Síminn hringdi og í símanum var systir mín búsett á landsbyggðinni. Hana hafði dreymt að pabbi kæmi til hennar með lítið barn á handleggnum. Hvort hann sagði að ég ætti það man ég ekki en hún tengdi þetta við mig, skýr draumur og hún spurði mig hvort ég væri ófrísk. Ég svaraði auðvitað að ég hefði farið í fóstureyðingu. ... ég hugsa oft til þessa fósturs, hver sá einstaklingur væri í dag. Enn er ég með samviskubit yfir þessari ákvörðun, þó ég sjái ekki beint eftir þessu þá myndi ég *aldrei* gera þetta aftur. Því ekkert er stórkostlegra en að eignast börn og sjá þau verða að mönnum.“ Bls. 29.

Ólöf: „Eftir aðgerðina spáði ég ekki mikið í þetta og lokaði eiginlega alveg á það. Mig dreymdi samt af og til eftir þetta með löngu millibili, lítinn strák sem kallaði mig mömmu, og það tók svolítið á mig.“ Bls. 42.

Pála: „Þegar ég hugsa um litlu veruna er hún alltaf í kvenkyni. ... Þegar mig hefur dreymt hana

hefur hún alltaf verið með lokuð augun, hreyfingarlaus í hnipri en samt afskaplega friðsæl, böðuð laxableikum bjarma. Hún sefur alltaf í draumum mínum. Líklega vegna þess að hún vaknaði aldrei.“ Bls. 190.

Sérhvert fóstur hefur sérstakt erfðamengi og er manneskja hvernig sem málið er hugsað. Lífinu sem er eytt, er til að mynda annaðhvort líf drengs eða stúlku. Það er ekki hægt að komast hjá þeim dómi að fóstureyðing sé í raun aftaka mannlegs lífs.

Algengt andsvar er að spyrja, hvort konan eigi ekki að hafa yfirráðarétt yfir eigin líkama. Svarið við því hlýtur að vera játandi, en takmarkast af því að hún þurfi ekki að taka annað líf til að ráða yfir sér. Því fóstur í móðurkviði er ekki hennar líf, heldur líf annarrar manneskju með annað erfðamengi, taugakerfi, blóðrás, hjarta og öll líffæri. Öll líffæri hafa myndast á fyrsta þriðjungi meðgöngu og er því ekki um fósturvísi að ræða lengur. Hjartað er farið að starfa fyrir 25. dag meðgöngu og hjartsláttur sést við ómskoðun á 6.-7. viku.

Í þessu sambandi minnum við einnig á það sem fram kemur í greinargerð með frumvarpinu að Mannréttindadómstóll Evrópu hefur fjallað um fósturdeyðingu í dómum sínum en þó ekki tekið skýrt af skarið varðandi réttindi fósturs á grundvelli 2. gr. mannréttindasáttmála Evrópu eða réttindi kvenna til fósturdeyðinga sem byggist á 8. gr. sáttmálans eða öðrum ákvæðum sáttmálans heldur vísað til svigrúms ríkjanna til þess að setja sér löggjöf á umræddu sviði til samræmis við sáttmálann. Ennfremur minnum við á ályktun þings Evrópuráðsins 1607 (2008) þar sem það áréttar að fósturdeyðing geti ekki á nokkurn hátt verið álitin fjölskylduáætlunartæki, að fósturdeyðingu eigi að forðast eftir fremsta megni og að beita eigi öllum mögulegum leiðum sem samræmast réttindum kvenna til að takmarka fjölda óráðgerðra þungana og fósturdeyðinga.

- 2) MKs tekur undir samning Sameinuðu þjóðanna um afnám mismununar gegn konum en telur að með orðalagi I. kafla 1. greinar halli á hagsmuni feðra. Þar er notað orðalagið: „Markmið laga þessara er að tryggja að sjálfsforræði kvenna sem óska eftir þungunarrofi sé virt með því að veita þeim öruggan aðgang að heilbrigðisþjónustu í samræmi við ákvæði laganna.“ Markmiðið er eitt og aðeins eitt; að tryggja sjálfsforræði kvenna og ekki minnst á mögulega skörun réttinda við annan rétt s.s. fóstura eða feðra. Í raun mætti ætla að þetta orðalag heimilaði að bundinn yrði endi á líf fósturs allt fram að fæðingu ef ekki kæmi til sérstök grein sem takmarkaði verknaðinn við 22. viku. Ef frumvarpið yrði að lögum þá myndi hið sérstaka viðfangsefni og markmið tryggja að hin nýju lög myndu vega þyngra en almenn og eldri lög um allt sem viðkemur þessum sérstöku málefnum svo sem jafnréttislög svo tekið sé dæmi.

Við tökum fram að í þessu samhengi erum við ósammála því að draga of víðtækar og almennar ályktanir af niðurstöðu Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Bosso gegn Ítalíu nr. 50490/99 frá 2002 að réttindi mögulegs verðandi föður í tengslum við fósturdeyðingu skuli fyrst og fremst taka mið af réttindum konunnar.

Í þessu samhengi tökum við undir orð Guðlaugar í bókinni *Rof. Frásagnir kvenna af fóstureyðingum*: „Það er heldur ekkert talað um karla sem fara í gegnum fóstureyðingar með konum, hvort sem þeir hafa viljað það eða ekki. Að langa í barnið og geta ekki neitt um það sagt

er örugglega mjög erfitt.“ Bls. 60.

Lög um fóstureyðingar nr. 25/1975 heimiluðu þær af félagslegum ástæðum. MKs er kunnugt um dæmi hjóna frá því á 10. áratugnum þar sem konan hafði eignast barn 12 mánuðum áður en hún varð þunguð að nýju. Konan vildi láta eyða fósturin á þeim forsendum að of stutt væri milli barna, vegna fyrirsjáanlegs aukins álags í uppeldinu og að um áhættumeðgöngu yrði að ræða en karlinn vildi það ekki. Hjónin voru ágætlega stæð efnahagslega og félagslega og höfðu gott tengslabakland. Þau ræddu þennan ágreining við heimilislækninn (konu) sem tók afstöðu með sjónarmiði karlsins á þeirri forsendu að ekkert væri að félagslegum aðstæðum þeirra og fóstureyðing væri því í rauninni ólögæt. Konan féllst á það sjónarmið og gekk með barnið til fæðingar. Ætla má að þetta dæmi sé ekki einsdæmi í sögu laga 25/1975.

Með því að kveða svo fast að orði um sjálfsforræði kvenna í frumvarpinu eru hagsmunir feðra því fyrir borð bornir. Lagalega standa þeir uppi berskjaldaðri og með minni réttindi en áður burtséð frá því hver framkvæmd laga 25/1975 hefur verið. Þetta er að sjálfsögðu í mótsögn við jafnréttisþróun síðustu ára. Það getur ekki verið hollt neinu sambandi, til dæmis hjónabandi, að annar aðilinn hafi allan rétt á einhverju sviði en hinn aðilinn engan rétt. Við óttumst að þessi ný og heimatilbúni réttindahalli geti orsakað meiri deilur milli hjóna og milli kynjanna almennt en hingað til hafa þekkt en umpólun þjóðfélagsins í konur/karla, vinstri/hægri er því miður áberandi um þessar mundir sem er þróun sem okkur hugnast ekki. Við horfum frekar til Heilagrar ritningar sem hvetur til eindrægni: „Þrennt er það sem ég hef yndi af og það er fagurt í augum Guðs og manna: samlyndi bræðra, vinfengi granna og hjón sem lifa saman í eindrægni.“ Síraksbók 25,1.

Við I. kafla 2. grein: Gerð er athugasemd við orðið „þungunarrof“ yfir lyfjagjöf eða aðra læknisáðgerð sem framkvæmd er að beiðni konu í því skyni að rjúfa þungun. Við teljum að með þessu orðalagi sé athygli beint frá þeirri staðreynd að í verknaðinum felst að bundinn er endir á líf fósturs.

Við II. kafla 4. grein: Ljóst er að þessi langi frestur, 22 vikur, sá næst lengsti á eftir Hollandi af þeim löndum sem nefnd eru í greinargerð með frumvarpinu er settur til að hægt sé að binda enda á þungun án þess að það sé réttlætt með tilvísun í sérstakar ástæður á borð við vansköpun, sjúkdóm, erfðir eða sköddun eins og gert var í lögum 25/1975. Hér vill MKs leggja sérstaka áherslu á að gætt sé varúðar því þetta mikla frelsi getur haft alvarlegar og afdrifaríkar afleiðingar í för með sér. Þekkt er að deyðingar fóstura í stórum stíl hafa haft þau áhrif að fækka einstaklingum sem tilheyra tilteknum hópum sem standa höllum fæti á einhvern hátt. Í Asíu bæði í Kína og á Indlandi hefur möguleikinn að kyngreininna fóstur leitt til þess að mun færri meybörn fæðast en sveinbörn. Hér á Íslandi var umræða fyrir ekki svo löngu því í ljós kom að kerfisbundin leit að litningafrávikum hefur leitt til þess að færri börn með tiltekið litningafrávik fæðast. Líklegt er að á næstu árum og áratugum verði auðveldara að kortleggja ýmsa eiginleika fósturs en nú er. Hér skortir okkur ímyndunarafl og forspá til að sjá fyrir hvaða hópar muni koma harðast niður. Hér er ekki verið að ásaka þær mæður sem taka þessar ákvarðanir heldur bent á að kalt veraldlegt lífsgæðamat sem oft á tíðum er ónákvæmt, skammsýnt og jarðbundið er hinn raunverulegi og undirliggjandi áhrifavaldur í þessum ákvörðunum.

Það er skiljanlegt að hugmyndafræðin um takmörkun á barneignum sem átti upphaf sitt fyrir rétt rúmum hundrað árum hafi fundið hljómgrunn í samfélögum þar sem algengt var að barnafjöldi hjóna færi langt

með fyrsta eða annan tuginn eins og gerðist fram yfir miðja síðustu öld en í dag þegar fyrir liggur að fólksfjölgun er ekki næg og flestu upplýstu fólki mega vera ljósar hinar alvarlegu lýðfræðilegu afleiðingar þá er engum stætt á því að fljóta með gagnrýnislaust eða án þess að gera eitthvað í málinu.

Það er gæfa að eignast barn og þótt það virðist óvelkomið í byrjun, mun barnið sjálft, verund þess og líf breyta aðstæðum foreldris í blessun og vekja fögnuð, sama hversu á horfðist í fyrstu. Þessa visku höfðu menn hér áður fyrr. Höfum við tapað henni? Ríkið getur því ekki haft það að stefnu að lífláta vaxandi barn í móðurkviði að vilja einnar manneskju og gildir einu þótt um móður þess sé að ræða. Það er siðferðilega óverjandi. Það er skaðlegt einnig. Hverja skaðar það? Móðirin tekur líf og það skilur eftir sig spor hjá henni sjálfri, jafnvel þótt hún afneiti því. Því hún gleymir því aldrei, innsta verund hennar, sálin sleppir ekki af því takinu. Það er svipað með önnur brot á lögmálum lífsins, að einstaklingurinn sjálfur verður að fullu og öllu að bera ábyrgð á gerðum sínum. Og standa klár við lokadóm. Ábyrgð okkar hinna er að hafa varað við.

Við II. kafla 7. grein: Við leggjum ríka áherslu á að þeir heilbrigðisstarfsmenn sem ekki treysta sér samvisku sinnar vegna að framkvæma eða aðstoða við framkvæmd þess að deyða fóstur í móðurkviði eigi rétt á að segja sig frá þeim aðgerðum. Þessi verknaður er ekki læknaaðgerð í neinum venjulegum skilningi og hann brýtur gróflega gegn læknaeiðnum sem allir læknar undirgangast. Í þessu sambandi minnum við á spurningu Olgu í bókinni *Rof. Frásagnir kvenna af fóstureyðingum* sem við svörum hiklaust neitandi: „Mér fannst starfsfólkið á deildinni svolítið kalt gagnvart mér eftir að ég tók lyfin. ... Mér fannst ég vera meðhöndluð eins og hlutur og velti fyrir mér hvort það væri rétta fólkið að vinna þarna. Ég á t.d. vinkonu sem er hjúkrunarfræðingur og er mjög andsnúin fóstureyðingum. Ætti hún að vera að vinna svona vinnu?“ Bls. 65.

Við II. kafla 8. grein um fræðslu og ráðgjöf: Hér mætti ganga enn lengra í orðalagi en gert er, t.d. taka fram að ráðgjöfin skuli vera veitt af aðilum sem hafa ekki hagsmunatengsl við stofnunina þar sem aðgerðin er framkvæmd. Það er skoðun okkar að það sé í besta falli óeðlilegt en í versta falli siðferðislega rangt að ráðgefandi aðilar hafi hagsmunatengsl við stofnunina þar sem aðgerðin fer fram. Sem dæmi um hagsmunatengsl má nefna ef bæði ráðgjafi sem gefur ráð og læknir sem framkvæmir aðgerðina þiggja laun frá sömu stofnun. Þær konur sem íhuga að binda enda á meðgöngu ættu að eiga kost á ráðgjöf óháðra sérfræðinga. Í þessu sambandi vitnum við aftur í bókina *Rof. Frásagnir kvenna af fóstureyðingum*:

Olga: „Ég velti fyrir mér hvort það sé alltaf rétt að mæla með þessu, því ég hefði ekki óskað eftir þessu fyrir neina stelpu sem væri í minnsta vafa um fóstureyðinguna. Maður fann rosalega mikið fyrir þessu ... En mér fannst upplýsingarnar um þessa aðferð ekki fullnægjandi. Mér var sagt að maður fyndi eiginlega ekkert fyrir þessu, sem stóðst ekki, heldur leið mér eins og ég hefði hreinlega kúkað fóstrinu í klósettið. Mér finnst þurfa að fara varlega með að ráðleggja konum að fara þessa leið.“ Bls. 65.

Agnes: „Á þessum tíma er ég eðlilega í uppnámi vegna framhjáhalds maka. Og það var það sem bæði félagsráðgjafi og læknir einblíndu á. Eftir á að hyggja undraði ég mig á þessu. Hvers vegna upplýsti mig enginn um meðlag, mæðralaun, systkinaafslætti í leikskóla og allt það ef áhyggjur mínar skyldu vera fjárhagslegar? Hví spurði mig enginn út í félagsegar aðstæður? ... Enginn spurði mig hvort bakland mitt væri sterkt. Enginn nefndi ættleiðingu sem möguleika.“ Bls. 110.

Við III. kafla 9. grein: Við erum andvíg því að almenningur greiði fyrir fósturdeyðingar, því það flytur ábyrgð og kostnað yfir á alla þegna landsins, eins og almenn sátt ríki um þær sem er ekki. Við lítum svo á að ákvæði 64. greinar stjórnarskrár Íslands um að enginn sé skyldur til að inna af hendi persónuleg gjöld til trúfélags sem hann á ekki aðild að eigi einnig við um verknað eða athafnasemi sem stríði gróflega gegn trúarsannfæringu einstaklings. Þetta er mikilvægt sérstaklega í ljósi 11. greinar sama kafla en þar er tekið fram að brot gegn ákvæðum laganna fari samkvæmt almennum hegningarlögum og lögum um heilbrigðisstarfsmenn eftir því sem við á.

Við III. kafla 10. grein: Við gerum athugasemd við að skrá yfir „þungunarrof“ skuli vera ópersónugreinanleg því slíkt fyrirkomulag mun óhjákvæmilega hamla rannsóknum á afleiðingum fósturdeyðinga. Hægt væri að halda skrá lyklaða með gerviauðkennum þannig að ekki væri hægt að rekja færslur í henni til einstaklinga nema með sérstöku leyfi Persónuverndar og þá aðeins í þágu rannsókna.

Virðingarfyllt

Fyrir hönd Málefnaþóps Kristinna stjórnmalasamtaka

Gígja Gísladóttir, Þinghólsbraut 45 Kópavogi
 Guðjón Bragi Benediktsson, hagfræðingur Reykjavík
 Guðmundur Pálsson, Kvisthaga 21 Reykjavík
 Gunnar Karl Halldórsson, Grundargötu 28 Grundarfirði
 Jón Hagbarður Knútsson, fyrrv. sóknarpr. í Þjóðkirkjunni, Goðheimum 21 Reykjavík
 Jón Valur Jensson, guðfræðingur, kt. 3108492279
 María Magnúsdóttir, hjúkrunarfræðingur, Freyjuvöllum 10 Reykjanesbæ
 Ólafur Þórisson, guðfræðingur, Neðstaleiti 1 Reykjavík
 Ragnar Geir Brynjólfsson, Baugstjörn 33 Selfossi
 Rósa Aðalsteinsdóttir, Hafnarbyggð 37 Vopnafirði
 Snorri Óskarsson, Lögbergsgötu 1 Akureyri
 Steindór Sigursteinsson, Nýbýlavegi 28 Hvalsveili
 Tómas Ibsen Halldórsson, Hjallabraut 35 Hafnarfirði
 Þórður Guðmundsson, guðfræðingur, Valshólum 4 Reykjavík

1.10. 2018

Athugasemd - frumvarp sem heimilar fóstureyðingu fram til loka 18. viku

Ég hef kynnt mér frumvarp sem heimilar fóstureyðingu fram til loka 18. viku og er ég því mjög andvígur.

Það stríðir gegn sannfæringu minni og virðingu fyrir mannlífi svo og mínu siðferði.

Virðingarfullt.

Ólafur M. Ólafsson

kt: 150659-2139

Dalseli 31

109 Reykjavík

Ég undirritaður, Ólafur Þórisson, kt.: 120661-3029, sendi inn eftirfarandi umsögn varðandi ofangreint frumvarp:

Í ofangreindu frumvarpi, er veitt heimild til deyðingar á lifandi fóstri, til og með 18. viku meðgöngu, þar sem löngu er hafinn vöxtur bæði á höfði og útlimum hins ófædda barns. Þungunarrof felur í sér að bæði höfuð og útlimir hins ófædda barns eru sniðin af. Slíkt ef með öllu óásættanlegt, og felur í sér manndráp á hinu ófædda barni, sem er með öllu ótækt í siðuðu mannlegu samfélagi, og er andstætt grunnreglum Sameinuðu Þjóðanna, varðandi verndun allra barna, fæddra sem ófæddra.

Með vinsemd og virðingu
Ólafur Þórisson, cand. theol.
Neðstaleiti 1
103 Reykjavík
Netfang: olth@simnet.is
Kennitala: 120661-3029

**Mál nr 393,
þskj 521 – Stjórnarfrumvarp**

Sendandi: Ólína Kjerúlf Þorvarðardóttir
Dags. 21. janúar 2019

Umsögn um frumvarp um þungunarrof

Undirrituð sér sig tilknúða að senda inn umsögn um fyrirbyggjandi frumvarp heilbrigðisráðherra um þungunarrof. Athugasemdirnar lúta að **4. gr. frumvarpsins** og hugtakanotkun sem henni tengist.

Ég leggst af **alhug gegn þeim áformum að færa út tímamörk þungunarrofs til loka 22. viku meðgöngu**. Tel ég að það stangist á við mannréttindaákvæði ýmis og inngróin sjónarmið sem lúta að mannhelgi og réttinum til lífs.

Benda má á að ef barn sem tekið er úr móðurkviði svo seint dregur lífsandann (sem ekki er ólíklegt eftir svo langa meðgöngu) ber heilbrigðisstarfsfólki skylda til þess að verja líf þess og gera allt sem í þess valdi stendur til þess að halda því á lífi. Sama starfsfólk og rauf meðgönguna er þar með sett í óviðráðanlega, siðferðilega og tilfinningalega togstreitu sem ekki er leggjandi á nokkra manneskju.

Sjálfsákvörðunarrétturinn og hugtakanotkun

Lögin um fóstureyðingar nr 25/1975 voru mikið framfaraskref fyrir kvenréttindi á Íslandi en eru barn síns tíma. Til dæmis gera þau ráð fyrir því að konur eigi það undir ákvörðun annarra hvort þungun er rofin, því þær þurfa að sækja um að fá fóstureyðingu og hafa til þess ástæður sem aðrir samþykkja.

Í fyrirbyggjandi frumvarpi er gert ráð fyrir því að kona hafi sjálfsákvörðunarrétt til þess að binda endi á meðgöngu. Sá réttur er löngu tímabær að óbreyttu núgildandi viðmiði til þungunarrofs. Mikilvægt er að virða rétt einstaklings til sjálfsforræðis yfir líkama sínum sem og til að taka ákvörðun um barneign.

Ef frumarpið hefði miðað við óbreytt tímamörk (16 vikur) má segja að hugtakið „þungunarrof“ sem innleitt er í frumvarinu hefði verið við hæfi, hugtakanotkun þar með skilmerkileg og í samræmi við það sem raunverulega um ræðir. Svo er ekki í núverandi mynd frumvarpsins. Með því að færa tímamörkin sem heimila fóstureyðingu frá því sem nú er til loka 22. viku hefur hugtakinu „þungunarrof“ verið breytt í hálfgerð andheiti, því það er látið ná til þess sem með réttu ætti að heita „fóstureyðing“, þ.e. þegar endi er bundinn á meðgöngu þegar sannarlega er um að ræða mannsfóstur með virka líffærastarfsemi en ekki frumstig fósturs.

Siðferðilegt þanþol

Sjálfsákvörðunarréttur fólks verður að vera innan einhverra marka sem telja má siðferðilega verjandi. Hugmyndir um að færa viðmiðið til loka 22. viku, með einhliða ákvörðun þungaðrar konu án sérstakra heilsufarslegra og/eða læknisfræðilegra ástæðna, þegar fóstur er sannarlega orðið barn og getur jafnvel lifað utan líkamans er ekki siðferðilega verjandi. Eðlilegra hefði

verið að standa fast við núgildandi tímaramma frekar en að rýmka hann samhliða því að taka upp fortakslausan sjálfsákvörðunarrétt.

Upplýsingar um þroska fósturs eru allstaðar aðgengilegar, og ástæðulaust annað en að líta til þeirra í þessu samhengi. Á opinberum fræðsluvef sem er upplýsingaveita til nýorðinna og verðandi foreldra www.ung.is, má lesa þetta um þroska fósturs og meðgöngu:

13. – 16. vika: Barnið er farið að sjúga, kyngja og gera öndunaræfingar. Æðar og bein er mynduð. Bragðlaukar byrja að myndast og eyrun eru fullsköpuð. Lungu farin að þroskast þar sem barnið „andar“ að sér legvatninu. Barnið er komið með neglur, eitthvað hár og andlitsdrættir farnir að skýrast. Nú eru vöðvar farnir að svara heilanum. Barnið getur hreyft fingur og tær þar sem táneglar eru að myndast.

<http://www.ung.is/?gluggi=medganga&innrigluggi=fosturthroski&vika=13>

Stærð fósturs í 13. – 16. viku https://is.wikibooks.org/wiki/Me%C3%B0ganga#13._til_16._vika

Í 16. viku hefur barnið lært að sjúga. Bragðskyn er farið að þroskast. Barnið byrjar að bregðast við sjónrænu áreiti og notar hendur sínar til að verja augun fyrir sterku ljósi fyrir utan móðurkvið. Í lok 16. viku er barnið um 13 – 17 cm að lengd og 160 – 180 grömm að þyngd.

20. vika: Vöðvar barnsins styrkjast með hverjum deginum. Fætur eru í réttum hlutföllum við líkamann frá og með þessum tíma. Hreyfingar barnsins verða nú enn flóknari. Barnið vex hratt og er nú um helmingur af þeirri stærð sem það verður í við fæðingu en aðeins um 12% af þeirri þyngd sem þá verður. Nú er barnið um 22,5 cm langt og 380 grömm.

21. – 24. vika: Lungnapípur þroskast og vísir að heilabylgjum koma fram sem sýna einkenni svefns og vöku. Barnið heyrir hljóð að utan en augu þess eru ennþá lokuð. Augabrúnir eru komnar á höfuðið. Barnið hreyfir sig mikið og getur farið í kollhnís. Skilningarvit barnsins vakna til lífsins. Ef barnið fæðist á þessu stigi, hefur það lífsmöguleika, litla þó. Í 22. Viku bregst barnið við áreiti úr umhverfinu, t.d. rödd fólks og strokum á maga. Húð barnsins fer að þykkjast talsvert. Augnabrúnir og augnhár hafa einnig byrjað að vaxa. Í lok 24. viku er barnið 26 cm að lengd og tæpt 1 kíló að þyngd.

Stærð barns í 24. viku https://is.wikibooks.org/wiki/Me%C3%B0ganga#21._til_24._vika

Með öðrum orðum: Ekki er með neinu móti hægt að halda því fram að „þungunarrof“ sé réttnefni yfir það sem gerist ef meðganga er rofin í 22. viku. Í ljósi þess sem vitað er um þroska mannsfósturs í móðurkviði er ekki siðferðilega verjandi að rjúfa meðgöngu svo seint sem frumvarpið gerir ráð fyrir. Ekki er heldur forsvaranlegt af siðferðilegum ástæðum og með tilliti til tilfinninga og hugsanlegrar lífsafstöðu heilbrigðisstarfsfólks að skylda það til þess að framkvæma slíka aðgerð.

Í hnotskurn: Undirrituð leggst alfarið gegn 4 gr. frumvarpsins sem felur í sér útvíkkun tímamarka til fóstureyðinga til loka 22. viku.

Eðlilegt hefði verið að halda fast í óbreytt tímaviðmið samhliða því að taka upp fortakslausan sjálfsákvörðunarrétt kvenna til að binda endi á þungun. Yrði það gert má segja að hugtakið „þungunarrof“ geti átt rétt á sér og verið til áréttingar því sjónarmiði sem liggur til grundvallar sjálfsákvörðunarréttinum.

Að óbreyttu reynir þetta frumvarp mjög á siðferðilegt þanþol þeirra sem að málum þessum koma ekki aðeins heilbrigðisstarfsfólks heldur allra sem láta sig málið varða. Fari frumvarpið óbreytt í gegn er hætt við því að sú sátt sem hefur verið um fóstureyðingar á Íslandi sé rofin. Það yrði óbætanlegur skaði fyrir íslensk kvenréttindi og mannréttindi í víðara samhengi.

Ólína Kjerúlf Þorvarðardóttir.

24/4 2019

Hvernig stóð á því að þessi umbun sem Guð gaf varð alltí einu svo lítilfjölleg að byrjað var að tala um að drepa það sem óx í móðurkviði? Horfið á kríuna, hvernig hún berst af öllum kröftum þegar maður nálgast egginn hennar, lætur sitt eigið líf ef svo ber undir fyrir það sem leynist í eggjunum. Af hverju ekki íslenska konan? Hvað fór úrskeiðis? Við hér á landi tókum kristna trú í árdaga og veifum Biblíunni á helgidögum í kirkjum landsins en þar kemur skýrt fram að sá sem er valdur að dauða barns í móðurkviði er sekur um morð! Segjum svo að María móðir Krists hefði látið eyða Jesúm Kristi, hvað værum við þá að gera með allar þessar kirkjur og á hvað tryðum við þá? Og af hverju renna allir þessir milljarðar á ári af skattþeningum Íslendinga til kirkju sem segist trúa á þessa bók sem veifað er ef hún og þeir sem hana sækja vilja ekki farið eftir því sem í henni stendur? Hefðum við tekið Jesúm Krist sem leiðtoga ef eitt af hans boðorðum hefði verið að drepa börn í móðurkviði? Hann boðaði fyrst og fremst náungakærleika og sagði okkur að leyfa börnunum að koma til sín og banna þeim það ekki. Litla barnið sem drepist er ekki einkamál móður í vanda, það er okkar mál sem þjóðar að sjá fyrir því ef móðirin getur ekki. Og nú á þessum tíma 2019 þar sem minnihlutahópar njóta loksins uppreisn æru að þá á að rýmka heimildina til þessara ógeðslugustu morða af öllum og færa til tuttugustu og annarrar viku í stað þess að hætta þessum aðgerðum alveg. Ég mótmæli þessum morðum þar sem ómálga lítil börn er tekin af lífi í móðurkviði á viðbjóðslegan máta allt til tuttugustu og annarrar viku.

Ósk Óskarsdóttir
1612597569

Sæl og blessuð.

Ég hef alltaf verið andstæðingur fóstureyðinga nema líf móður sé í hættu, nauðgun, sjúkdómar s.s. rauðir hundar á fyrstu mánuðum og fl. Ég fordæmi engann sem hefur farið þessa leið. Það er ekki mitt að dæma og vera dómerandi. En ég vil nýta málfrelsið mitt og koma á framfæri mínu áliti.

1 Mós: 1: 27. - 30. “Og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd, hann skapaði hann eftir Guðs mynd, hann skapaði þau karl og konu. (karlmann og kvenmann) Og Guð blessaði þau, og Guð sagði við þau: Verið frjósöm, margfaldist og uppfyllið jörðina og gjörið ykkur hana undirgefna og drottnið yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftans og yfir öllum dýrum, sem hrærast á jörðinni. Og Guð sagði: Sjá, ég gef ykkur alls konar sáðberandi jurtir á allri jörðinni og alls konar tré, sem bera ávöxtu með sæði í. Það sé ykkur til fæðu. Og öllum villidýrum og öllum fuglum loftans og öllum skriðkvikindum á jörðinni, öllu því, sem hefir lifandi sál, gef ég öll grös og jurtir til fæðu.”

1. Mós. 2: 7 vers. “Þá myndaði Drottinn Guð manninn af leiri jarðar og blés lífsanda í nasir hans, og þannig varð maðurinn lifandi sál.”

Jerimía 1: 5vers. Þar er Guð að tala við Jerimía: “Áður en ég myndaði þig í móðurlífi, útvaldi ég þig, og áður en þú komst af móðurkviði, helgaði ég þig.”

Sálmur 139: 13- 16 vers. “Því að þú hefir myndað nýru mín, ofið mig í móðurlífi. Ég lofa þig fyrir það, að ég er undursamlega skapaður, undursamleg eru verk þín, það veit ég næsta vel. Beinín í mér voru þér eigi hulin, þegar ég var gjörður í leyni, myndaður í djúpum jarðar. Augu þín sáu mig, er ég enn var ómyndað efni, ævidagar voru ákveðnir og allir skráðir í bók þína, áður en nokkur þeirra var til orðinn.”

Öll þessi ritningavers eru kröftug. Við sem kristin þjóð þurfum að hafa þau í huga þegar við erum að taka ákvarðanir um að enda líf í móðurkviði og eins ákvarðanir um líknardráp ofl. Guð hefur áformað og við megum ekki fara gegn hans vilja og áformum. Ég trúí því að við séum sköpuð í Guðs mynd og börnin í móðurkviði eru sköpun Guðs. Hann blés líf í barnið sem hefur lagt af stað í þennan heim. Barnið er ósjálfbjarga í móðurkviði og

einnig eftir að það fæðist. Engum dettur í hug að taka líf nýfædds barns en af hverju að taka líf barns í móðurkviði? Barnið getur lifað án móður þegar það er orðið 22 vikna gamalt með hjálp fagfólks.

Þetta orkar oft tvímælis. Á sama tíma og börnum er eytt er verið að berjast við að halda lífi í börnum sem hafa fæðst fyrir tímann. Frænka mín eignaðist tvær stúlkur þegar hún var komin rúmar 25 vikur á leið. Allt var gert til að hjálpa þeim að lifa og þær dafna vel í dag. Þökk sé tækninni og fagfólki. Vinkona mín fór á kvennadeildina þegar hún var ung. Hún þráði að eiga börn og var verið að reyna að hjálpa henni. Á sama tíma voru konur í sama herbergi að jafna sig eftir fóstureyðingu.

Vinkona mín á mörg börn. Síðasta barn kom undir þegar hún var um fertugt og henni var ráðlagt að fara í fóstureyðingu vegna þess að það gæti hugsast að barnið yrði ekki heilt vegna aldurs foreldra. Vinkona mín sagði að hún ætlaði að eiga barnið og sjá um það með Guðs hjálp. Barnið, sonur er alheilbrigður. Önnur vinkona mín átti tvær dætur. Hún og maðurinn hennar skildu en tóku saman aftur og hún varð ófrísk í þriðja sinn. Aftur varð skilnaður. Fagmenntað fólk hvatti hana til að fara í fóstureyðingu vegna þess að það yrði erfitt fyrir hana einstæða móður að annast öll þessi börn. Sem betur fer lét hún ekki segja sér fyrir verkum og er drengurinn hennar mikill gleðigjafi.

Ég vildi óska að fagfólk sem tekur á móti konum sem eru í vafa um að eignast barn/börn, t.d. vegna ótta um að geta ekki annast barnið sitt/börnin sín að benda á fleiri leiðir s.s. ættleiðingu. Ég þekki marga sem hafa ekki getað eignast börn. Það hafa verið farnar ýmsar leiðir en án árangur og sorgarferlið hefur tekið mörg ár. Alveg er ég viss um að þessi pör myndu taka við þessum börnum. Það myndi spara okkur helling því það er ekkert ódýrt að fara í þær meðferðir sem í boði eru til að eignast börn og nú í kvöldfréttum 23 jan. var verið að ræða um breytinga á greiðslupátttöku Sjúkratrygginga Íslands. Fyrsta meðferðin var ókeypis en um áramótin var þessu breytt. Mér skilst að fóstureyðingar séu fríar. Við þjóðin borgum fyrir þennan gjörning en á sama tíma þurfa konur sem missa börn á meðgöngu að borga fyrir þjónustu sem þær þurfa eftir missinn. Einnig þurfa pör að borga himinhárar upphæðir til að reyna að eignast börn. Þessu vil ég mótmæla.

Ég trúir því að barnið sem er í móðurkviði sé lifandi mannvera sem er að

byrja að vaxa og dafna með hjálp móður. Ef móðir ákeður að láta taka barnið þá er verið að enda lífshlaup lifandi mannveru. Því lengur sem móðirin gengur með barnið án þess að taka ákvörðun þá stækkar litla barnið í móðurkviði. Hafið þið hugleitt hvernig barnið kemst út úr móðurkviði þegar það er orðið 5 mánaða gamalt? Haldið þið að þessi lítill líkami sem er dreginn út úr móðurkviði sé í heilu lagi? Vídeóið sem fylgir hér með sýnir annað. Ferlið er allt öðruvísi en ef þetta væri fyrirburðafæðing.

Í upphafi benti ég á nokkra ritningastaði og mun ég fjalla um þessi vers nú í lokin. 1.Mós. 1: 28.-30. “Og Guð blessaði þau, og Guð sagði við þau: Verið frjósöm, margfaldist og uppfyllið jörðina og gjörið ykkur hana undirgefna og drottnið yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftsins og yfir öllum dýrum, sem hrærast á jörðinni. Og Guð sagði: Sjá, ég gef ykkur alls konar sáðberandi jurtir á allri jörðinni og alls konar tré, sem bera ávöxtu með sæði í. Það sé ykkur til fæðu. Og öllum villidýrum og öllum fuglum loftsins og öllum skriðkvikindum á jörðinni, öllu því, sem hefir lifandi sál, gef ég öll grös og jurtir til fæðu.”

Niðurlag: Guð hefur gefið okkur vald yfir jörðinni og Guð hefur gefið okkur rétt til að afla okkur fæðu Við eigum að fara vel með “allar” gjafir Guðs og passa að útrýma engum stofnum. Femínistar tala um að konan hafi yfirráðarrétt yfir líkama sínum. Snýst kvenréttindabaráttan um réttindi að fremja morð? Sjáið vídeóið þar sem barnið er hlutað í sundur í móðurkviði. Spurning hvort barnið sé tekið af lífi fyrst og síðan hlutað í sundur eða kvelst það allan tíman á meðan þessi gjörningur stendur yfir? Haldið þið að það sé ekkert blóð sem rennur þarna eða viljið þið og við öll ekki horfast í augu við staðreyndir? Við sáum í sumar fréttir frá Hvalstöðinni í Hvalfirði. Hvalirnir voru drepnir á hafi úti en gert að þeim og þeir hlutaðir niður í fjörunni í Hvalfirði. Hellings blóð og allir brjálaðir. Þetta var ófögur sjón. Hvalirnir 2 sem sýnt var frá voru afkvæmi steypireyðar og langreyðar. 150 hvalir voru drepnir 2018 og á sama ári voru yfir 1000 þúsund fóstureyðingar framkvæmdar. Er hvalurinn meira virði en börn í móðurkviði? Fóstureyðingar voru leyfðar 1975. Meðaltal fóstureyðingar eru um 1000 þúsund á ári hverju í 43 ár sem gefur okkur að um 43 þúsund fóstureyðingar hafa verið framkvæmdar. Ætli það geti verið svipaður fjöldi og íbúar Vestmannaeyja eru í dag?

<https://www.campaignlifecoalition.com/abortion-videos>

<http://www.visir.is/.../ottast-fjolda-umsagna-trufelaga-um-fr...>

Megi almáttugur Guð gefa okkur visku og vísdóm.
Rósa Aðalsteinsdóttir

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

23. janúar 2019

Efni: Umsögn Rótarinnar – félags um málefni kvenna með áfengis- og fíknivanda um frumvarp til laga um þungunarrof 149. löggjafarþing 2018-2019, þingskjal 521 — 393. mál.

Rótin – félag um málefni kvenna með áfengis- og fíknivanda fagnar nýju frumvarpi um þungunarrof. Frumvarpið er löngu tímabær lagabót og mikilvæg réttarbót fyrir konur. Frumvarpið er mikilvægt skref til að tryggja öllum konum rétt yfir líkama sínum enda er sá réttur grundvallarmannréttindi og núgildandi lög tryggja hann. Rétturinn yfir eigin líkama er ekki síst mikilvægt þeim konum sem höllum fæti standa í samfélaginu, eiga við vímuefna- og/eða geðrænan vanda að etja eins og skilja má af grein Sigurlaugar Benediktsdóttur, fæðingar og kvensjúkdómalækni, á Vísir.is hinn 2. nóvember 2018.

Íslendingar eru mikilvæg fyrir mynd í jafnréttismálum í hinu alþjóðlega samfélagi í dag og því er gríðarlega mikilvægt að sýna það góða fordæmi sem af því hlýst að lögleiða frumvarpið.

Rótin styður frumvarpið eins og það er lagt fram heilshugar.

Virðingarfyllt,

f.h. Rótarinnar

Kristín I. Pálsdóttir, talskona

Tilvísun: Sigurlaug Benediktsdóttir. „Opið bréf til Ingu Sæland“. Vísir.is, 2. 11. 2018.

Reykjavík 1. janúar 2019
393. mál

Til Velferðarnefndar Alþingis.

Mér undirrituðum, Guðmundi Erni Ragnarssyni, presti og forstöðumanni Samfélags trúaðra, barst erindi yðar dags. 13. desember 2018, um að rita umsögn um Frumvarp til laga um þungunarrof.

Frumvarpið kemur frá heilbrigðisráðherra, Svandísi Svavarsdóttur og er auðkennt sem Þingskjal 521 - 393. mál. Stjórnarfrumvarp á 149. löggjafarþing 2018–2019.

Ég legg til að heiti frumvarpsins og inntak taki verulegum breytingum og verði þannig:

Frumvarp til laga um algjört bann við drápum barna í móðurkviði.

1. gr.

Ekki leyfist að taka af lífi nokkra manneskju hvort heldur hún er í móðurlífi eða utan þess.

2. gr.

Lög um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fóstureyðingar og ófrjósemisaðgerðir, sem tóku gildi 11. júní 1975, taki breytingum til samræmis við 1. gr.

Markmið.

Að allir menn hafi jafnan rétt til lífs frammi fyrir lögum landsins og að Heilbrigðiskerfi þjóðarinnar sé notað til að hlúa að mannlegu lífi og heilsu manna en ekki til að lífláta borgarana. Þannig verði kerfið heilbriggt.

Viðurlög.

Um brot gegn ákvæðum laga þessara fer samkvæmt almennum hegningarlögum og lögum um heilbrigðisstarfsmenn, eftir því sem við á.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast gildi 1. febrúar 2019.

Með kveðju og ósk um velfarnað,
Guðmundur Örn Ragnarsson, prestur og forstöðumaður Samfélags trúaðra

HÁSKÓLI ÍSLANDS

Nefndasvið Alþingis,
Austurstræti 8–10,
150 Reykjavík

Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof (393.mál)

Almennt álit.

Mikilvægt er að endurskoða *lög um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir* nr. 25 frá árinu 1975. Frumvarpið og sú greinargerð sem liggur því til grundvallar er ítarleg og vel unnin. Siðfræðistofnun styður þá nálgun að greina lög um þungunarrof frá lögum um ófrjósemi. Hún tekur undir mikilvægi þess að þegar sett eru lög um þungunarrof sé hugað að stöðu kvenna og lagt upp með að styrkja hana. Siðfræðistofnun tekur því undir það sjónarmið að ákvarðanir skulu teknar af konunni og sú nefnd sem áður fór yfir þungunarrof eftir 12. viku sé lögð niður. Umdeildasti þáttur frumvarpsins að mati Siðfræðistofnunar er að færa óskilyrta heimild til þungunarrofs úr 12 vikum og upp í 22 vikur. Tekið skal fram að þungunarrof sem framkvæmt er vegna heilsufars móður eða vegna þess að fóstur er ekki lífvænlegt hefur ávallt verið heimilt á meðgöngu og svo verður áfram. Um það ríkir nokkur sátt.

Í greinargerð er tekið fram að ástæður þungunarrofs eftir 12. viku geti verið vegna mjög slæmra félagslegra aðstæðna móður en algengast er að ástæðan sé alvarlegur sjúkdómur og eða fötlun fósturs sem eru þó lífvænleg eftir fæðingu. Í núverandi lögum er undanþáguákvæði sem heimilar fóstureyðingu vegna þessa allt til 22. viku. Með samþykkt samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks hefur orðið sú breyting að ekki er lengur heimilt að nýta þessi undanþáguákvæði þar sem þau mismuna fósturum og rétti þeirra til lífs. Til að útskýra betur afleiðingar þessa má benda á að frumvarp sem dregur mörk fóstureyðinga við 18. viku, eins og til að mynda var upphaflega gert ráð fyrir myndi, **þrengja kosti kvenna** til þungunarrofs frá því sem nú er. Álykta verður að þetta sé höfuðástæðan fyrir því að nú er komið fram frumvarp sem heimilar þungunarrof án skilyrða allt til 22. viku.

Umsögn þessi hverfist að mestu um þennan þátt lagafrumvarpsins.

Í annars mjög ítarlegri og góðri greinargerð með frumvarpinu er litið fjallað um siðferðilega stöðu fósturs. Það er rétt í þessu samhengi að draga betur fram þann þátt. Almennt er litið svo á að siðferðileg staða fósturs styrkist eftir því sem á meðgönguna líður. Inngrip sem hafa það að markmiði að rjúfa þungun og þar með eyða föstri verði því þungbærari og siðferðilega vafasamari því lengra sem líður á meðgönguna. Á einhverju stigi er litið svo á þungunarrof sé ekki lengur siðferðilega réttlætanlegt. Hvar þessi lína skuli dregin er erfitt siðferðilegt mat. Í lögum nr. 25 frá 1975 var hún dregin við 12. viku meðgöngu og til viðbótar leyfð undantekningartilvik frá reglunni.

Líta verður svo á að þessi tímamörk marki ekki einvörðungu þann tíma þar sem kona getur tekið ákvörðun um þungun eða ekki þungun, heldur sé þetta einnig sú siðferðilega lína sem sátt ríkir um að draga og marka þar með rétt fósturs til verndar. Flestir telja að fóstur sem er komið með getu til að lifa sjálfstæðu lífi utan líkama móður eigi rétt á vernd óháð vilja móður eða nokkurs annars (nema líf eða heilsa móður sé í hættu eða fóstur eigi sér ekki lífsvon). Í þessum tilvikum er litið svo á að föstrið (barnið) þiggi ekki siðferðilegt gildi sitt frá vilja móður eða annarra sem að því standa heldur hafi það **eigið gildi** og eigi þar með sjálfstæðan rétt til lífs. Lífvænleiki utan líkama móður er í greinargerð miðaður við 21. viku og 6 daga. Þar liggur grundvöllur þeirrar 22 vikna viðmiðunarlínu sem fram kemur í frumvarpinu. Velta má upp þeirri spurningu hvort hún liggi ekki of nálægt þeim mörkum sem hér um ræðir? Er þetta sagt í ljósi þess að lífvænleiki fósturs getur verið breytilegur upp að vissu marki. Þessu til viðbótar geta einfaldlega mannleg mistök valdið skekkju í mælingum. Hér má augjóslega ekkert út af bera til að farið verði út fyrir þau mörk sem að ofan eru skilgreind.

Vert er að gera skýran greinarmun á þungunarrofi sem gert er fyrir 12.–14. viku annars vegar og því sem hér er nefnt *síðkomið þungunarrof* hins vegar, það er þungunarrof eftir 14.–16. viku. Ferlið sjálft getur verið læknisfræðilega og tæknilega ólíkt en ástæður þungunarrofsins eru einnig ólíkar. Oftast er það sem hér er nefnt síðkomið þungunarrof framkvæmt vegna nýrra upplýsinga um föstrið sem koma fram á meðgöngu.¹ Hér er því alla jafna ekki verið að rjúfa þungun vegna

¹ Erfitt er að alhæfa í þessu efni. Við gerum okkur grein fyrir að ávallt geta komið upp tilvik þar sem t.d. þungun er leynt eða henni afneitað, sérstaklega þegar um er að ræða mjög unga móður eða fólk í mjög erfiðum félagslegum

þess að kona vilji ekki eiga barn (slíkt þungunarrof á sér stað í nánast öllum tilvikum fyrir 12. viku) heldur eru þessi þungunarrof **vegna eiginleika fósturs sem uppgötvast við fósturskimun** og vísar Siðfræðistofnun þar sérstaklega til viku 16–22. Hér er því verið að eyða tilteknu fóstri þar sem kona telur sig ekki hafa getu til að takast á við það líf sem bíður eftir fæðingu þessa tiltekna barns. Hér er um að ræða upplýsingar í kjölfar fósturgreininga sem benda til fötlunar eða sjúkdóms fósturs, ekki einungis þar sem fóstur á ekki lífsvon heldur einnig **þar sem barn mun geta lifað með fötlunina.**

Í 10. grein samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks er vísað til jafns réttar til lífs.² Hún gerir ráð fyrir því að réttur fatlaðra fóstura til lífs sé sá sami og réttur ófatlaðra fóstura. Þessi grein hefur því verið túlkuð á þann veg að ekki megi mismuna fósturum vegna fötlunar. Undanþágur byggðar á því að fóstur muni verða „skaddað” eða fatlað eins og stendur í núverandi lögum, brjóta því gegn þessari grein. Þetta þýðir að sú siðferðilega verndarlína sem fóstrið hefur á meðgöngu skuli dregin á sama stað fyrir öll fóstur, óháð skerðingu þeirra. Verður að teljast líklegt að sú breyting á lögunum sem nú er gerð þar sem mörk þeirrar verndar sem löggjafinn veitir fóstri færist til 22. viku sé til að komast hjá því að setja í lagatexta þennan greinarmun en jafnframt gera þeim foreldrum sem sjá fram á fötlun eða skerðingar hjá barni sínu það áfram kleift að rjúfa þungun allt að 22. viku.

Síðkomnum þungunarrofum virðist ekki fjölga þótt þessi lína sé færð ofar, en þrátt fyrir það má velta því upp hvernig muni ganga að túlka auknar upplýsingar í kjölfar fósturgreininga sem munu nær örugglega koma fram á komandi árum. Slíkar upplýsingar þarf að túlka og yfirfæra í umfjöllun um lífsgæði hins verðandi barns og fjölskyldu þess. Það er erfitt verkefni og mikilvægt að foreldrar og móðir fái góðan stuðning við slíkt. Fóstur/ófætt barn, sem býr við skerðingar, veldur verðandi foreldrum og móður ótta og óöryggi gagnvart þeim hugsanlegu kröfum sem þau mæta í nýjum aðstæðum. Öll miðlun upplýsinga um þessa óvissu framtíð er ekki bara þekkingarfræðilega erfið því oft ríkir óvissa um framtíðarhorfur heldur er slík miðlun einnig siðferðilega flókin og erfið. Hér hafa samtök fatlaðs fólks brugðist við og komið þeim

aðstæðum, en þetta eru undantekningartilvik. Sumar þjóðir hafa þó sérákvæði í lögum sínum um þungunarrof til að mæta þessum konum sérstaklega (sjá greinargerð).

² „Réttur til lífs. Aðildarríkin áréttu að sérhver mannværi eigi meðfæddan rétt til lífs og skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að fatlað fólk fái notið þess á virkan hátt til jafns við aðra.”

skilaboðum skýrt á framfæri að þau sem lifa með margar þeirra greininga sem föstrum er gjarnan eytt út af eigi innihaldsríkt líf (hér er oftast tekið dæmi af fólki með Downs heilkenni og fólk með hrygggrauf). Líf þeirra sé á engan máta minna virði en líf annarra. Þau telja að þær upplýsingar og viðhorf sem heilbrigðisstarfsfólk miðli séu hvorki hlutlausar né tæmandi. Þeir sjúklingahópar og samtök fatlaðs fólks sem fengið hafa slíkar greiningar eigi því brýnt erindi inn í umræður um fösturskimanir/fösturgreiningar og þungunarrof í kjölfar þeirra í samfélaginu. Þau benda á að lög, reglur og starfshefðir í tengslum við þungunarrof og fösturskimanir/fösturgreiningar megi ekki leiða til þess að fatlað fólk sé ekki virt sem eðlilegur hluti af flóru mannlífsins. Þau vilja andæfa þeim óorðuðu skilaboðum sem geta falist í fösturskimunum: að þau sem einstaklingar hefðu átt að greinast á fösturstigi og vera eytt í kjölfarið.

Átakalína hins nýja frumvarps snýst að mati Siðfræðistofnunar fyrst og fremst um siðferðilegt réttmæti siðkomins þungunarrofs í kjölfar fösturskimunar. Umræðan hverfist því um þá línu sem dregin er og hugsuð sem vernd fyrir föstrið eða hið ófædda barn án þess að mismuna föstrum. Verði frumvarpið í þeirri mynd sem það er núna (opið val konu til 22. viku) ekki samþykkt og þessi lína færð neðar (t.d. til 18.viku) þá þrengjum við vissulega kosti kvenna til að velja þungunarrof. Sú þrenging er á hinn bóginn afleiðing mannréttindasáttmála fatlaðs fólks sem Ísland hefur innleitt, 10 gr. Sá sáttmáli miðar að því að vernda föstur sem eru með skerðingar og rétt þeirra til lífs, færa stöðu þeirra til jafns við önnur föstur. Frá siðferðilegu sjónarmiði er þetta meginþungi átakalínunnar sem við stöndum frammi fyrir í þessu frumvarpi.

Niðurlag

Niðurstöður fösturskimana og þær upplýsingar sem þeim fylgja eru algengasta ástæðan fyrir siðkomnu þungunarrofi. Sú ákvörðun að rjúfa þungun er aldrei léttvæg og á það sérstaklega við þegar þungun er rofin eftir 14.–16. viku. Fæðing barns, þar með talið fæðing barns með fötlun, hefur áhrif á líf móður og fjölskyldunnar til lífstíðar. Ferlið sem fylgir siðkomnu þungunarrofi er erfitt líkamlega og andlega og því fylgir mikil sorg. Þegar staðið er andspænis þessum valkostum leggur fólk mat á upplýsingar um föstrið og notar þær til að spá fyrir um lífsgæði verðandi barns, foreldra og fjölskyldu. Sú túlkun er ekki einungis læknisfræðileg. Stuðningur sá sem foreldrar þurfa andspænis slíku mati þarf að vera víðtækur og vandaður. Þessi staða setur mikla ábyrgð á

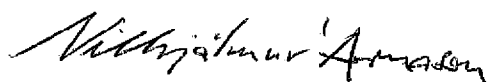
herðar heilbrigðisstarfsfólks og sérstaklega á herðar þeirra sem vinna við fósturskimanir og fósturgreiningar. Mikilvægt er að starfsfólk sem er í samskiptum við sjúklinginn á þessum viðkvæmu stigum sé vel meðvitað um þau siðferðilegu gildi sem liggja umræðunni til grundvallar og viðurkenni mikilvægi aðkomu fleiri aðila en heilbrigðisstarfsfólks þegar ráðleggja þarf í þessari viðkvæmu stöðu. Enn mikilvægara er þó að auka opinbera umræðu í samfélaginu um fósturskimanir og fósturgreiningar svo fólk á barneignaraldri sé betur undirbúið að takast á við álitamál sem gjarnan fylgja eins og hvort framkvæma eigi þungunarrof í kjölfar slíkra upplýsinga. Sú umræða þarf að vera opin og vönduð. Hún er tilfinningahlaðin og erfið en nauðsynleg til að hægt sé að ná samfélagslegri sátt um þau álitamál sem snúa að síðkomnu þungunarrofi.

Siðfræðistofnun telur mikilvægt að samningur Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks sé virtur og að lögin um þungunarrof endurspegli jafnan rétt allra barna til lífs, óháð fötlun. Jafnframt er mikilvægt að virða og styðja konur í ákvörðunum þeirra þegar þær standa andspænis nýjum upplýsingum um fósturið og vinna að því að þær búi hvorki við skömm né þvingun í þessum erfiðu aðstæðum.

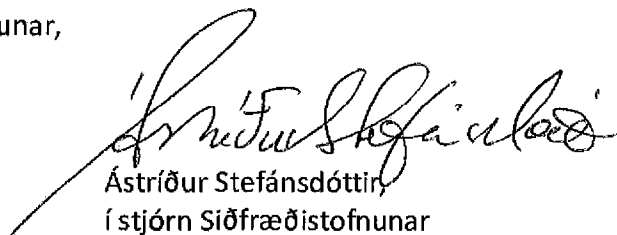
Það er niðurstaða Siðfræðistofnunar að mikilvægt sé að flýta ekki um of afgreiðslu þessa frumvarps. Í fyrsta lagi telur Siðfræðistofnun varasamt að heimila þungunarrof allt til 22. viku því þá getur fóstur verið orðið lífvænlegt utan líkama móður. Í öðru lagi þarf að huga vel að þeirri spennu sem er á milli þessa frumvarps og samnings Sameinuðu þjóðanna um rétt fatlaðs fólks. Hér eru í húfi grundvallarspurningar og álitamál um siðferðisstöðu fósturs, rétt fatlaðs fólks og sjálfsákvörðunarrétt kvenna sem þarfnast djúprar og upplýstrar umræðu í samfélaginu. Umsögn þessi er hugsuð sem innlegg í þá umræðu.

Virðingarfyllst,

fyrir hönd Siðfræðistofnunar,

Vilhjálmur Árnason,
Stjórnarformaður

Ástríður Stefánsdóttir,
í stjórn Siðfræðistofnunar

Reykjavík, 21. janúar 2019

Efni: Breytingar á lögum um þungunarrof

Siðmennt telur mikilvægt að sjálfsákvörðunarréttur kvenna sé hafður að leiðarljósi í allri lagasetningu sem snýr að þungunarrofi og styður félagið því heilshugar meginmarkmið þessara laga að: „*konu verði veitt fullt ákvörðunarvald um það hvort hún elur barn fram að lokum 22. viku þungunar, óháð því hvaða ástæður liggja að baki þeim vilja konunnar.*”

Félagið styður einnig heilshugar: „*rétt kvenna til fullkornustu heilbrigðisþjónustu sem á hverjum tíma eru tök á að veita í tengslum við þungunarrof og að tryggja skuli aðgang að þungunarrofi í öllum heilbrigðisumdæmum landsins.*” og að konur fái „*fræðslu um áhættu samfara aðgerðinni sem og að konu skuli boðið upp á stuðningsviðtal bæði fyrir og eftir þungunarrof.*”

Siðmennt ítrekar þá afstöðu sína að almennt eigi að taka ákvarðanir af yfirvegun, skynsemi og byggja þær á vísindalegri þekkingu en ekki krednum eða trúarsetningum. Félagið hvetur því þingmenn til að hlusta á og fara eftir afstöðu kvenna og sérfræðinga.

Fyrir hönd stjórnar Siðmenntar,
Sigurður Hólm Gunnarsson - Formaður

Fóstureyðinga-frumvarp

Góðan daginn,

Ég er algerlega á móti því að 5,5 mánaða „fóstrum“ sé eytt enda eru þetta engin fóstur heldur börn sem eru þá drepin, ekkert annað en Morð !!!

**Kær kveðja,
Sigfús Bergmann Svavarsson**

Umsögn um lagafrumvarp

Sendandi: Sigurður Ragnarsson, Vesturgötu 38, 230 KEFLAVÍK

Dagsetning þessarar umsagnar: 12. desember 2018

Heiti þingmáls: Þungunarrof, lagafrumvarp frá 2018

Númer: 393. mál á 149. löggjafarþingi (var vísað til velferðarnefndar)

Fóstureyðingum í þróuðum löndum hefur fækkað verulega síðustu áratugi. Á Íslandi eru ekki mikil sárafatækt eða almenn bágindi, svo að gefi tilefni til að breyta reglum og gera fóstureyðingar auðveldari. Barnafjöldi er síður en svo að sliga opinbera þjónustu. Opinberir aðilar gætu, án þess að ganga nærri sér, aukið stuðning við fatæk eða vanburða heimili með börn, eftir því sem þörf þætti vera á. Sömu leiðis mætti rýmka reglur um ættleiðingu og uppfóstur hjá vandamönnum, ef það hefði gagnleg áhrif. Ekkert af þessu er nefnt í hinu nýja frumvarpi um þungunarrof eða greinargerð með því.

Með árunum hefur smám saman komið æ betur í ljós, að þroski ófæddra barna byrjar snemma og er verulegur. Þau eru ekki tilfinningalaus frumuklasi. Þau geta engst af sársauka. Þau eru ekki sama lífvera og móðir þeirra. Þess vegna fer víða fram málefnaleg umræða um réttindi ófæddra barna. Hennar sér á engan hátt stað í hinu nýja frumvarpi eða greinargerð með því. Þörf gæti verið á því að stofna embætti umboðsmanns ófæddra barna.

Í greinargerðinni er kafla, sem heitir Samanburður við önnur lönd. Það eru hinar Norðurlandapjóðirnar, Bretar, Hollendingar, Belgar, Frakkar og Kanadamenn. Þjóðverjar eru fjölmennasta þjóð innan Evrópusambandsins. Hvers vegna komast þeir ekki á blað? Er það vegna þess, að þar eru dálítið meiri hömlur á fóstureyðingum en til dæmis í Frakklandi eða nýja frumvarpinu um þungunarrof? Skiptir þá ekki máli að fræðast um tilhögun í Þýskalandi og hvort reynsla Þjóðverja er góð eða ekki? Ítalir, Spánverjar og Pólverjar eru fjölmennari en Hollendingar og Belgar. Hvers vegna komast þeir ekki á blað? Í Kanada eiga heima 37 milljónir manna en í Bandaríkjunum 326 milljónir. Bandaríkjamönnum er sleppt í greinargerðinni. Er það vegna þess, að þeir hafa á allra síðustu árum notað reynslu sína til að þrengja dálítið að fóstureyðingum? Sem sér kannski ekki fyrir endann á.

Hið sama á við allvíða í Evrópu, að heimildir til fóstureyðinga hafa verið þrengdar. Sú þróun gæti átt eftir að halda áfram. Ekki er vikið að því í greinargerðinni. Og ekki að reynslunni af þessu. Og þá ekki heldur að óvæntri stefnubreytingu, sem virðist vera að gerast í Kína, til að fækka fóstureyðingum.

Ástæða er til að draga í efa, að fræðsla um aukaverkanir af fóstureyðingum hafi undanfarna áratugi verið fullnægjandi. Of lítið hefur verið gert úr sumum áhættuþáttum, til dæmis ófrjósemi.

Hin siðferðilega hlið er lítið breytt frá árinu 1975. Ef til vill má þó segja, að talsvert fleiri landsmenn eigi nú uppruna á meðal þjóða, sem eru að verulegu leyti andsnúnar fóstureyðingum. Taka ætti tillit til þess.

Hafna verður þeirri skoðun, að nú sé ástæða til að gera fóstureyðingar auðveldari.

Kæru þingfulltrúar

Ég mæli eindregið með frumvarpi sem leyfir konum að ráða hvort þær vilji ganga með og eiga það fóstur sem þær kunna að bera, ef um ótímabæra, óæskilega, tilneydda þungun hefur verið að ræða.

Ég tel það spurningu um mannréttindi kvenna, hvort þær fái að ráða hvort þær vilji ganga með og eiga það fóstur sem þær ganga með hverju sinni.

Rök hópa tengdum trúsofnum eru oftast en ekki byggð á aldagömlum tilskipunum trúarrita þeirra, sem eru löngu úrelt og taka ekkert tillit til framþróunar mannlegra tilfinninga né heilbrigðis- eða félagslegra aðstæðna verðandi mæðra.

Trúarleg viðhorf í þessum efnum, eins og til notkunar getnaðarvarna, framkvæmd umskurðar á ómálga drengjum o.fl. sýna berlega steingerfð viðhorf sem einblína aðeins á eitt, þ.e. að tilskipanir trúarlegra persóna eins og Abrahams, Móse, Zarabústra, Búdda, Jesúsar, Páls eða Péturs postula, Múhameðs og fleiri þeirra sem menn trúa að sé eins konar 'sendiboði' Guðs.

Við nánari skoðun kemur í ljós að þessir 'sendiboðar' Guðs eru ekki í neinum tengslum við mannlegar tilfinningar fólks í mörgum efnum, þó vissulega séu þeir flestir ef ekki allir með einhverjar sammannlegar kennisetningar sem eru sígild 'sannindi' ef svo mætti kalla.

Þess vegna mæli ég með því að Íslendingar sýni fordæmi sem aðrar þjóðir mættu taka sér til eftirdæmis þegar fram líða stundir.

Mbkv.

Sigurður R. Sigurbjörnsson

Fífuseli 32

109 Reykjavík

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof - þingmál 393/149

Við undirritaðar fögnum því að frumvarp til laga um þungunarrof sé komið fram á Alþingi og þá sérstaklega því að til standi að afnema kröfu um að konur þarfnist leyfis til að binda endi á þungun. Þar er um mikið framfaraskref að ræða enda eru það grundvallarmannréttindi að ráða yfir líkama sínum og ákveða hvort og hvenær fólk ráðist í barneignir. Einnig teljum við jákvætt að í þessu frumvarpi er hugtakanotkun leiðrétt og fjallað um þungunarrof og hið gildishlaðna orð „fóstureyðing“ lagt til hliðar. Loks er jákvætt að fjallað er um þungunarrof sem sjálfsagða og eðlilega heilbrigðisþjónustu við konur, sem aðgengileg er þeim að kostnaðarlausu. Þá er mikilvæg réttarbót í því að stúlka sem er ólöggráða sökum aldurs geti látið binda endi á meðgöngu án þess að þurfa að upplýsa foreldri eða forsjáraðila. Einna mikilvægast er að reglur um þungunarrof verða þær sömu fram að 22. viku, þ.e. að innan þessa ramma taki konur sjálfar ákvarðanir, en séu ekki háðar afstöðu annarra.

Þau lög sem nú eru í gildi markast af því að þau voru ekki sett með sjálfsákvörðunarrétt kvenna í huga. Í ítarlegri MA ritgerð Gunnhildar Sigurhansdóttur, sagn- og kynjafræðings, er því lýst hvernig frumvarp, sem skrifað var af Rauðsokkuhreyfingunni, var lagt til hliðar og nefnd skipuð þremur körlum falið að vinna nýtt frumvarp. Í frumvarpi Rauðsokka var gert ráð fyrir sjálfsákvörðunarrétti kvenna, en þegar það komst í umræðu í samfélaginu varð uppi fótur og fit og “hrópað hátt um líf og synd og glæp” eins og fram kemur í ritgerð Gunnhildar. Andstaðan sem frumvarpið mætti, dofnaði fljótt þegar gerð var krafa um að konur þyrftu leyfi hjá karlastétt, læknum, til að rjúfa þungun. Af þessu má álykta að andstaðan sé að vissu leyti við sjálfsákvörðunarrétt kvenna, frekar en við þungunarrof sem slíkt. Mikilvægt er að þingið gæti þess í meðferð frumvarpsins að sambærileg sjónarmið verði ekki ráðandi nú.

Núgildandi lög eru því takmarkandi, þar sem þau heimila konum ekki að taka sjálfar ákvarðanir um eigin líf og líkama. Engu að síður próaðist framkvæmd þeirra fljótlega í þá átt að túlka þau konum í vil. Heilbrigðisstarfsfólk hefur því lagt sig fram við að mæta konum á þeirra forsendum. Lagabókstafurinn er þó skýr; kona þarf að sækja um heimild til að binda endi á þungun. Í niðurstöðum rannsóknar okkar, sem birtust í bókinni *Rof: Frásagnir kvenna af fóstureyðingum* kemur skýrt fram að þetta er konum íþyngjandi og er það sem hvað helst stuðlar að langvarandi skömm, samviskubiti og jafnvel eftirsjá, sem annars fer lítið fyrir meðal kvenna sem rjúfa þungun, þótt því heyrast oft fleygt í almennum umræðum.

Engar rannsóknir benda til þess að konur iðrist þess til lengri tíma að binda endi á þungun. Þvert á móti lýsa konur, í okkar rannsókn á Íslandi og í sambærilegum rannsóknum erlendis, létti og fullvissu um að hafa tekið rétta ákvörðun. Undantekningin frá því er ef þær upplifa missi á sjálfsákvörðunarrétti eða þvingun, hvort heldur er af hendi maka, fjölskyldu eða heilbrigðisstarfsfólks. Í þeim löndum sem heimildir eru rýmri en í núgildandi lögum hér á landi eru heldur ekki vísbendingar um að konum líði öðruvísi með ákvörðun sína.

Í almennt umræðu er því oft fleygt að konur hljóti að geta tekið ákvörðun um þungunarrof innan núgildandi tímaramma og það sé engin kona þunguð fram yfir 13. viku án þess að vita það. Raunin er hins vegar önnur, eins og Sigurlaug Benediktsdóttir, fæðingarlæknir á Landspítalanum, rekur í grein í Fréttablaðinu 2. nóvember sl. Ýmis atvik geta að auki komið upp á öðrum þriðjungi meðgöngu sem gera það að verkum að kona telji rétt að binda endi á þungun. Takmarkanir á borð við að það megi eingöngu

ef líf konu er í hættu eða fóstrið ólífvænlegt geta þá unnið gegn markmiðum sínum. Það þarf ekki að leita langt að dæmum þar sem læknar hika við að setja fram það mat að líf konu sé í raun í hættu, eins og mál Savitu Halappavaran á Írlandi ber vitni. Því teljum við það fagnaðarefni að það sé konum í sjálfsvald sett að binda endi á þungun fram að lokum 22. viku.

Það að setja ákvörðun um þungunarrof í hendur konu fram að lokum 22. viku meðgöngu er í samræmi við tillögur nefndar um endurskoðun á núverandi lögum og mat kvennasviðs Landspítalans. Þar sem rýmri tímamörk eru við lýði sýnir reynslan að mjög fáar aðgerðir fara fram eftir 20. viku. Í greinargerð með frumvarpinu er vísað til Kanada og segir að „þrátt fyrir viðtækar heimildir til þungunarrofs þá eru yfir 90% allra þungunarrofa framkvæmd fyrir lok 12. viku og aðeins 0,3% eftir lok 20. viku“. Samkvæmt upplýsingum frá Guttmacherstofnuninni í Bandaríkjunum fara 1,3% þungunarrofa þar í landi fram eftir 21. viku. Þar er einnig viðurkennt að vegna takmarkaðs aðgangs og kostnaðar tefjist aðgerðir oft von úr viti. Engin ástæða er til að ætla að á Íslandi yrði raunin önnur en að þungunarrof eftir þessi tímamörk yrðu mjög fátíð, eins og reynslan hefur verið fram til þessa.

Það er augljóst af efni frumvarpsins og greinargerð að ætlunin er að leiðrétta það að í gildandi lögum er heimild til að rjúfa þungun vegna fötlunar fósturs. Við fögnum því að í frumvarpinu eru tekin út ákvæði um að heimila þungunarrof á grundvelli fötlunar í samræmi við sáttmála SP um réttindi fatlaðs fólks.

Árlega nýta um þúsund konur hérlandis sér þessa löglegu, öruggu og mikilvægu þjónustu. Meginbreytingin sem felst í frumvarpi þessu er að konur munu upplifa að þær sjálfar geti tekið ákvarðanir um framtíð sína, á eigin forsendum. Á tímum þar sem bakslag gegn kvenfrelsi og takmarkanir á frjósemisréttindum kvenna hafa gert vart við sig víða um heim, er það mikils virði að Ísland taki þetta löngu tímabæra skref í átt að kvenfrelsi.

Virðingarfyllt,

Silja Bára Ómarsdóttir, kt. 230471-5179, alþjóðastjórnmálafræðingur
Steinunn Rögnvaldsdóttir, 090886-3639, kynjafræðingur

.

Tilvísanir:

Gunnhildur Sigurhansdóttir: „Þá er hrópað hátt um líf og synd og glæp.“ Um rauðsokkur, frjálsar fóstureyðingar og andstöðu“ <https://skemman.is/handle/1946/17010>

Guttmacherstofnunin: <https://www.guttmacher.org/>

O'Carrol, Sinead: „Savita Halappanavar: Her tragic death and how she became part of Ireland's abortion debate.“ <https://www.thejournal.ie/eighth-amendment-4-3977441-Apr2018/>

Sigurlaug Benediktsdóttir: „Opið bréf til Ingu Sæland“ <http://www.visir.is/g/2018181109776>

Silja Bára Ómarsdóttir og Steinunn Rögnvaldsdóttir: *Rof: Frásagnir kvenna af fóstureyðingum* (eintak sent öllum þingflokki í desember)

Til: Velferðarnefndar Alþingis

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof, þingskjal 521 - 393. mál.

Skurðlæknafélag Íslands vill koma á framfæri athugasemdum við ofannefnt frumvarp, nánar tiltekið 7. greinina sem er eftirfarandi:

7. gr.
Framkvæmd þungunarrofs.

Þungunarrof með lækniaðgerð skal framkvæmt á sjúkrahúsi eða á heilbrigðisstofnun *undir handleiðslu sérfræðings á sviði kvenlækninga*. Þá er heimilt að framkvæma þungunarrof með lyfjagjöf á starfsstöðvum lækna sem landlæknir hefur eftirlit með, sbr. lög um landlækni og lýðheilsu, fram að lokum 12. viku þungunar.

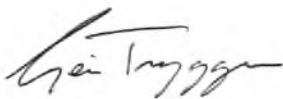
Skurðlæknafélag Íslands telur að það skilyrði að þungunarrof með lækniaðgerð sé gert undir handleiðslu sérfræðings á sviði kvenlækninga sé of þröngt skilgreint. Nú þegar eru gerð þungunarrof með lækniaðgerð á Sjúkrahúsi Ísafjarðar og á Sjúkrahúsinu á Neskaupsstað af almennum skurðlæknum og ef þessi grein myndi standa óbreytt myndi sú þjónusta við fólk á landsbyggðinni leggjast af.

Það geta vissulega komið upp fylgikvillar við slíkar aðgerðir og því er nauðsynlegt að viðkomandi læknir hafi þjálfun og reynslu í kviðarholsaðgerðum og því telur Skurðlæknafélagið rétt að takmarka þetta að einhverju leyti og því eðlilegt væri að framkvæmd þungunarrofs með lækniaðgerð væri takmörkuð við kvensjúkdómalækni eða almennan skurðlækni með þjálfun og reynslu í tæmingu á legu með lækniaðgerð. Greinin gæti þá litið svona út:

7. gr.
Framkvæmd þungunarrofs.

Þungunarrof með lækniaðgerð skal framkvæmt á sjúkrahúsi eða á heilbrigðisstofnun undir handleiðslu sérfræðings á sviði kvenlækninga *eða sérfræðings í almennum skurðlækningum með reynslu og þjálfun í tæmingu á legi*. Þá er heimilt að framkvæma þungunarrof með lyfjagjöf á starfsstöðvum lækna sem landlæknir hefur eftirlit með, sbr. lög um landlækni og lýðheilsu, fram að lokum 12. viku þungunar.

fyrir hönd Skurðlæknafélags Íslands

Geir Tryggvason, formaður
Háls-, nef- og eyrnaskurðlæknir, Landspítala háskólasjúkrahúsi

Borgarnesi 12.5.2019

Til þingmanna, Heilbrigðisráðherra og Velferðarnefndar Alþingis

Ályktun

Við undirrituð starfsfólk Heilbrigðisstofnunar Vesturlands(HVE) í Borgarnesi finnum okkur knúin að álykta um frumvarp til laga um þungunarrof sem nú er til umræðu á Alþingi.

Ályktunin er ekki gerð í nafni HVE.

Teljum við að það, að kona hafi óskertan rétt til að fá þungun rofna fram að lokum 22. viku þu ngunar, sé allt of langt gengið og vegið sé að rétti hins ófædda barns.

Teljum við einnig það vera afturför að kona eigi einungis kost á fræðslu og ráðgjöf læknis, hjúkrunarfræðings, ljósmóður og félagsráðgjafa, eftir því sem þörf krefur, en að það sé ekki skylt eins og var í eldri lögum.

Teljum við ótækt að kalla það þungunarrof, verði að framkalla fæðingu því lífi móður sé stefnt í hættu eftir lok 22. Viku.

Við krefjumst þess að miðað verði að hámarki við lok 20. viku þungunar.

Að fræðsla og ráðgjöf til konunnar verði skylda, en ekki valkvæð, áður en þungun er rofin, ef kona er gengin lengra en 12 vikur.

Að ekki sé talað um þungunarrof eftir lok 22. viku meðgöngu ef lífi móður er stefnt í hættu við áframhaldandi þungun, heldur framköllun fæðingar.

Vonumst við til að lengri tími verði tekinn til að fjalla um frumvarpið og afgreiðslu þess verði frestað.

Einnig viljum við hvetja stjórnvöld til að grípa til allra mögulegra aðgerða til að draga úr þörf fyrir þungunarrof á öllum stigum meðgöngu. Þarf að bæta aðgengi að öllum getnaðarvörnum og gera neyðargetnaðarvörn, langtíma getnaðarvarnir og verjur gjaldfrjálsar.

Í von um góð viðbrögð.

Andri Kershansdóttir
yfirskrif.

Dagbjört Regnsd.
almenningur lokur

Herdi S S Finsdóttir
Kambur

Erla Kattrín Kjartansdóttir

Oddný tra Þóðvarðsdóttir Hjúkrunafræðingur

MARÍA LISBET ÓLAFSDÓTTIR

Helga Sóna Björgvinsd. Sjúkmaríði

Þógnheiður Eyrarsdóttir

Umsögn um lagafrumvarp

Sendandi: Steindór Sigursteinsson, Nýbýlavegi 28, 860 HVOLSVÖLLUR
Dagsetning þessarar umsagnar: 17. desember 2018 Heiti þingmáls: Þungunarrof, lagafrumvarp frá 2018
Númer: 393. mál á 149. löggjafarþingi (var vísað til velferðarnefndar)

Hver er réttur ófæddra barna í móðurkviði?

Réttur ófæddra barna í móðurkviði er að heilsu þeirra sé gætt og að þau fái rétt til þess að fá að lifa. Íslensk lög standa ekki vörð um líf og heilsu allra ófæddra barna. Heilbrigðisstarfsfólki er ekki aðeins ætlað að standa vörð um líf fólks og ófæddra barna heldur er það svo að ef vissar félagslegar aðstæður eru fyrir hendi þá er félagsráðgjöfum heimilt að ráðleggja móður eða foreldrum að "láta eyða fóstri". Og fólki innan heilbrigðisþjónustunnar er þá heimilt með undangengnu samþykki móður/foreldra að deyða viðkomandi barn í móðurkviði. Þetta á líka við um ef barn í móðurkviði er greint með einhverskonar fósturgalla eða Downs heilkenni.

Þetta er mikill smánarblettur á íslensku heilbrigðiskerfi og á löggjöf Íslands. Lögin leyfa þetta, jafnvel þótt smávægilegar ástæður liggi þarna að baki.

Í yfirlýsingu Sameinuðu Þjóðanna um réttindi barnsins segir:

"Vegna líkamlegs og andlegs þroskaleysis þarfnast barnið sérstakrar verndar og umhyggju, þar með talið viðeigandi réttarverndar, fyrir fæðingu jafnt sem eftir hana." (Úr inngangi þessarar samþykktar Sameinuðu þjóðanna 1959). Einnig er þar að finna 4. frumregluna sem hljóðar svo: "Barnið skal hafa rétt til heilbrigðs vaxtar og þroska. Í þeim tilgangi skal veita bæði barni og móður sérstaka umhyggju og vernd, þar með talið umönnun bæði fyrir og eftir fæðingu."

Eins flestum er kunnugt hyggst heilbrigðisráðherra Svandís Svavarsdóttir umturna núgildandi löggjöf um fóstureyðingar. Hefur hún lagt fram frumvarp um ný heildarlög um svonefnt þungunarrof þar sem fóstureyðing verður heimiluð fram að lokum 22. viku meðgöngu, en hefur hingað til verið fram að lokum 12. viku í miklum meirihluta tilvika (93,8% árið 2015), en í undantekningartilfellum á 13.-16. viku meðgöngu (4,2% árið 2015). Hefur orðinu fóstureyðing þarna verið breytt í þungunarrof sem er í raun fegrunaryrði. Í drögunum að frumvarpinu verður einnig heimilt að framkvæma fósturvíg eftir 22 viku meðgöngu ef lífi þungaðrar konu er stefnt í hættu við áframhaldandi þungun eða ef fóstur telst ekki lífvænlegt til frambúðar eins og sagt er. Sagði heilbrigðisráðherra í færslu á Facebook-síðu sinni að frumvarpið tryggi með skýrum hætti sjálfsákvörðunarrétt kvenna til þungunarrofs. Með öðrum orðum þurfa mæður því ekki að gefa neina sérstaka ástæðu fyrir fósturvíginu nema þá eina að þær VILJI það!

Að vilji og hentisemi konu sé nóg til þess að heimila slíka "aðgerð" er að mínu mati fullkomin lítilsvirðing fyrir lífi því sem Guð gefur foreldrum þegar barn er getið í móðurkviði. Þarna er verið að brjóta boðorð Guðs: "þú skalt ekki morð fremja". Það er ekki umhyggja fyrir þeim ófæddu að taka frá þeim lífsréttinn og vega að honum í sjálfum helgustu véum lífsins!

Læknarnir sjálfir eru í raun ekki vanmáttugir að verja ófædd börn – því þeir geta neitað að taka þátt í þessu. Þeim ber raunverulega skylda til að skoða hug sinn í hverju læknisverki. En

þeim hefur lærst að líta á sig sem þögult verkfæri löggjafans og hafa vanist því. Því miður. Hér er vert að benda á aðalatriðið sem að læknum snýr: Þeim ber ekki skylda til deyða fóstur því fóstureyðing er ekki lækniðgerð í neinum venjulegum skilningi þess orðs og læknar sem stunda þær ættu að hugleiða alvarlega hvort þeir séu að brjóta læknaeiðinn. Neitun þarf að virða og taka vandræðalaust.

Að síðustu eru hér nokkrar vísindalega sannaðar staðreyndir um mannsfóstur.

Á 1. degi: Getnaður á sér stað. Allir erfðaeiginleikar ákvarðaðir.

Á 17. degi verða blóðkorn fóstursins til.

Á 20. degi er grundvöllur lagður að öllu taugakerfinu.

Á 21. degi slær hjartað.

Á 30. degi er komin regluleg blóðrás innan lokaðs æðakerfis. Eyru og nef byrja að þróast.

Á 42. degi er beinagrind mynduð (fyrst úr brjóski).

Á 56. degi eru öll líffæri starfandi. Úr þessu er aðeins um frekari vöxt að ræða.

Á 65. degi getur barnið kreppt hnefann og grípur um hlut sem strýkst við lófa þess.

Eftir 16. vikur hefur barnið náð hálfri þeirri lengd, sem það mun hafa við fæðingu.

Mættu stjórnvöld og þingmenn á Alþingi fá hugarfarsbreytingu í málum ófæddra barna og samþykkja ekki umrætt frumvarp. Er það skoðun greinarhöfundar að banna ætti fóstureyðingar hér á landi.

Umsögn um lagafrumvarp

Sendandi: Dr. Sveinbjörn Gizurarson, prófessor við Lyfjafræðideild HÍ
Aflagrandi 7
107 Reykjavík

13. desember 2018

Vegna þingmáls: Þungunarrof, lagafrumvarp frá 2018, Númer: 393. mál á 149. löggjafarþingi

Samkvæmt 12. gr. laga um „ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fóstureyðingar og ófrjósemisaðgerðir“ á kona sem hyggst eyða fóstri, að fá fræðslu um áhættu samfara aðgerðinni. Á heimasíðu Landlæknisembættisins er enga fræðslu að finna en Landspítali-Háskólasjúkrahús hefur látið útbúa upplýsingarit um fóstureyðingar, sem var styrkt m.a. af Landlæknisembættinu [1]. Upplýsingaritið veitir leiðbeiningar um ferlið, en það tekur hvorki á áhættu né aukaverkunum að neinu marki, þrátt fyrir að sjúklingi beri að undirrita samþykki fyrir aðgerðinni á LSH, þar sem fram kemur að sjúklingi hafi verið veittar upplýsingar um áhættu og hugsanlega fylgikvilla.

Þegar lyf eru annars vegar er þess krafist að lyfjapakkingar innihaldi upplýsingar um gagnsemi lyfsins, hegðun þess og verkunarmáta auk ítarlegra upplýsinga um aukaverkanir, hliðarverkanir og milliverkanir. Þegar klínískar rannsóknir eru framkvæmdar ber að láta þátttakendur fá ítarlegar skriflegar upplýsingar um mögulegar aukaverkanir, hættur og óþægindi sem gætu komið upp vegna rannsóknarinnar. Umrædd upplýsingagjöf er lykilatriði þess að sjálfsákvörðunarréttur einstaklings sé virtur. Til þess að ekki sé brotið gegn hagsmunum einstaklingsins er jafnframt mikilvægt að þeim upplýsingum sem miðlað sé til einstaklingsins séu óhlutdrægar og taki mið af nýlegum rannsóknum.

Að mati undritaðs er það því grundvallaratriði að þær konur sem vilja skoða fóstureyðingu taki upplýsta ákvörðun og fái nægt svigrúm til að meta þau langtímaáhrif sem slíkt inngrip í líkama þeirra kann að hafa, þ.á m. hættur og ókosti.

Frá sjónarhóli almannahagsmuna er jafnframt nauðsynlegt að íslenska ríkið skapi sér ekki neikvæða fjárhagslega eða siðferðislega ábyrgð með því að hafa ekki tryggt nægjanlega upplýsingagjöf til handa þeim konum sem hafa í hyggju að eyða fóstri sínu. Því er nauðsynlegt að lög fjalli skýrt um þá skyldu að veita konum ávallt hlutlausar og réttar upplýsingar, er þetta í samræmi við aðra framkvæmd s.s. upplýsingaskyldu vegna lyfjagjafar.

Frá sjónarhóli hagsmuna einstaklingsins sem og almannahagsmuna skiptir máli að tryggja aðkomu læknis og annarra sérfræðinga að upplýsingagjöfinni sem og ákvörðunartöku um fóstureyðingu. Hér er mikilvægt að mat fari fram á læknisfræðilegri og/eða félagsfræðilegri nauðsyn fóstureyðingar, enda felst í fóstureyðingum mikið inngrip inn í líkama kvenna sem er ekki með öllu hættulaust. Raunar geta langtímaáhrif fóstureyðinga haft í för með sér íþyngjandi einkenni og sjúkdóma fyrir einstaklinginn eins og nýjar rannsóknir bera með sér. Meðferð vegna slíkra langtímaáhrifa felur í sér aukinn kostnað fyrir samfélagið sem kallar á að almannahagsmunir séu jafnframt metnir áður en ákvörðun um fóstureyðingu er tekin.

Undirritaður stundar rannsóknir á sviði meðgöngutengdra sjúkdóma (maternal health og fetal medicine) og lyfjagjöf á meðgöngu (drugs in pregnancy), þar sem markmiðið er að tryggja öryggi og

lífvánleika fósturs og móður. Undirritaður hefur jafnframt starfað við mæðravernd á Long Beach Memorial Hospital í Los Angeles (USA), þar sem mikið er um læknisfræðilega erfiðar meðgöngur og oft hefur þurft að grípa til lyfjameðferða á fósturum. Undirritaður er jafnframt í samstarfi við Dr. Kypros Nicolaides, við Fetal Medicine Foundation, King's College London (UK), þar sem áhersla er lögð á að geta greint sjúkdóma í fóstri og fylgju á fyrstu vikum meðgöngunnar og veita síðan viðeigandi meðferð. Undirritaður sá m.a. um lyfjamálin í stóru Evrópuverkefni (ASPRE), en það verkefni hefur breytt klínískum leiðbeiningum í flestum löndum heims um hvernig skuli fyrirbyggja að konur fái snemmkomna meðgöngueitrun. Þá tengdist undirritaður einnig fjölþjóðlegu verkefni undir stjórn Dr. Yuvel Gielchinsky, þar sem verið var að skoða hvort hægt væri að einangra þá frumubúta (microchimerism) eða þau boðefni (peptíð, prótein, hormón eða önnur efni) sem seintast yfir í blóðrás móður á meðgöngunni og valda endurnýjun (rejuvenate) ýmissa vefja og líffæra hjá móður.

Framangreindar rannsóknir sem undirritaður hefur unnið að á fjölbreyttum og alþjóðlegum vettvangi gefa tilefni til að vekja athygli nefndarinnar á faglegum sjónarmiðum sem eðlilegt er að taka tillit til við heildarendurskoðun á lögum nr. 25/1975. Síðan núgildandi löggjöf var samþykkt á Alþingi fyrir rúmum fjórum áratugum, hafa margir sjúkdómar eða heilsufrávik sem taldir voru ólæknandi, orðið læknanlegir, og reikna má að með mikilli þróun á sviði læknávisinda megi búast við enn meiri framförum. Þetta á ekki síst við um svið þar sem meðfæddir sjúkdómar og/eða svokallaðir genagallar hafa verið taldir ónýta líf skjör og lífslíkur þeirra einstaklinga sem slíka sjúkdóma bera.

Fyrir nokkrum árum var undirritaður við störf við Rockefeller University, þar sem hann stundaði rannsóknir í samstarfi við Dr. Paul Greengard, sem fékk Nóbelsverðlaunin árið 2000 ásamt tveimur öðrum fyrir að uppgötva orsök og meinmynd Parkinsons sjúkdómsins. Á meðan undirritaður hafði viðveru við háskólann tókst samstarfshópi Dr. Greengard að kalla fram heilbrigð einkenni í dýrum með Downs heilkenni. Niðurstöðurnar voru sláandi og engu líkara var en að gardínur hefðu verið dregnar frá huga þeirra og dýrin hegðuðu sér eðlilega í skamma stund [2]. Society for Reproductive Investigation tók þetta fyrir á þingi sínu í Orlando árið 2017, þar sem þeir drógu fram fjöldi fyrirlestra þar sem talað var um möguleika á inngripi á fósturum með Downs, og mögulega meðferð strax á sjálfri meðgöngunni. Allar þessar rannsóknirnar vekja upp ýmsar spurningar um eðli Downs heilkennis og setja siðferðislega og læknisfræðilega stórt spurningamerki við þá framkvæmd sem tíðkast hefur á Íslandi með markvissri snemmgreiningu og boði um fóstureyðingu þegar líkur eru á Downs heilkenni.

Hér á eftir vísa ég til rannsókna og niðurstaðna sem varpa ljósi á þau víðtæku áhrif sem fóstureyðingar geta haft á konur. Má þar nefna þunglyndi og aðra geðræna sjúkdóma, fyrirburafæðingar og brjóstakrabbamein. Hér læt ég ónefnt sýkingar og ófrjósemi, þar sem um það er fjallað lauslega í nefndu kynningarefni LSH. Það er mikilvægt að sú nefnd sem fær það hlutverk að endurskoða þessi lög, fari ítarlega yfir þessa áhættuþætti og hvernig framkvæmd upplýsingagjafar er háttað til að tryggja endurbætur þar á. Afar mikilvægt er að barnshafandi kona fái upplýsingar um þær aukaverkanir og þær hættur sem fylgja þeirri ákvörðun að binda enda á meðgöngu. Þá er það sjálfgefið, og efni í sérstaka umfjöllun, um mörk áhættu kvenna af meðgöngu um hinn aukna lífvænleika fósturs, að ákvörðun um meðgöngurof snertir ekki aðeins móður (og föður) heldur einnig hinn ófædda einstakling.

Þunglyndi og geðrænir sjúkdómar

Fjöldi rannsókna sem farið hafa fram víðsvegar um heiminn sýna aukna hættu á geðrænum vandamálum hjá konum sem hafa valið að binda enda á þungunina, samanborið við konur sem velja að ganga með barnið og koma því í heiminn. Ein af ítarlegri rannsóknum á þessu fræðasviði segir eftirfarandi: „Overall, women with an abortion history experience an 81% increased risk for mental health problems. The results showed that the level of increased risk associated with abortion varies from 34% to 230% depending on the nature of the outcome. Separate effects were calculated based on the type of mental health outcome with the results revealing the following: the increased risk for anxiety disorders was 34%; for depression it was

37%; for alcohol use/abuse it was 110%, for marijuana use/abuse it was 220%, and for suicide behaviors it was 155%.” [2]

Rannsóknir sýna jafnframt að þessi geðrænu vandamál séu bein afleiðing fóstureyðingarinnar í um 10% tilfella. Í ljósi þess að Íslendingar eru með eina hæstu tíðni á notkun þunglyndislyfja á hverja 1000 íbúa, sérstaklega konur, þá eru þessar tölur mikið áhyggjuefni.

Fyrirburafæðingar

Síðastliðin 40 ár hafa verið gerðar fjöldi rannsókna á áhrifum fóstureyðinga á fyrirburafæðingu (preterm birth) sem sýna að það er marktæk aukning á fyrirburafæðingum hjá konum sem hafa farið í fóstureyðingu. Þessar samantektir sýna að ein fóstureyðing eykur hættuna á fyrirburafæðingu um 30%. Tvær eða fleiri fóstureyðingar auka hættu á fyrirburafæðingu um 50-70%. Rannsóknir sýna einnig að tvær eða fleiri fóstureyðingar auka hættu (yfir 200%) á því að konan fari í gang mjög snemma þannig að fæðingin fer af stað fyrir viku 28 (og/eða að fóstrið fæðist um eða undir 1500 gr). [3]

Brjóstakrabbamein

Meðgöngusaga, sérstaklega aldur kvenna þegar þær fæða sitt fyrsta barn með tilheyrandi meðgöngutengdum hormónabreytingum, hefur verið notað til að meta hættu á brjóstakrabbameini. Fóstureyðing eykur líkur á snemmkomnu brjóstakrabbameini (þ.e. fyrir breytingaskeiðið). Fóstureyðing sem framkvæmd er á konu sem gengur með sitt fyrsta barn, veldur því að smádeildarfrumur (lobular cells) eru skildar eftir í fjölgunarstöðu (proliferating state), án þess að fá að fullþroskast. Tímasetning fóstureyðingarinnar skiptir máli, því að því lengur sem beðið er með þungunarrofið, því meiri verður hættan. Einnig sýna rannsóknir að því fleiri fóstureyðingar, því meiri líkur á brjóstakrabbameini. [4-6]

Sjálfsvíg

Það má færa rök fyrir því að fóstureyðing er ekki 100% örugg, því óháð ástæðu meðgöngurofsins þá aukast líkur á sjálfsvígum [7-8] auk þunglyndis, misnotkunar efna, fyrirburafæðingu og brjóstakrabbameins.

Aðrir þættir

Samskipti fósturs og móður er heillandi og flókið samspil sem er bæði lífeðlisfræðilegt og sálfræðilegt. Nýlegar rannsóknir sýna að fósturfrumur fara yfir í blóðrás móður sem opnar ný tækifæri í rannsóknum, en þessar frumur auk frumuhluta kallast microchimerism geta m.a. haft verndandi áhrif á fjölda líffæra kvenna til frambúðar. Hér er því um að ræða nýja vídd sem á eftir að rannsaka betur.

Það er mikilvægt að skoða þær afleiðingar sem meðgöngurof hefur á þær breytingar sem microchimerism veldur í vefjum og líffærum móður. Það hafa nú þegar birst áhugaverðar rannsóknir um tengsl microchimerism og sjálfsónæmissjúkdóma og fleiri sjúkdóma sem vekur upp spurningar um áhrif fóstureyðinga á þennan þátt. [9-11]

Í ljósi ofanefndra áhættuþátta er mikilvægt að hætt verði við þetta lagafrumvarp í þeirri mynd sem það er í dag. Það er fagleg skoðun undirritaðs að það skuli leitast við að láta konur fullklára meðgönguna.

Afar mikilvægt er að barnshafandi kona fái ítarlegar upplýsingar um þær aukaverkanir og þær hættur sem fylgja þeirri ákvörðun að binda enda á meðgönguna. Ákvörðun um slíkt meðgöngurof snertir ekki bara móður og föður heldur einnig hinn ófædda einstakling (sem virðist ekki eiga sér talsmann).

Þegar allar ofanefndar upplýsingar eru skoðaðar, þá er það fagleg skoðun undirritaðs að fóstureyðing felur í sér afar víðtæka og langvarandi áhættu á fylgikvillum og sjúkdómum samanborið við fulla meðgöngu. Af þessu leiðir að einstaklingsbundnir og samfélagslegir hagsmunir leiða í flestum tilfellum til þeirrar niðurstöðu að ákjósanlegast sé að kona gangi með og fæði barn sitt í stað þess að rjúfa meðgöngu með fóstureyðingu. Það er því óábyrgt og óforsvaranlegt að hvetja konur til þess að láta eyða fóstri þegar þær eru í vafa um skynsemi þess, en dræm og misvísandi upplýsingagjöf kann að leiða til óbeinnar hvatningar. Því er afar brýnt að lagarammi fóstureyðinga sé mjög skýr svo tryggt sé að konur fá allar upplýsingar til að geta tekið upplýsta ákvörðun og að sjálfsákvörðunarréttur einstaklingsins að teknu tilliti til almannahagsmuna sé virtur í hvívetna.

Virðingarfyllt

Sveinbjörn Gizurarson, prófessor

Heimildir

1. Fóstureyðingar – upplýsingarit. Landspítali-Háskólasjúkrahús 2003.
2. Coleman PK. Abortion and mental health: quantitative synthesis and analysis of research published 1995–2009. *The British Journal of Psychiatry* **199**, 180–186, 2011
3. Hardy SG, Benjamin A, Abenhaim HA. Effect of induced abortions on early preterm births and adverse perinatal outcomes. *Journal of Obstetrics and Gynaecology of Canada* **35**, 138-143, 2013
4. Lecarpentier J, Noguès C, Mouret-Fourme E, Gauthier-Villars M, Lasset C, Fricker JP, Caron O, Stoppa-Lyonnet D, Berthet P, Faivre L, Bonadona V, Buecher V, Coupier I, Gladieff L, Gesta P, Eisinger F, Frénay E, Luporsi E, Lortholary A, Colas C, Dugast C, Longy M, Pujol P, Tinat J, Lidereau R, Andrieu N. Variation in breast cancer risk associated with factors related to pregnancies according to truncating mutation location, in the French National BRCA1 and BRCA2 mutations carrier cohort (GENEPSO). *Breast Cancer Research* **14**, R99 (13p), 2012
5. Huang Y, Zhang X, Li W, Song F, Dai H, Wang J, Gao Y, Liu X, Chen C, Yan Y, Wang Y, Chen K. A meta-analysis of the association between induced abortion and breast cancer risk among Chinese females. *Cancer Causes Control* **25**, 227-236, 2014
6. Brind J, Chinchilli VM, Severs WB, Summy-Long J. Induced abortion as an independent risk factor for breast cancer: a comprehensive review and meta-analysis. *Journal of Epidemiology and Community Health* **50**, 481-496, 1996
7. Reardon DC, Coleman PK. Short and long term mortality rates associated with first pregnancy outcome: Population register based study for Denmark 1980-2004. *Med Sci Monit* **18**, PH 71–76, 2012
8. Gissler M, Kauppila R, Merilainen J, Toukomaa H, Hemminki E. Pregnancy associated deaths in Finland 1987-1994. *Acta Obstetrica et Gynecologica Scandinavica* **76**, 651-657, 1997
9. Sun F, Sebastiani P, Schupf N, Bae H, Andersen SL, McIntosh A, Abel H, Elo IT, Perls TT. Extended maternal age at birth of last child and women's longevity in the Long Life Family Study. *Menopause* **22**, 26-31, 2014
10. Gregg C. Pregnancy, prolactin and white matter regeneration. *Journal of the Neurological Sciences* **285**, 22-27, 2009
11. Gielchinsky Y, Laufer N, Weitman E, Abramovitch R, Granot Z, Bergman Y, Pikarsky E. Pregnancy restores the regenerative capacity of the aged liver via activation of an mTORC1-controlled hyperplasia/hypertrophy switch. *Genes & Development*. **24**, 543-548, 2010

Velferðarnefnd Alþingis

Reykjavík, 1. apríl 2019

Efni: Umsögn umboðsmanns barna við 5. gr. frumvarps til laga um þungunarrof, 393. mál.

Ísáð er til símtals nefndarritara velferðarnefndar þann 27. mars sl. þar sem óskað var eftir áliti umboðsmanns barna á 5. gr. frumvarps til laga um þungunarrof sem nefndin hefur til meðferðar.

Umboðsmaður barna sendi umsögn um frumvarpsdrögin er þau voru kynnt í samráðsgátt stjórnvalda, þann 4. október 2018, þar sem lögð var áhersla á sjálfsákvörðunarrétt stúlkna um þungunarrof. Í áðurnefndum frumvarpsdrögum var ekki að finna ákvæði um heimild stúlkna sem eru ólöggráða fyrir æsku sakir til að taka eigin ákvörðun um þungunarrof. Er frumvarpið var lagt fram á Alþingi innihélt það hins vegar slíkt ákvæði, í samræmi við athugasemdir umboðsmanns barna.

Samkvæmt 5. gr. frumvarpsins er heimilt að rjúfa þungun hjá stúlku sem er ólöggráða fyrir æsku sakir, að beiðni hennar, án samþykkis foreldra eða forráðamanna. Kveður frumvarpið jafnframt á um að bjóða skuli stúlkum í þeirri stöðu fræðslu og ráðgjöf um getnaðarvarnir. Hugtakið forráðamaður kemur fyrir í frumvarpinu en í íslenskri löggjöf er hugtakið forsjáraðili notað yfir foreldri eða þann aðila sem hefur rétt og skyldu til að ráða persónulegum höfum barns og ákveða búsetu stað þess, en nánari skilgreiningu á inntaki forsjár má finna í V. kafla barnalaga nr. 76/2003.

Að mati umboðsmanns barna er það í samræmi við stigvaxandi sjálfsákvörðunarrétt barna, sem kveðið er á um í Barnasáttmálanum, samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins, að ákvörðunarréttur um þungunarrof stúlkna hvíli hjá þeim sjálfum en sé ekki háður samráði við forsjáraðila eða samþykki þeirra. Þá telur umboðsmaður barna brýnt að kveðið sé á um skyldu til að bjóða stúlkum fræðslu og ráðgjöf um getnaðarvarnir í kjölfar þungunarrofs en jafnframt að slík fræðsla ætti ekki að takmarkast við getnaðarvarnir heldur ætti fræðslan að taka til kynheilbrigðis almennt.

Virðingarfyllt,
Salvör Nordal,
umboðsmaður barna

Velferðarnefnd
Alþingi við Austurvöll
Reykjavík, 23. janúar 2019

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um þungunarrof - þingmál 521/149

Undirrituð fagnar innilega nýju frumvarpi um þungunarrof. Sérstaklega ánægjulegt er að með frumvarpinu sé lögð af sú krafa að barnshafandi einstaklingar sæki um leyfi heilbrigðisstarfsfólks til að rjúfa meðgöngu enda gengur sú krafa í bága við sjálfsákvörðunarrétt einstaklingsins. Einnig er það gríðarlega mikilvæg réttarbót að reglur séu hafðar þær sömu fram að lokum 22.viku, en tímabilinu sé ekki skipt þannig að eftir tíma X sé frelsi til þungunarrofs háð einhverjum öðrum þáttum en vilja þess þungaða, eins og er í núgildandi lögum. Þá er afskaplega áríðandi að þungað fólk undir átján ára aldri geti tekið þessa ákvörðun sjálft en sé ekki háð forráðafólki um leyfi.

Samþykkt þessa frumvarps yrði, að mati undirritaðrar, stærsta skref sem tekið hefur verið í jafnréttisátt á Alþingi síðan feðraorlofinu var komið á. Hins vegar er athugunarvert að í frumvarpinu er aðeins fjallað um réttindi kvenna og stúlkna til þungunarrofs. Augljóst er að vilji frumvarpsins er að réttarbæturnar sem í því felast eigi að eiga við allt fólk með leg en í ljósi þess að fólk með leg skilgreinir sig ekki allt sem konur verður þetta orðfæri að teljast óþarflega takmarkandi. Nóg er af orðum í tungumálinu sem hægt væri að nota í staðinn, sbr. manneskjur, fólk og einstaklingar, svo lengi sem tekið er sérstaklega fram að rétturinn til þungunarrofs nær ekki til þess aðila sem sæðið framleiddi. Þá mætti athuga það að nýta nýyrði eins og legberar og barnsberar.

Virðingarfyllst,

Þóra Kristín Þórsdóttir, forynja Kvennahreyfingarinnar

Alþingi
Nefndarsvið
Austurstræti 8-12
150 Reykjavík

Reykjavík 23. janúar 2019

Efni: Umsögn Öryrkjabandalags Íslands (ÖBÍ) um frumvarp til laga um þungunarrof, 393.mál.

ÖBÍ fagnar heildarendurskoðun laga nr. 25/1975 enda hefur samfélagið breyst frá árinu 1975 þegar lögini voru sett. Sjálfsákvörðunarréttur kvenna sem og aðgangur að góðri heilbrigðisþjónustu er afar mikilvægur. Hins vegar verður að skoða þau viðmið til þungunarrofs sem sett eru fram í frumvarpinu með augum fatlaðs fólks, mannréttinda og virðingar.

Síðustu ár og áratugi hefur nokkur hugarfarsbreyting átt sér stað gagnvart fötlun og fötluðu fólki. Áður fyrr var fatlað fólk jaðarsett, jafnvel talið óeðlilegt og óæskilegt. Hugarfarsbreytingin hefur verið í þá átt að fatlað fólk sé viðurkenndur hluti af samfélaginu. Eitt samfélag, sem viðurkennir fjölbreytileika fólks er það sem stefnt er að og þangað munum við komast.

Í 8. grein frumvarpsins segir að öll fræðsla og ráðgjöf í tengslum við þungunarrof skuli veitt á óhlutdrægan hátt og byggja á gagnreyndri þekkingu með virðingu fyrir mannréttindum og með mannlega reisn að leiðarljósi. ÖBÍ tekur undir mikilvægi þess að einstaklingar geti tekið vel upplýstar ákvarðanir byggðar á réttum og viðtækum upplýsingum. Til þess að svo megi vera verður öll útgáfa kynningarefnis að vera með sem vönduðustum hætti. Tenging við líf fólks með skerðingar er mikilvæg til þess að ákvörðun verði raunverulega upplýst í þeim tilfellum þar sem fötlun greinist hjá fóstri. Koma verður á tengiliðum á milli sjúkrastofnana og hagsmunasamtaka fatlaðs fólks sem viðkomandi einstaklingar geta leitað til eftir frekari upplýsingum. Afar brýnt er að vel verði staðið að þessari ráðgjöf. Upplýsingar mega ekki vera einhliða, þar sem versta mögulega útkoma er útlístuð. Þetta er sérstaklega mikilvægt þegar greinst hefur fötlun hjá fóstri. Mikilvægt er að verðandi foreldrar verði upplýstir um þá aðstoð sem er í boði fyrir fatlað fólk og hver réttur þess er. Því er hér lagt til að í lögnum verði bætt við reglugerðarheimild sem kveður á um þær skyldur sem lagðar eru á þá sem standa að slíkri ráðgjöf og fræðslu. Verði staðið að slíkum reglugerðum er þörf á því að haft verði náið samráð við heildarsamtök fatlaðs fólks. Í reglugerðarheimildinni verði einnig kveðið á um að reglugerðir með slíkri stoð skulu ekki settar nema að fenginni umsögn hagsmunasamtaka fatlaðs fólks.

ÖBÍ fordæmir þá tillögu að heimild til að rjúfa þungun verði rýmkuð fram að lokum 22. viku ef ástæður eru aðrar en að lífi konu sé stefnt í hættu eða fóstur teljist ekki

lífvænlegt. Með lífvænleika í þessu samhengi er átt við að fóstur muni annaðhvort deyja í móðurkviði fyrir lok meðgöngu eða stuttu eftir fæðingu.

Í greinargerð með frumvarpinu segir að með hliðsjón af Samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks sé orðalag fyrri laga um hvenær sé réttlætanlegt að heimila þungunarrof á grundvelli fötlunar tekið út úr nýju frumvarpi. Fram kemur í greinargerðinni að þau þungunarrof sem hafa verið gerð eftir 20 vikur á árunum 2011-2016 hafi öll verið af alvarlegum læknisfræðilegum ástæðum. Þrátt fyrir að orðalagið sé horfið úr frumvarpinu má ætla að hugmyndafræðin sé óbreytt, rjúfa skal þungun ef fötlun greinist hjá fósturum. Þær tillögur að rýmka heimildir til þungunarrofs fram yfir 20 vikna fósturskimun eru augljóslega ætlaðar til þess að hægt sé að bregðast við þeim frávikum sem þar kynnu að greinast og eru aðför að rétti fatlaðs fólks til lífs.

Í greinargerð með frumvarpinu er vísað í nefndina sem vann að heildarendurskoðun laga nr. 25/1975, „mikilvægt væri að Ísland sýndi umheiminum að konur hér á landi nyttu virðingar, ákvörðun þeirra um þungunarrof væri virt sem og sjálfsforræði þeirra og þær studdar með faglegri fræðslu og ráðgjöf sem byggist á gagnreynndri þekkingu“.

ÖBÍ leggur til að Ísland sýni umheiminum að hér á landi njóti allar manneskjur virðingar. Fjölbreytt samfélag er betra og auðugra samfélag.

Ekkert um okkar, án okkar!

Þuríður Harpa Sigurðardóttir, formaður ÖBÍ